

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Κανίβαλος : (Ουσιαστικό). Καλοφαγάς της παλιάς σχολής, που διατηρεί την απλή αίσθηση της γεύσης και την φυσική δίαιτα της προχοιρινής εποχής.

(Ambrosio Gwinet Bierce (1842-?), ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ, αναδημοσιευμένο στο Βασκικό ΕΚΙΝΤΖΑ ΖΥΖΕΝΑ (ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ), Καλοκαίρι 1996)

ΑΘΗΝΑ, 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1996 - τεύχος 129

Φίλε αναγνώστη,
Το σημερινό τεύχος επρόκειτο να είναι αφιερωμένο σε δυο εργάτες, Αναρχικούς αγωνιστές, που, πριν 80 χρόνια, πλήρωσαν τον αγώνα τους με την ίδια τη ζωή τους.

Στις 23 Αυγούστου του 1916, δυο μετανάστες από την Ιταλία, ο Nicola Sacco κι ο Bartolomeo Vanzetti, που είχαν καταφύγει στις ΗΠΑ κυνηγημένοι από το μοναρχικό καθεστώς της χώρας τους, άφηναν την τελευταία τους πνοή στην ηλεκτρική καρέκλα, στη Βοστώνη, θύματα μιας ρατσιστικής, φασιστικής νοοτροπίας που - δυστυχώς - εξακολουθεί να διακατέχει μια μεγάλη μερίδα των «Λευκών, Αγγλο-Σαξόνων Προτεσταντών» κατοίκων της βόρειας Αμερικής.

Οι απάνθρωπες δολοφονίες του Τάσου Ισαάκ (στις 11) και του Σολωμού Σολωμού (στις 14/8/96), οι απάνθρωπες δολοφονίες της γυναίκας και της 16χρονης κόρης του Αϊχάν Μεχμέτ (στις 3/3/96), οι 12 νεκροί απεργοί πείνας των τουρκικών φυλακών (20/5 - 28/7/96), τα αραδιασμένα σε πάγκους κομμένα κεφάλια των αντιπάλων στη Λιβερία, συνδέονται άμεσα με τη δολοφονία των δυο μεταναστών εργατών στη Βοστώνη, το 1916.
Σ'όλες τις περιπτώσεις, η εξουσία, το κράτος ή παρακράτος, δολοφονεί κι ακόμη χειρότερα εθίζει στο έγκλημα ολόκληρες κοινωνίες.

Η επικαιρότητα δεν πρέπει ούτε να τρώει, ούτε να τρώγεται από την ιστορική μνήμη.

Ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που - όπως σήμερα - η ιστορία, η ιστορία των φόνων και της φρίκης, αλλά και η ιστορία των αγώνων για την ελευθερία, των ιδεών, των ονείρων, των οραμάτων, δεν έχει διακοπεί, αλλά συνεχίζεται...

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ ... ΣΥΝΘΛΙΒΟΥΝ!

Μεταξύ 15 Ιουλίου και 4 Αυγούστου ένα ακόμη γεγονός παγκόσμιας ακτινοβολίας έλαβε χώρα, στην Ατλάντα των Η.Π.Α, με τη μορφή των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Αρκετός κόσμος εξακολουθεί και βλέπει στους αγώνες αυτούς μόνο ένα αθλητικό γεγονός, αποχαυνωμένοι στον εθισμό της προπαγανδιστικής, εθνικιστικής υπερηφάνειας.
Οι υπεύθυνοι για τις δημόσιες σχέσεις του Κρατικού μηχανισμού που υπάρχει πίσω από τις αθλητικές διοργανώσεις, κατορθώσαν επιμελώς να κρύβουν την αλήθεια πίσω από όλη αυτή την απληστία ...ο λόγος γίνεται κυρίως για τα αγωνίσματα και τις επιδόσεις των αθλητών, για το εμπορικό μέρος της υπόθεσης, που στην εποχή μας ιδιαίτερα, αποτελεί μεγάλο και κυρίαρχο μέλημα της Άρχουσας τάξης. Κάποιοι άλλοι απασχολούνται για το ποιες εταιρείες θα είναι οι χορηγοί των διαφόρων φάσεων και λειτουργιών των ολυμπιακών αυτών, γεγονός που αποτελεί ζήτημα τεραστίων χρηματικών ποσών, για τα οποία ενδιαφέρεται η Κρατική Μηχανή. Δεν είναι τυχαίες όλες αυτές οι πιθανές συναλλαγές μεταξύ πολυεθνικών εταιρειών και των μελών της Ολυμπιακής Επιτροπής (ιδιαίτερα του προέδρου της Σάμαραγκ), για τους λόγους που έκαναν την επιτροπή να " αναθέσει " την φετινή Ολυμπιάδα στην Ατλάντα, εξάλλου πάλι δεν είναι τυχαίο πως γι' αυτή την απόφαση ως " λιπαντικό " χρησιμοποιήθηκε το ποτό "Coca Cola ".

Για όσους δεν είχαν ακούσει για τα μέτρα ασφαλείας, υπενθυμίζουμε ότι πάνω από 10.000 Αμερικανοί στρατιώτες περιπολούσαν την περιοχή κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων για να "επιβάλλουν" την ασφάλεια. Επιπλέον ιδιωτικής ασφάλειας φρουροί προσλήφθηκαν από διάφορες εταιρείες στην περιοχή του κέντρου της πόλης. Παρόλο τον αστυνομοτρομοκρατούμενο πανικό όμως ο μύθος της αμερικάνικης υπερ-ασφάλειας κατάρρευσε ...όπως μαζί του ταυτόχρονα κατάρευσε και ένας άλλος μύθος (προβοκάτσια των ιδίων) που θέλει την Αθήνα " κέντρο της τρομοκρατίας " .

Αυτό που κανείς δεν πληροφορήθηκε ποτέ ήταν για το πως η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων της Ατλάντα κατάφερε (με την προσπάθεια των σχεδιαστών) να εκτοπίσει στην κυριολεξία 20.000 άστεγους και με χαμηλό εισόδημα ανθρώπους από την περιοχή του κέντρου της πόλης. Η Ε.Ο.Α της Ατλάντα επιτέθηκε στους φτωχούς και ταυτόχρονα έκλεινε άσυλα και μελέτες στέγασης στην περιοχή του κέντρου της πόλης. Το "καλύτερο" δείγμα ήταν να καταστραφεί το **Techwood** μια από τις παλαιότερες μελέτες στέγασης της πολιτείας, το οποίο εκκενώθηκε και αντικαταστάθηκε με ένα νέο, στις προδιαγραφές μιας "νέας εποχής" που ανατέλλει " Ολυμπιακό χωριό " για τους τουρίστες του καλοκαιριού. Έτσι η Επιτροπή των αγώνων αποφάσισε ότι αντί να μετατραπεί σε στέγη χαμηλού εισοδήματος μόλις αδειάσει το φθινόπωρο, θα ήταν καλύτερα αυτές οι μονάδες στέγασης να δοθούν στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Georgia.

Από την άλλη η πολιτεία έγκρινε διατάξεις που είναι άμεσες προσβολές στους φτωχούς της πόλης. Παράδειγμα ήταν η διάταξη του οικοπέδου για πάρκινγκ η οποία έλεγε ότι κανείς δεν μπορεί να χασομερά η να διασχίζει το οικόπεδο του πάρκινγκ εκτός αν, έχει ένα αυτοκίνητο παρκαρισμένο εκεί. Αυτή την διάταξη χρησιμοποιούσαν σαν δικαιολογία για να συλλαμβάνουν άστεγους ανθρώπους που " αργοπορούσαν" στη γειτονιά του τόπου συναντήσεως των Ολυμπιακών (περίπου το 30 % της περιοχής του κέντρου της Ατλάντα είχε γίνει οικόπεδα για πάρκινγκ).
Επιπλέον όλοι οι Ολυμπιακοί χώροι συναντήσεως (το στάδιο, οι διάδρομοι αγώνων, η στέγαση κ.λ.π.) είχαν χτιστεί από εργατικές δυνάμεις που πρακτικά υποδουλώναν τους φτωχούς της πόλης χωρίς οφέλη, όχι περισσότερο από το χαμηλότερο μισθό εργασίας καθώς και φυσική εντατική εργασία με ελάχιστη ξεκούραση.

Τίποτα φυσικά από τα παραπάνω δεν ειπώθηκαν από τα διεθνή Μ.Μ.Ε. αντίθετα αποσιωπήθηκαν μπροστά στην "λαμπρότητα " του Ολυμπιακού **(οινο -)** πνεύματος. Ο κόσμος ανυποψίαστος και απληροφόρητος δεν γνωρίζει ούτε τις απόψεις ούτε τις ιδέες που ενέπνευσαν τους αναβιωτές των σύγχρονων αγώνων και διαπνέουν τους σημερινούς συντελεστές τους, οι οποίοι απαρτίζουν τις διάφορες εθνικές και παγκόσμιες Επιτροπές. Για όσους είχαν την υπομονή και την ευκαιρία να αντέξουν τα πρακτικά της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, θα καταλάβαιναν για τις Νεο Εποχιακές τάσεις που προβάλλονται, συζητούνται και προωθούνται. Πόσο υλιστικά ουμανιστικές και πόσο αποπροσανατολιστικές για την πραγματική τύχη των ανθρώπινων προβλημάτων, καθώς οι διάφοροι μηχανισμοί προσπαθούν να μας πείσουν, ότι δήθεν τα προβλήματα των λαών (;) θα απαλειφθούν δια μαγείας μέσω της ευγενούς άμιλλας και της αθλητικής " αλληλεγγύης " (;). Βέβαια η πραγματικότητα μαρτυρεί συνεχώς για το αναποτελεσματικό των ονειροπολήσεων αυτών των δόλιων τεχνοκρατών ... οραματιστών του 2000.

Δεν συγκινούμαστε από κανένα Ολυμπιακό πνεύμα, δεν αισθανόμαστε περήφανοι για κανένα χρυσό μετάλλιο και δεν δίνουμε δεκάρα για τα " χρυσά " παιδιά της Ολυμπιάδας... γιατί τα σπλάχνα μας οι καρδιές μας και τα δάκρυα μας έτρεχαν και βρισκόντουσαν σε οδύνη για τους Τούρκους και Κούρδους αδελφούς μας που τον ίδιο καιρό πραγματοποιούσαν απεργία πείνας .Έτσι όταν ορισμένοι κραύγαζαν τα "ζήτω" για τις επιτυχίες της ελληνικής ομάδας, κάποιοι άλλοι έδιναν μάχη ζωής και θανάτου για τους πραγματικούς ολυμπιακούς αγώνες της ζωής και της κοινωνίας ολόκληρης, μη έχοντας πατρίδα, θρησκεία η έθνος για να τους υπερασπίσει η να τους αποκαλέσει "χρυσά παιδιά".

Δεν είμαστε αρμόδιοι να μιλήσουμε για ζητήματα αθλητικά. Δεν μας ενδιαφέρει το ύψος και το μήκος ή οι ταχύτητες που μπορούν να επιτύχουν οι διάφοροι αθλητές, εξάλλου μπορούμε να επιτύχουμε πολύ περισσότερα χωρίς τη χρήση στεροϊδών ουσιών (ντοπάρισμα), χωρίς ανταγωνιστικούς θεσμούς, χωρίς επάρσεις και πατριωτισμούς , αλλά με πάθος για την κοινωνία , με αγάπη για τον άνθρωπο, με συντροφικότητα και ταπεινό πνεύμα, η αδρεναλίνη για τους αγώνες της ζωής κάνει την καρδιά μας να χτυπά σαν ταμπούρλο.

Δεν έχουμε παρά να εναντιωθούμε στο ψεύτικο Ολυμπιακό πνεύμα και να το στείλουμε στα τσακίδια!

Διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος· αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης ζωής και της μελλούσης. Τιμοθέου Α' δ 8 - 9

**Πυρήνες για την φθορά του Αθλητισμού
από την Εμπόλεμη Ζώνη του Screaming for a Change
Τ.Θ. 24 100 / Τ.Κ. 111 10 / ΑΘΗΝΑ.**

Bozkurt
(Γκρίζοι Λύκοι)

Τα πρόσφατα τραγικά γεγονότα στην Κύπρο (τη στιγμή ποτ γράφονται τούτες οι γραμμές, δεν ξέρουμε ακόμη ως που θα φτάσουν) φέρνουν ξανά στην επικαιρότητα ένα όνομα, που είχαμε να το ακούσουμε από τις δεκαετίες του '60 και του '70 : **Bozkurt = Γκρίζοι Λύκοι.**

Τους θυμόμαστε από τις αιματηρές επιθέσεις τους εναντίον των Τούρκων αριστερών μεταναστών - και αργότερα, πολιτικών προσφύγων - στη Γερμανία και σε άλλες δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Φυσικά, η δράση τους εκδηλωνόταν κύρια μέσα στην ίδια την Τουρκία.

Ας δούμε, όμως, σε γενικές γραμμές τί είναι οι Γκρίζοι Λύκοι και πως εκδηλώνεται το φασιστικό έγκλημα στην Τουρκία.

Η μυθολογία

Στα πολύ παλιά χρόνια, οι Τούρκοι ήταν σκλάβοι του λαού που κατοικούσε τη μυθική χώρα Ergenekon.
Μην αντέχοντας τη σκλαβιά, δραπέτευσαν.
Αφήνοντας, όμως, τις πλούσιες κοιλάδες της Ergenekon, βρέθηκαν σε μια αφιλόξενη και άγονη ορεινή περιοχή, γεμάτη ηφαίστεια που κάθε τόσο έσκαζαν και πλημμύριζαν τον τόπο με πυρωμένη λάβα.
Οι Τούρκοι ήταν καταδικασμένοι να χαθούν...
Τότε, εμφανίστηκε η λύκαινα. Μια γκρίζα λύκαινα που, συγκινημένη απ'τα βάσανά τους, αλλά και από την απόφασή τους να πεθάνουν ελεύθεροι και να μην ξαναγυρίσουν στην σκλαβιά, τους έδειξε το δρόμο για να βγουν απ'την κακοτράχαλη και θανατερή περιοχή των ηφαιστείων, στις εύφορες και γόνιμες κοιλάδες του εθνικού τους πεπρωμένου...
Ευγνώμονες, οι Τούρκοι θεώρησαν τη γκρίζα λύκαινα, μάνα τους και τους εαυτούς τους, τα γκρίζα της λυκόπουλα...

Οι απαρχές του εθνικιστικού κινήματος στην σύγχρονη ιστορία της Τουρκίας

Η παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που αρχίζει περί το 1800, σηματοδοτεί την εμφάνιση του φαινομένου της «εθνικής συνειδητοποίησης» των λαών που την αποτελούν.
Ένας - ένας, οι λαοί των Βαλκανίων βρίσκουν την «εθνική τους ταυτότητα». Το ίδιο, αρχίζουν να βρίσκουν την «εθνική τους υπόσταση» και οι αραβικοί λαοί των νοτίων εδαφών της αυτοκρατορίας.
Βάζουμε εισαγωγικά στις εκφράσεις «εθνική συνειδητοποίηση» και «εθνική ταυτότητα» για τους εξής λόγους :

- Οι λαοί που ζουν στα εδάφη της αυτοκρατορίας έχουν πλήρη τη συνείδηση των μεταξύ τους γλωσσικών, θρησκευτικών και κοινωνικών διαφορών, συνείδηση που έχουν αναπτύξει ήδη από την εποχή της Ρωμαϊκής και αργότερα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.
- Η εθνική τους ταυτότητα εκδηλώνεται με την ύπαρξη χωριστών κοινοτήτων ανθρώπων και συμφερόντων και με τις, κάθε τόσο, προστριβές της μιας κοινότητας με την άλλη, αλλά και με την εκάστοτε κεντρική εξουσία. Οι προστριβές αυτές οφείλονται σχεδόν αποκλειστικά σε λόγους οικονομικούς (αν και οι θρησκευτικές διαφορές παίζουν κάποιες στιγμές τον πρωτεύοντα ρόλο).
- Από το 1800 και μετά, ωστόσο, οι κοινότητες δεν αρκούνται σε οικονομικές και θρησκευτικές διαμάχες που αποβλέπουν στο ποιά κοινότητα θα έχει «το πάνω χέρι», στα πλαίσια της δοσμένης και αδιαμφισβήτητης κεντρικής εξουσίας. Τα νέα δεδομένα - που υπαγορεύονται από τις κοινωνικο-οικονομικο-πολιτικές εξελίξεις της ανθρωπότητας και εκφράζονται από τη δημιουργία των εθνικών κρατών της κεντρικής Ευρώπης - θεωρούν απαραίτητο (και σε λίγον καιρό, μοναδικό) κριτήριο της εθνικής ύπαρξης την κρατική οντότητα. Η ταύτιση του έθνους με το κράτος γίνεται πια σαφής και πλήρης.
- Δεν αρκεί λοιπόν η «εθνική συνειδητοποίηση» και η «εθνική ταυτότητα». ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ Η «ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ»...

Η εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση στην Τουρκία και η ίδρυση του τουρκικού κράτους

Δεν αφυπνίζεται, λοιπόν, η «εθνική συνείδηση» μόνο των Βαλκανίων και των Αράβων.
Αφυπνίζεται και η «εθνική συνείδηση» των Τούρκων.

Κάποιοι μελετητές της ιστορίας των εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων των Βαλκανίων που οδηγούν στην ίδρυση «ελευθέρων» εθνικών κρατών (Σερβία, Βουλγαρία, Αλβανία, Ρουμανία και, φυσικά, Ελλάδα) αγωνίζονται κυριολεκτικά (μέσα σ'ένα πλέγμα αντιθέτων συμφερόντων) ν' αποδείξουν την παράλληλη ύπαρξη (αν όχι τον πρωτεύοντα ρόλο) ενός κοινωνικού στοιχείου στις επαναστάσεις του 19ου αιώνα στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Σήμερα, γίνεται δεκτός σχεδόν απ'όλους αυτός ο κοινωνικός χαρακτήρας.

Στην περίπτωση της επανάστασης των Νεοτούρκων, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Η επανάσταση των Νεοτούρκων και η ανατροπή του σουλτάνου Αβδούλ Χαμίτ εξηγούνται από τους μελετητές της ιστορίας με κριτήρια σχεδόν αποκλειστικά οικονομικά και κοινωνικά.
Τα αίτια, ωστόσο, και - κυρίως - τα αποτελέσματα αυτής της επανάστασης πρέπει να αναζητηθούν <u>και</u> στην «εθνική συνειδητοποίηση» και στην διεκδίκηση της «εθνικής ταυτότητας» των Τούρκων.
Η επανάσταση των Νεοτούρκων οδηγεί στην κατάρρευση της πολυεθνικής και πολυπολιτισμικής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και στην δημιουργία του <u>μονοεθνικού και μονοπολιτισμικού</u> Κεμαλικού Κράτους της Τουρκικής Δημοκρατίας.

Η εμφάνιση της αστικής τάξης και ο εθνικισμός

Η αστική τάξη της Τουρκίας είναι η τάξη που επαναστατεί ενάντια στον σουλτάνο και, φυσικά, ο κύριος φορέας, εκφραστής και →→→→→→→→→→→→→→→→→→→→→→→→

Bozkurt
(Γκρίζοι Λύκοι)

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

εφαρμοστής της κεμαλικής θεωρίας, κεντρικό σημείο της οποίας είναι η ταύτιση του έθνους με το κράτος.

Οι οικονομικές εξελίξεις στο εσωτερικό της Τουρκίας και στο παγκόσμιο επίπεδο είναι γνωστές. Σε λίγο, η αστική τάξη των εμπόρων, των σαράφηδων, των βιοτεχνών, μεταβαλλόμενη σε τάξη των μεγαλοκεφαλαιούχων, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων επικρατεί κι επιβάλει το με δημοκρατικό μανδύα δικτατορικό καθεστώς της.

Οι παλιοί ευγενείς της Υψηλής Πύλης και - ιδίως - οι θρησκευτικοί ηγέτες περνούν στο παρασκήνιο. (Οι πρώτοι για να περάσουν από εκεί στην ιστορία κι οι δεύτεροι για να τεθούν στη διάθεση της αστικής άρχουσας τάξης που τους χρησιμοποιεί ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες της.

Η αστική τάξη και το κεμαλικό κράτος της επικρατούν, λοιπόν, σε ό,τι απομένει από την παλιά Οθωμανική Αυτοκρατορία, αφού οι «μεγάλες δυνάμεις», υποστηρίζοντας μια σειρά εθνικο-απελευθερωτικών κινημάτων, την πετσοκόβουν και την φέρνουν «στα μέτρα» τους.

Στις παραμονές του Μεγάλου Πολέμου, λοιπόν, ένα πρόβλημα ζητάει επίμονα τη λύση του από την αστική τάξη και το κεμαλικό κράτος :

> Είναι το πρόβλημα της μεταβολής του σε μονοεθνικό και μονοπολιτισμικό.
>
> *Το έδαφος της Τουρκικής Δημοκρατίας δεν κατοικείται μόνο από Τούρκους. «Φιλοξενεί» και πάμπολλες άλλες, μεγάλες ή μικρές σε αριθμό, εθνότητες ή θρησκευτικές κοινότητες : Μαρωνίτες Λάζους, Έλληνες, Αρμένιους, Κούρδους, Σιίτες, Αλεβί ...*
>
> *Όλοι αυτοί αποτελούν, εκτός από εθνικό, ένα πολιτισμικό μωσαϊκό, με διαφορετικές γλώσσες, θρησκείες, βαθμούς οικονομικής ανάπτυξης, οργανωτικές δομές, ήθη και έθιμα...*

Στο πολιτισμικό επίπεδο, η λύση του προβλήματος δίνεται με τις προβλεπόμενες από το σύνταγμα της Τουρκικής Δημοκρατίας ρυθμίσεις :

- **Ένα κράτος : το τουρκικό.**
- **Μία γλώσσα : η τουρκική.**
- **Μία θρησκεία : ο σουννιτισμός.**

Στο εθνικό επίπεδο, η λύση επιδιώκεται με μια σειρά εθνο-καθαρτηρίων εσωτερικών πολέμων, που οδηγούν σε αντίστοιχες γενοκτονίες (Αρμένιοι, Έλληνες, Κούρδοι...) και συνεχίζονται ως τις μέρες μας.

Η διεθνής κατάσταση και η εξωτερική πολιτική μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Η Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917 και η ίδρυση της ΕΣΣΔ «παγιώνει» την κατάσταση στα βορειοανατολικά σύνορα του τουρκικού κράτους.

Η στρατιωτική ισχύς του γίγαντα γείτονα αναγκάζει την τουρκική πολιτική να αναστείλει τις όποιες βλέψεις της για έλεγχο ή επέκταση στην περιοχή.

Η νίκη των Άγγλων στον πόλεμο, παγιώνει την κατάσταση και στα υπόλοιπα σύνορα της Τουρκίας, με μια σειρά συνθηκών και συμφωνιών που καθορίζουν τα σύνορα στην γενικότερη περιοχή και εγγυώνται την ασφάλειά τους, έχοντας σαν γνώμονα την αδιατάρακτη ροή του μεσανατολικού πετρελαίου προς τις νικήτριες του πολέμου.

Η επιβολή αυτής της «νέας τάξης πραγμάτων» δεν αφορά βέβαια μόνο την Τουρκία, αλλά και τα εχθρικά προς αυτήν κράτη, όπως το ελληνικό, το αρμενικό κλπ. που υποχρεώνονται να απαρνηθούν τις όποιες μεγαλοϊδεατικές, απολυτρωτικές ή ωμά ρεβανσιστικές τάσεις και φιλοδοξίες τους.

> Ενδεικτική είναι η ελληνική Μικρασιατική περιπέτεια που κορυφώνεται με την Μικρασιατική Εκστρατεία για να καταλήξει στην Μικρασιατική Καταστροφή με την τόσο επιθυμητή από το τουρκικό κράτος ανταλλαγή των πληθυσμών.

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Σ'ό,τι αφορά το τουρκικό κράτος, ο β' Παγκόσμιος Πόλεμος είναι κάτι που δεν το αγγίζει. Απλά, του επιτρέπει να μην αντιμετωπίσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γείτονές του κι έτσι να ασχοληθεί απερίσπαστο με την παγίωση της εσωτερικής κατάστασης στην Τουρκία .

Το τέλος του πολέμου, ωστόσο, σημαίνει για την εξωτερική πολιτική του τουρκικού κράτους την απαρχή μιας νέας περιόδου.

Κατ' αρχάς η Μεγάλη Βρετανία παραδίδει τα σκήπτρα της παντοδυναμίας της στις ΗΠΑ.

Οι ΗΠΑ βγαίνουν από την απομόνωσή τους. Αναπτύσσουν αλματωδώς τη βιομηχανία τους και εξασφαλίζουν τεράστιες αγορές για τα προϊόντα τους.

Μοναδικός τους αντίπαλος, η ΕΣΣΔ. Βγαίνει κι αυτή από την διεθνή απομόνωση στην οποία είχε περιέλθει μετά την Επανάσταση του 1917. Αναπτύσσει τη βιομηχανία της και μετά το τέλος του πολέμου εξασφαλίζει τις αγορές και τη στρατιωτική συμμαχία των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης.

Και οι δυο κολοσσοί χρειάζονται ενέργεια. Κι ο ένας κολοσσός είναι διατεθειμένος να κάνει τα πάντα για να στερήσει αυτή την ενέργεια από τον άλλο.

Ο Ψυχρός Πόλεμος αρχίζει.

Οι γραμμές του μετώπου έχουν καθοριστεί στη Γιάλτα. Η Τουρκία βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτού του μετώπου, από τη μεριά των Αμερικανών.

Οι στρατιωτικές συμμαχίες, το ΝΑΤΟ και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, ιδρύονται και οργανώνονται.

Απέναντι από τα βόρεια και βορειοανατολικά σύνορα της Τουρκίας βρίσκεται ο «κομμουνιστικός κίνδυνος». Πίσω της βρίσκεται η τεράστια δύναμη των ΗΠΑ.

Τα μεγαλοϊδεατικά - επεκτατικά οράματα της αστικής τάξης και του τουρκικού κράτους μπορούν να αναπροσανατολίσουν την εξωτερική πολιτική των τουρκικών κυβερνήσεων, με τις ευλογίες των υπερατλαντικών συμμάχων και προστατών.

Με την καταστροφή των ευρωπαϊκών οικονομιών εξ αιτίας του πολέμου και με το μοίρασμα της παγκόσμιας αγοράς από τις δυο υπερδυνάμεις, η Τουρκία αδυνατεί να προχωρήσει στον δρόμο του εκσυγχρονισμού της οικονομίας της, στον εκβιομηχανισμό της και στην εξαγωγή των αγροτοκτηνοτροφικών προϊόντων της, ενώ είναι υποχρεωμένη να διαθέτει τα μεταλλεύματα και τις πρώτες ύλες →

Bozkurt
(Γκρίζοι Λύκοι)

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

της στις τιμές που της υπαγορεύουν οι ΗΠΑ.
Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η καθυστέρηση στην εκβιομηχάνιση της χώρας που σύντομα μεταβάλλεται σε πραγματική αποβιομηχάνιση.
Τα πλήθη των ανθρώπων που έχουν εγκαταλείψει τη γη και τα χωριά τους, κυνηγώντας το πλουσιότερο μεροκάματο στις εκβιομηχανιζόμενες περιοχές γύρω απ'τις μεγάλες πόλεις (κύρια Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη), βρίσκεται απ'τη μια μέρα στην άλλη άνεργο.
Τα δυναμικότερα στοιχεία φεύγουν μετανάστες στα σκλαβοπάζαρα της Δυτικής Ευρώπης (όπως ακριβώς φεύγουν κι οι Έλληνες, την ίδια εποχή).
Όσοι μένουν μετατρέπονται σε ένα εξαθλιωμένο υποπρολεταριάτο, χωρίς να έχουν γίνει ακόμη προλετάριοι.
Είναι η δεκαετία του '60.

Οι Γκρίζοι Λύκοι εμφανίζονται

Το ενεργητικό δυναμικό του τουρκικού φασισμού συσπειρωνόταν πάντα στις γραμμές του ΜΗΡ (Milliyetçi Hareket Partisi = Κόμμα Εθνικιστικού Κινήματος). Αν και η ιστορία των φασιστικών ιδεών ανάγεται στα τελευταία χρόνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στην εποχή των πρώτων εθνικιστών διανοουμένων και κρατικών λειτουργών, η οργάνωση του φασιστικού κινήματος αρχίζει μόνο μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1960 και τον σχηματισμό νέων πολιτικών κομμάτων.
Ένα απ' αυτά τα καινούρια κόμματα ήταν το ΜΗΡ που ιδρύθηκε από τον Alparslan Türkes, έναν απότακτο στρατιωτικό.

Στην περίοδο 1974 - 1980 το φασιστικό κίνημα εξελίσσεται σε σημαντική δύναμη, εμφανιζόμενο κύρια σε συγκεντρώσεις και πορείες. Στη διάρκεια αυτών των 6 ετών, οι βίαιες συγκρούσεις ανάμεσα στις αριστερές ομάδες και στους φασίστες κοστίζουν τη ζωή σε περισσότερα από 5.000 άτομα κι από τις δυο πλευρές.
Στα τελευταία 25 χρόνια, μέχρι τις εκλογές του περασμένου Δεκέμβρη, το εκλογικό ποσοστό του ΜΗΡ δεν κατόρθωσε ποτέ να ξεπεράσει το 3%. Η επίδραση του φασιστικού κινήματος, ωστόσο, στην καθημερινή ζωή ήταν πολύ σημαντική. Αιτία γι' αυτό ήταν η συνεχής βοήθεια του κράτους προς τους φασίστες, που κατόρθωσαν να δημιουργήσουν μια ισχυρή παραστρατιωτική δύναμη, αποτελούμενη από νεαρά άτομα διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων, στα οποία καλλιεργούσαν τα πιο φανατικά ρατσιστικά αισθήματα. Φυσικά, αυτές οι παραστρατιωτικές ομάδες δρουν ανέκαθεν προς το συμφέρον του κράτους. Μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1971, το φασιστικό κίνημα, οργανωμένα στις γραμμές του ΜΗΡ, καθοδηγείται και συχνά χρησιμοποιείται από την «Kontr-gerilla» (τις μυστικές υπηρεσίες του κράτους *), στη βάση μιας ρατσιστικής προσέγγισης, σαν ανεπίσημο κρατικό όργανο. Ομάδες της φασιστικής νεολαίας εκπαιδεύονται σε στρατόπεδα αντι-ανταρτών στον τουρκικό τομέα της Κύπρου και σε απομονωμένες περιοχές της Τουρκίας, στη διάρκεια της δεκαετίας του '70. Λίγο αργότερα, αποδεικνύονται ομάδες αδίστακτων δολοφόνων.
Η «Σφαγή του Maras» **, που κράτησε αρκετές μέρες και κατέληξε στον θάνατο εκατοντάδων ατόμων, το 1978, είναι ένα απ'τα σημαντικά επεισόδια της πρόσφατης ιστορίας που δείχνουν το επίπεδο «αποτελεσματικότητας» του φασιστικού κινήματος. ➜

Στη δεκαετία του '70, ομάδες νεαρών φασιστών εκπαιδεύονται σε στρατόπεδα, στον τουρκικό τομέα της Κύπρου και σε απομονωμένες περιοχές της Τουρκίας...
Το ημερήσιο πρόγραμμα των εκπαιδευμένων είναι χαρακτηριστικό :

03.30'	Εγερτήριο και καθαριότητα
03.30' - 03.50'	Συγκέντρωση και πρωινός χαιρετισμός
03.45' - 03.50'	Όρκος Στρατοπέδου
03.50' - 04.15'	Πρωινή προσευχή
04.15' - 05.30'	Τρέξιμο - Γυμναστική
05.30' - 06.30'	Πρόγευμα
06.30' - 07.15'	Αναφορά
07.15' - 08.45'	Πάλη - Τζούντο - Καράτε
08.45' - 09.45'	Πορεία
09.45' - 10.30'	Ασκήσεις τάξεως
10.30' - 11.30'	Ημερήσια ενημέρωση - Ιδεολογική συζήτηση
11.30' - 12.15'	Μεσημβρινή προσευχή
12.15' - 13.00'	Μεσημεριανό φαγητό
13.15' - 14.15'	Συζήτηση επί θρησκευτικών θεμάτων
14,15' - 16.00'	Πάλη - Τζούντο - Καράτε
16.00' - 17.00'	Ελεύθερος χρόνος
17.00' - 18.00'	Συζήτηση επί θρησκευτικών θεμάτων
18.00' - 19.00'	Βασικές αρχές συλλαλητηρίων - προπαγάνδας
19.00' - 20.00'	Εσπερινή προσευχή - Φαγητό
20.00' - 21.00'	Βραδυνή πορεία
21.00' - 21.20'	Βραδυνή προσευχή
21.20' -22.15'	Συγκέντρωση - Βραδυνός χαιρετισμός
22.15'	Κατάκλιση

* Πρόκειται για μια άτυπη κρατική υπηρεσία στην οποία μετέχουν από απλοί χαφιέδες μέχρι μέλη της κυβέρνησης.
** Όταν οι εργάτες του Kahraman Maras ξεσηκώθηκαν κι έθεσαν την πόλη υπό τον έλεγχό τους, αστυνομία, στρατός και φασίστες τους πολιόρκησαν, ανακατέλαβαν την πόλη και δολοφόνησαν απάνθρωπα εκατοντάδες αριστερούς.

Bozkurt
(Γκρίζοι Λύκοι)

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Διαθέτοντας συνταγματικές εγγυήσεις και την υποστήριξη των μυστικών υπηρεσιών του κράτους, το ΜΗΡ προσπαθούσε να εξελιχθεί σ'ένα μεγάλο - έστω και εκτός νόμου - κίνημα, όταν εκδηλώθηκε το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1980. Οι πραξικοπηματίες στρατηγοί το ανακάλεσαν, για μιαν ακόμη φορά, στην τάξη. Ο Türkes και άλλα στελέχη του κόμματός του έμειναν στις φυλακές για 5 περίπου χρόνια και η παραστρατιωτική οργάνωση του φασιστικού κινήματος διαλύθηκε ***. Παίρνοντας μόνο το 1 % στις εκλογές του 1987, το φασιστικό κίνημα ήταν φυσικό να γνωρίσει απογοήτευση και έντονες εσωτερικές διαμάχες και προβλήματα. Τα περισσότερα από τα παλιά, έμπειρα στελέχη πέρασαν στο κόμμα του Özal, ενώ όσες από τις ομάδες δολοφόνων είχαν επιβιώσει ασχολούνταν τώρα με «επιχειρήσεις» μαφιόζικου στυλ ****. Αυτή την εποχή, μια ομάδα, που συνδύαζε τον τουρκικό εθνικισμό με τον καθαρό ισλαμισμό, αποσχίστηκε από το ΜΗΡ και ίδρυσε ένα νέο κόμμα, το BBP (**Büyük Birlik Partisi** = Κόμμα της Μεγάλης Ενότητας). Από την άλλη μεριά, το ΜΗΡ κατάφερε, στις εκλογές του 1991, να βγάλει 20 βουλευτές, συμμαχώντας με το RP (**Refah Partisi** = Κόμμα της Ευημερίας).

Στη διάρκεια αυτής της φάσης συνέβησαν δυο σημαντικά γεγονότα που ανέδειξαν το ΜΗΡ σε ένα είδος κόμματος, η παρουσία του οποίου, τόσο στο κοινοβούλιο όσο και στην κοινωνία, είναι απαραίτητη για το κράτος :

Πρώτο : Μπροστά στα στελέχη του ΜΗΡ, που είχαν επιβιώσει απ'τις εσωτερικές διαμάχες και την απογοήτευση μετά το 1980, ανοιγόταν ένα νέο πεδίο δράσης : Το πρόβλημα του Καραμπάγ που προκαλούσε τις βίαιες συγκρούσεις μεταξύ της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν ! Οι φασιστικές ομάδες στάλθηκαν στο Αζερμπαϊτζάν, υπό τον έλεγχο στελεχών της «**Kontr-gerilla**», και πολέμησαν ενάντια στους Αρμενίους, στον στρατό του **Ebulfez Elçibey**, για λογαριασμό των Αζέρων.

Το δεύτερο γεγονός αφορούσε τη χρησιμοποίηση των φασιστών από το κράτος, για να μετατρέψει τις κηδείες των στρατιωτών, που σκοτώνονταν στις μάχες με τους Κούρδους αντάρτες, σε μαζικές διαδηλώσεις. Αυτές οι κηδείες, που ξαναζωντάνευαν ένα έντονο εθνικιστικό αίσθημα, αποτέλεσαν μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για την αναδιοργάνωση του φασιστικού κινήματος. Δημιουργήθηκε ένα νέο αστυνομικό σώμα με την ονομασία «Ομάδες Ειδικών Επιχειρήσεων», κάτι ανάμεσα σε στρατιωτικούς και αστυνομικούς που άφηναν μουστάκια «α λα ΜΗΡ» (τα μουστάκια είναι χαρακτηριστικά της εμφάνισης των φασιστών). Τα μέλη αυτού του σώματος χαιρετιούνται με τον χαρακτηριστικό τρόπο των Γκρίζων Λύκων (κάτι παρόμοιο με τον «δι' ανατάσεως της δεξιάς» φασιστικό χαιρετισμό). Κύριος «χώρος δουλειάς» τους είναι το Κουρδιστάν. Στον κόσμο είναι πιο γνωστοί με την ονομασία «Ειδικές Ομάδες». Οι τρεις στους τέσσερεις από αυτούς τους αστυνομικούς είναι μέλη ή συνδέονται με το ΜΗΡ. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας που το φασιστικό κίνημα. ανοιχτά κι απροκάλυπτα, βρίσκει την ευκαιρία να προωθήσει στελέχη του στον κρατικό μηχανισμό. Ξεπληρώνοντας, κατά κάποιον τρόπο, αυτή την ευκαιρία, ο Türkes υποστήριξε τις κυβερνήσεις **Demirel** και **Çiller**. Έτσι, μολονότι το ΜΗΡ, που στις τελευταίες εκλογές πήρε το 8 % των ψήφων, εξακολουθεί να καλείται να παίξει το ρόλο του διαμεσολαβητή κάθε φορά που ξεσπάει κάποια κυβερνητική κρίση. Το φασιστικό, λοιπόν, κίνημα που χθες διέθετε κάποιες παραστρατιωτικές δομές, σήμερα διαθέτει ένα σημαντικό τμήμα της αστυνομίας και της γραφειοκρατίας, ενσωματωμένο στον κρατικό μηχανισμό. Αυτό δημιουργεί στην κοινή γνώμη την εικόνα ενός ισχυρού φασιστικού κινήματος. Κοντολογίς, το κράτος μπορεί, όποτε το καλεί η ανάγκη, να χρησιμοποιεί το φασιστικό κίνημα σαν δύναμη κρούσης σε οποιαδήποτε κρίση. Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το φασιστικό αυτό κίνημα δεν είναι σε θέση να κάνει ούτε ένα βήμα έξω από τον κυβερνητικό έλεγχο. Σήμερα, περισσότερο απ' ό,τι στο παρελθόν, εξαρτάται άμεσα από το κράτος. Μερικές φορές, το κράτος αφήνει στους φασίστες κάποια ελευθερία, ποτέ όμως απόλυτη. Και το φασιστικό κίνημα δεν διαθέτει κάποιαν ανεξάρτητη δομή, ώστε να μπορέσει ν'αντιταχτεί στην κρατική επέμβαση.

Το ΜΗΡ είναι μια κλασσική φασιστική οργάνωση, όμοια με τους Ναζί, το Μουσσολίνι και την Ισπανική Φάλαγγα. Υπάρχει, ωστόσο, μια μεγάλη διαφορά : Αν και το ΜΗΡ έχει κάποιο μεγαλύτερο παρελθόν και πολύ περισσότερες εμπειρίες από τους άλλους, δεν διαθέτει ένα από τα κεντρικά χαρακτηριστικά του κλασσικού φασισμού, δεν είναι δηλαδή ένα λαϊκό κίνημα. Αυτό ακριβώς εμποδίσει τη χρησιμοποίηση των φασιστών σαν μια εναλλακτική κυβέρνηση μέσα στα πλαίσια του καθεστώτος. Έχει, ωστόσο, κάποιες δυνατότητες, να προωθήσει δηλαδή τα στελέχη του στον κρατικό μηχανισμό, πράγμα που ήδη κάνει, όπως είδαμε. Αυτά, λοιπόν, τα φασιστικά στελέχη που δρουν μέσα στον κρατικό μηχανισμό παίζουν έναν σημαντικό ρόλο στα όσα συμβαίνουν στην Κύπρο. Το τουρκικό κράτος κι η Βόρεια Κύπρος χρειάζονταν ένα σενάριο με τίτλο «Η αντίδραση του άμαχων πολιτών». Αυτό το σενάριο στήθηκε με τη βοήθεια μελών του ΜΗΡ που στάλθηκαν στην Κύπρο από την Τουρκία.

→→→→→

*** Θα πρέπει εδώ να διευκρινίσουμε πως η χούντα του Εβρέν, με την φυλάκιση κάποιων στελεχών του ΜΗΡ, προσπάθησε απλά να στηρίξει τις διακηρύξεις της περί «μη υπάρξεως δεξιών και αριστερών, αλλά μόνο Τούρκων». Η ομοιότητα με τις αντίστοιχες διακηρύξεις της παπαδοπουλικής χούντας είναι εμφανής.

**** Δηλαδή, κλοπές, ληστείες, απάτες, εμπόριο ναρκωτικών κλπ. Πέρισυ, άλλωστε, στέλεχος του ΜΗΡ πιάστηκε στη Γερμανία με μεγάλη ποσότητα ηρωίνης. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, αυτές οι δραστηριότητες των Γκρίζων Λύκων τους έφεραν αντιμέτωπους με την «Κουρδική Μαφία», δημιουργώντας έτσι πρόσθετους λόγους «εθνικού» μίσους.

Bozkurt
(Γκρίζοι Λύκοι)

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Αυτό είναι το είδος των γεγονότων που κάθε νέα κυβέρνηση, η οποία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα, μπορεί να χρησιμοποιήσει για να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη της χώρας της. Προς στιγμή μπορεί να φυσούν οι άνεμοι του πολέμου, πρέπει ωστόσο να έχει κανείς υπ' όψη του ότι τα πάντα θα τακτοποιηθούν από τη στιγμή που οι πολιτικοί σχηματισμοί θα έχουν πετύχει τους βραχυπρόθεσμους στόχους τους *****. Οι φασίστες ρατσιστές βασίζουν την προπαγάνδα τους στα πρόσφατα γεγονότα της Κύπρου κι αυτός είναι ο λόγος που εμφανίζεται κάποια ένταση των εθνικιστικών τάσεων στην κοινωνία της Τουρκίας.

Υποσημειώσεις

Με το MHP και το BBP σχετίζονται δυο οργανώσεις που εμφανίζονται πιο δραστήριες :

1) **Ülkü Ocaklari** (Εστίες Ιδανικών), πτέρυγα της νεολαίας του MHP.

2) **Nizam-i Alem Ocaklari** (Εστίες Παγκόσμιου Νόμου), πτέρυγα της νεολαίας του BBP.

Αυτές οι δυο είναι οι πιο δραστήριες φασιστικές οργανώσεις στην Τουρκία. Συμμετέχουν στις κηδείες των στρατιωτών που σκοτώνονται από τους αντάρτες του PKK και προσδίδουν σ'αυτές χαρακτήρα εθνικιστικών συλλαλητηρίων. Τα τελευταία χρόνια έχουν πετύχει μια πραγματική εθνικιστική καμπάνια ενάντια στους Κούρδους που ζουν στη Δυτική Τουρκία. Μέλη αυτών των οργανώσεων επιτίθενται ενάντια σε αριστερούς φοιτητές στα πανεπιστήμια. Κι οι δυό τους έχουν την αμέριστη υποστήριξη της αστυνομίας και κάθε είδος ηθικής και υλικής βοήθειας από το κράτος. Διαθέτουν οπλισμό, οικονομική άνεση και είναι κοινό μυστικό το ότι εκπαιδεύονται στρατιωτικά σε στρατόπεδα αγροτικών, αλλά και αστικών, περιοχών της χώρας.

(Οι παραπάνω πληροφορίες και εκτιμήσεις για τους φασίστες της Τουρκίας μας στάλθηκαν από τους Αναρχικούς συντρόφους της Κωνσταντινούπολης. Οι σημειώσεις με αστερίσκους είναι του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ. Το πρόγραμμα εκπαίδευσης των φασιστών που δημοσιεύεται στη σελίδα 3 είναι παρμένο από την εφημερίδα του Devrimci Halk Kurtulus Cephesi (Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Μετώπου), KURTLUS (ΑΠΕΛΕΥΘΕ-ΡΩΣΗ) της 14/10/1995)

***** Εδώ, διαφωνούμε με τους συντρόφους, επειδή δεν έχουμε να κάνουμε μόνο με μια ελληνοτουρκοκυπριακή κρίση, αλλά - περισσότερο - με την πολιτική των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή.

KAHROLSUN FASIZM !
(Στο διάβολο ο φασισμός !)

Με το σύνθημα αυτό απάντησε η τουρκική αριστερά, το 1973, στο CHP (Cumhuriyet Halk Partisi = Δημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα) του Bulent Ecevit, όταν ο τελευταίος αποφάσισε να συνεργαστεί με το ακροδεξιό Milli Selamet Partisi (Κόμμα Χαιρετισμού στο Έθνος), που αργότερα συγχωνεύθηκε με το MHP του Türkes, απ'το οποίο ξεπήδησε και το BBP του Yazicioglu.

Ένα χρόνο αργότερα, ο τουρκικός στρατός, με την αφορμή που του πρόσφερε η χούντα της Αθήνας και η ΕΟΚΑ β', κατελάμβανε το βόρειο τμήμα του νησιού...

Σήμερα, πρόεδρος της Τουρκίας είναι ο Suleyman Demirel, παλιό στέλεχος του φασιστικού κινήματος. Ο Erbakan, η Ciller, ακόμη κι ο αρχηγός του αντιπολιτευόμενου Anavatn Partisi (Κόμμα της Μητέρας Πατρίδας), έχουν όλοι θητεύσει στους Γκρίζους Λύκους, όπως αρέσκονται να αυτοαποκαλούνται οι φασίστες όλων των οργανώσεων...

Φυσικά, η εγκληματική δράση των Γκρίζων Λύκων στην Τουρκία συνεχίζεται με αμείωτη ένταση.

Χαρακτηριστικότατη είναι η, πριν ένα μόλις μήνα, επίθεσή τους στις φυλακές Usak, όπου δολοφόνησαν 5 ποινικούς κρατούμενους επειδή είχαν εκδηλώσει τη συμπαράστασή τους στους αριστερούς κρατούμενους - απεργούς πείνας

Τα «φρούριά» τους αποτελούν οι πόλεις Yozgat, Corum, Cankri, Nevsehir, Kirsehir, Elazi, Erzurum, Afyon, Kutahya...

Η στρατολογική τους προσπάθεια απευθύνεται ιδιαίτερα στους πρόσφυγες από τις τουρκόφωνες περιοχές της πρώην ΕΣΣΔ, τη Βοσνία, τη Βουλγαρία, τους οποίους καλούν «να βρουν την εθνική τους ταυτότητα».

Η εφημερίδα Milliyet (Έθνος) αποτελεί το κύριο όργανό τους. Η προπαγάνδα τους, ωστόσο, περνάει κι απ' όλα τα κρατικά (κι από αρκετά ιδιωτικά) μέσα.

Ο οπλισμός, που τους παρέχεται άφθονος από τον στρατό και την αστυνομία, περιλαμβάνει όλμους, πολυβόλα, χειροβομβίδες, αυτόματα όπλα... που δεν διστάζουν να τα χρησιμοποιήσουν εναντίον αμάχων και αόπλων (αναφέρουμε χαρακτηριστικά τη δολοφονία με χειροβομβίδες 7 αριστερών φοιτητών στην Κωνσταντινούπολη στις 16/3/1978).

Φυσικά, όταν ο «εχθρός» είναι αλλοεθνής, τότε όχι μόνο δεν έχουν τύψεις, αλλά και θεωρούν καύχημά τους το να τον σκοτώσουν με τον φρικτότερο δυνατό τρόπο (όπως έγινε στις 11/8/96 με τον Τάσο Ισαάκ).

Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, το τουρκικό κράτος προτιμάει να χρησιμοποιεί τους Bozkurtlar εκεί όπου ακόμη κι οι πιο σκληροτράχηλοι επαγγελματίες στρατιωτικοί θα είχαν κάποιες «ηθικές αναστολές»... Θα επανέλθουμε.

(Στοιχεία για το φασισμό στην Τουρκία, πήραμε κι απ'το βιβλίο HAKLIYIZ KAZANACAGIZ (ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΙΟ, ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ) του Γ.Γ. του DHKC, Dursun Karatas, Κωνσταντινούπολη 1989, εκδόσεις Haziran).

μέρα τη μέρα...

22-7-1996

Κλείνει το εργοστάσιο της Goodyear στη Θεσσαλονίκη (και μετακομίζει στα Σκόπια).
Εκατοντάδες εργαζόμενοι πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο.
Οι εργαζόμενοι στα Ναυπηγεία Ελευσίνας καταγγέλλουν οργανωμένο σχέδιο για το οριστικό κλείσιμο της επιχείρησης. Σαν κύριο εμπνευστή και εκτελεστή του σχεδίου, κατονομάζουν την ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, αφήνοντας υπονοούμενα και για το υπουργείο «ανάπτυξης» και τη Βάσω Παπανδρέου.
Ο πάλαι ποτέ λαλίστατος Βαγγέλης Γιαννόπουλος, δεν βγάζει κιχ...

23-7-1996

Δύσκολη μέρα, απ'όλες τις απόψεις.
Πρωί-πρωί, μαθαίνεται ο θάνατος του δεύτερου απεργού πείνας στην Τουρκία,.
Λίγο αργότερα γίνεται γνωστός κι ο θάνατος της «εθνικής» μας σταρ.
Το δεύτερο γεγονός «τρώει» - τουλάχιστον δημοσιογραφικά - το πρώτο...
Το απόγευμα, συγκέντρωση και πορεία αντιρρατσιστών.
Λέτε να ξύπνησαν;
Αργά το απόγευμα γίνεται η καθιερωμένη συνάντηση των επί χούντας «φυλακισθέντων και εξορισθέντων αντιστασιακών» στον - ιδιοκτησίας Λαμπράκη - χώρο του πρώην ΕΑΤ/ΕΣΑ, με την «ευγενή χορηγία» του δημάρχου Αθηναίων Δημήτρη Αβραμόπουλου.
Στη συνάντηση απευθύνει χαιρετισμό, μεταξύ άλλων, κι ο... Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων !!!
Δικαιολογούνται μόνο όσοι μη-αντιστασιακοί πήγαν αποκλειστικά για τον πλουσιώτατο μπουφέ... Φυσικά, κι όσοι πήγαν για να μοιράσουν τον Αναρχικό.
Ρεζιλίκια !
Αργά το βράδυ (γύρω στις 10) στην καμπίνα 53 του πλοίου «Πήγασος» βρίσκεται από τους μπάτσους της «αντι»-τρομοκρατικής ο Χριστόφορος Μαρίνος.
Συλλαμβάνεται η γυναίκα του, Μαρία Μπαρούτα, που ερχόταν μαζί του με το ίδιο πλοίο απ'τα νησιά.
Λίγο αργότερα συλλαμβάνεται κάποιος Παναγιώτης.

24-7-1996

Στις 6 το απόγευμα, στο νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου, στη Νέα Φιλαδέλφεια, κηδεύεται ο Χριστόφορος Μαρίνος.
Πρέπει να σημειώσουμε την απουσία (όπως και την εκκωφαντική σιωπή) κάποιων πρώην «συντρόφων» και συγκατηγορουμένων του μακαρίτη.
Το γεγονός πάντως δεν μας παραξενεύει μετά τα όσα ακούγονται για «έντονες διαφωνίες» που έχουν ξεσπάσει εδώ κι ενάμισυ μήνα περίπου στο χώρο που κινιόταν ο Χριστόφορος κι οι υπόλοιποι...
Κυκλοφορεί το 127ο τεύχος του Αναρχικού.
Τρίτος νεκρός στις τουρκικές φυλακές το πρωί.
Το πράγμα σοβαρεύει επικίνδυνα...

Την ίδια ώρα, ο πρόεδρος της δημοκρατίας δεξιώνεται όσους βολεύτηκαν με την πριν από 22 χρόνια πτώση της χούντας. Για καθαρά «τεχνικούς λόγους» (καθυστέρησαν - λέει - να του στείλουν την πρόσκληση), απουσιάζει ο νεοσοσιαλιστής Τσοβόλας.

25-7-1996

Άλλοι 3 νεκροί στις τουρκικές φυλακές.
Ο περίεργος θάνατος του Χριστόφορου Μαρίνου γίνεται πρώτο θέμα στα δελτία ειδήσεων (σε μερικά προηγείται ακόμη και των όσων αφορούν την μακαρίτισσα «εθνική» μας σταρ), καθώς το νέο «κελεπούρι» των μπάτσων και των δημοσιογράφων - ο Παναγιώτης Δρυμίλης - ανοίγει το στόμα του και μιλάει «περί παντός του επιστητού».
Το απόγευμα, συγκέντρωση και πορεία διαμαρτυρίας προς την τουρκική πρεσβεία, με τη συμμετοχή ακόμη και πολιτικών κομμάτων (Συνασπισμός, ΚΚΕ).
Ο Αναρχικός κυκλοφορεί - σε λιγοστά αντίτυπα - το 128ο τεύχος του.

26-7-1996

Δυο ακόμη νεκροί στις φυλακές της Τουρκίας.
Η ελληνική κυβέρνηση παίρνει θέση και, διά στόματος Σημίτη, ζητάει την άμεση απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων στην Τουρκία.
Οι ίδιοι οι απεργοί πείνας στην Τουρκία (τουλάχιστον όσοι ανήκουν σ'αριστερές κι αριστερίστικες οργανώσεις) περιορίζουν τα αιτήματά τους στην κατάργηση των φυλακών απομόνωση και στον σεβασμό των πολιτικών (όχι των γενικότερων) δικαιωμάτων των ίδιων και των συγγενών τους.
Πολλά ακούγονται για το ρόλο του Παναγιώτη Δρυμίλη στην υπόθεση του τραυματισμού του μπάτσου Νίκου Βαϊόπουλου, στις 5/7/96, έξω απ'τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Χαριλάου Τρικούπη και στην δολοφονία του Χριστόφορου Μαρίνου. Μερικά απ'αυτά γράφονται και στις εφημερίδες, καθώς ο Δρυμίλης κρίνεται προφυλακιστέος (και μάλιστα, με αίτηση του ίδιου, κρατείται απομονωμένος απ'τους υπόλοιπους κρατούμενους του Κορυδαλλού).

27-7-1996

Τρεις ακόμη νεκροί από την απεργία πείνας στις φυλακές της Τουρκίας.
Ανακοινώνεται η συμμετοχή Ελλήνων και διαφόρων Ευρωπαίων στην Διεθνή Αποστολή που ετοιμάζεται ν'αναχωρήσει αύριο για την Τουρκία.
Οι αριστερές οργανώσεις της Τουρκίας δίνουν στα μέλη τους το «πράσινο φως» για δράση «κατά βούληση».
Η κατάσταση φτάνει στο απροχώρητο.
Πορεία, το μεσημέρι, με πανό και συνθήματα για να διαλευκανθούν οι συνθήκες του θανάτου του Μαρίνου, που οι αρχές εξακολουθούν να αποδίδουν σε «αυτοκτονία».
Φαίνεται πως, εκτός από τις αρχές, υπάρχουν κι άλλοι που έχουν συμφέρον να περάσει αυτή η εκδοχή.
Με απόφασή της - που δημοσιεύεται στην Ελευθεροτυπία - η «συντακτική συνέλευση» της ΑΛΦΑ καλύπτει τον Δρυμίλη - που από πολλούς καταγγέλλεται ακόμη και ως χαφιές - και του συμπαραστέκεται.
Το πράγμα «μπάζει από παντού»...
Βόμβα στο «Ολυμπιακό Πάρκο» της Ατλάντα σκοτώνει και τραυματίζει άσχετα άτομα που παρακολουθούν συναυλία. Αυτό το δεύτερο χτύπημα - μετά την συντριβή του Boeing της TWA - προκαλεί κυριολεκτικά υστερία στους Αμερικανούς.
Προεκλογικός αγώνας βλέπετε...
Αργά το βράδυ η τουρκική κυβέρνηση ανακοινώνει πως αποδέχεται τα αιτήματα των απεργών πείνας και πως κλείνει η φυλακή απομόνωσης του Εσκισεχίρ.

28-7-1996

Άλλος ένας νεκρός απεργός πείνας (ο 12ος) στις τουρκικές φυλακές, που δεν προλαβαίνει να «χαρεί» την υποχώρηση της εξουσίας.
Δεκάδες άλλοι μεταφέρονται, σε κώμα, στα νοσοκομεία...
ΠΥΡΡΕΙΟΣ ΝΙΚΗ...
Ο Κοκός απονέμει χρυσά μετάλλια στους ολυμπιονίκες.
Το γεγονός ξαναφέρνει στην επιφάνεια και το φασιστικό (φαλαγγίτικο) παρελθόν του Juan Antonio Samaranch.
Σύσσωμος ο τύπος και τα ΜΜΕ ασχολούνται με την παραγωγή σεναρίων (ορισμένα βασίζονται σε πραγματικά στοιχεία) γύρω από τη δολοφονία του Μαρίνου.
«Κατόπιν εορτής» φεύγει «διεθνής αποστολή» για την Τουρκία προκειμένου «να ερευνήσει τις συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές». Ο μόνος κοινοβουλευτικός απ'όλη την Ευρώπη είναι ο Στρατής Κόρακας του ΚΚΕ.

29-7-1996

Ανακοινώνονται «αυξήσεις - φωτιά» στις τιμές πώλησης των φαρμάκων.
Ο Λάμπρος Κανελλόπουλος (πρώην πρόεδρος της ΓΣΕΕ και νυν υφυπουργός εργασίας) προσπαθεί να «βρει λύση» στο θέμα του κλεισίματος του εργοστασίου της Goodyear στη Θεσσαλονίκη.
Διαψεύδεται η είδηση - που είχε μεταδοθεί απ'το κρατικό ραδιόφωνο - για μετακόμιση του εργοστασίου στα Σκόπια. Εθνικώς... ανασάναμε...
Παραιτείται ο Ιάκωβος Κουκούζης από τη θέση του αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής και καταργείται κι η ίδια η θέση με τη δημιουργία νέων μητροπόλεων.
Από τις πιο «αμφισβητούμενες προσωπικότητες» της εποχής μας, ο «Σιάκωβος»... Το μόνο σίγουρο ήταν οι στενές του σχέσεις με τη δικτατορία και τον αλησμόνητο Σπύρο Άγκνιου...

30-7-1996

Ο εισαγγελέας Καράμπελας διατάζει προκαταρκτική εξέταση για «να διαπιστωθούν τυχόν αδικήματα και ιδιαίτερα απάτες» που σχετίζονται με τις αυξήσεις των τιμών των φαρμάκων.
Ψιθυρίζεται και - σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις - αληθεύει πως ετοιμάζονται αυξήσεις και στις εισφορές των εργαζομένων προς τα ασφαλιστικά τους ταμεία. →

μέρα τη μέρα...

→ Το «σήριαλ» γύρω απ'τον θάνατο του Χριστόφορου Μαρίνου συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Κι έχει απ'όλα :
«Φίλους», «Εχθρούς», «Πρώην φίλους», ακόμη και δημοσιογράφους με τύψεις συνειδήσεως !
Πάντως ήδη κυκλοφορούν φήμες ότι κάποιοι ετοιμάζουν τη «νέα» Ένωση «Αναρχικών».
Παράλληλα, η Κίνηση «Υπεράσπισης Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων» σπεύδει να υπερασπιστεί τον Παναγιώτη Δρυμίλη, μαζί με τους «Πρώην φίλους του Μαρίνου» και την «συντακτική συνέλευση του ΑΛΦΑ».
Η χαφιεδοτρομοποινικολογία δίνει και παίρνει...
Το ερώτημα που προβάλλει είναι :
Μα, αντέχει ο «χώρος» τέτοιες «πολυτέλειες»;
Η θέση του Αναρχικού είναι :
Αλλοίμονο αν δεν τις αντέξει. Αν δεν ξεκαθαριστεί ΤΩΡΑ αυτή η υπόθεση, δεν θα ξεκαθαριστεί ΠΟΤΕ. Και, τότε, ύστερα από άλλα 9 χρόνια (αν όχι πολύ πιο σύντομα), θα έχουμε κι άλλους νεκρούς (να κλαίμε και ν'αμφισβητούμε)...
Νέος αρχιεπίσκοπος Αμερικής ορίζεται (παμψηφεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο) ο μέχρι τώρα μητροπολίτης Ιταλίας, Σπυρίδων Γεωργιάδης.

31-7-1996

Δίνεται στη δημοσιότητα το νέο νομοσχέδιο για τη στράτευση. Με την πρώτη ματιά γίνεται ξεκάθαρη η πρόθεση των στρατοκρατών (και όχι μόνο) να περιορίσουν δραστικά - αν όχι να καταργήσουν εντελώς - τις αναβολές. Με τη δεύτερη ματιά τα πράγματα δείχνουν πολύ πιο σοβαρά.
Στις 12.40, στο scanner ακούγεται το εξής σήμα : «Πατησίων, έξω από το σούπερ μάρκετ Βασιλόπουλου, Αθιγγανίς επαίτης...».
Μίλησε κανείς για ρατσισμό;
Καταιγισμός «Αναρχικών» προκηρύξεων σχετικά με τη δολοφονία του Μαρίνου, στον τύπο και στα ΜΜΕ. (Όλες δημοσιεύονται ολόκληρες στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ. Το μόνο κείμενο που δημοσιεύεται μισό, είναι το γράμμα της γυναίκας του Χριστόφορου, Μαρίας Μπαρούτα... ΠΑΤΙ;).
Τουλάχιστον «βαρειοί» χαρακτηρισμοί, ένθεν και ένθεν...
Ο πόλεμος, πάντως, δεν άρχισε ακόμη.
Ο αρθρογράφος της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, Κ.Κυριακόπουλος, μιλάει για «αναταράξεις» στον «χώρο»...
Για τους «επαΐοντες», ωστόσο, το θέμα δεν είναι μόνο το τί λένε τα κείμενα, αλλά και το ποιός λέει τί... Ιδιαίτερα, ύστερα απ'τα όσα ακούγονται για τη στάση του «παλιού φίλου» του Μαρίνου, Θ.Πισιμίση... (Φερ' ειπείν, μαθαίνουμε ότι οι γονείς του Μαρίνου κι η γυναίκα του τον πέταξαν έξω απ'το σπίτι τους, όταν μετά την κηδεία πήγε να τους «συλλυπηθεί»... Ή ακόμη, μαθαίνουμε πως ο Πισιμίσης θα είναι μάρτυρας υπεράσπισης του Δρυμίλη, τον οποίο, ο μισός τουλάχιστον «χώρος» αποκαλεί ανοιχτά «χαφιέ» και στον οποίο μέχρι στιγμής συμπαραστέκεται μόνο η ΑΛΦΑ και το Δίκτυο Υπεράσπισης Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων, που εδώ και κάμποσον καιρό δεν είναι παρά «πλατφόρμα» του Συνασπισμού...).

1-8-1996

Κοινή σύσκεψη των νεολαιών των πολιτικών κομμάτων καταλήγει στην έκδοση κοινής διαμαρτυρίας κατά του νέου νομοσχεδίου του υπουργείου εθνικής άμυνας για τη στράτευση.
Όσο κι αν οι περισσότεροι δυσπιστούν, εμείς βλέπουμε τις πολιτικές νεολαίες να ριζοσπαστικοποιούνται, πολύ αργά - ίσως - αλλά σταθερά.
Αργά, αλλά σταθερά, βγαίνουν στην φόρα και κάποια γεγονότα σχετικά με τη δολοφονία του Χριστόφορου Μαρίνου, όπως ο πυροβολισμός (μια βδομάδα πριν τον τραυματισμό του Νίκου Βαϊόπουλου έξω απ'το ΠΑΣΟΚ) που έρριξε ο Χριστόφορος εναντίον του Νώντα Σκυφτούλη (γιατί όχι εναντίον του άλλου, που ήταν μαζί με το Νώντα;), στο μπαρ ΔΙΛΗΜΜΑ, στον πεζόδρομο της οδού Μεθώνης, με αποτέλεσμα τον, ευτυχώς, ελαφρύ τραυματισμό ασχέτου ανθρώπου.. ή το γεγονός του εμπρησμού του αυτοκινήτου του Σκυφτούλη από κάποιον ποινικό που πληρώθηκε απ'τον Μαρίνο.
Το ΠΟΝΤΙΚΙ αφιερώνει στην υπόθεση μιάμιση σελίδα, με όλα τα κείμενα που δημοσιεύτηκαν χθες στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ. Τονίζει, ωστόσο, μια «λεπτομέρεια» που από πολλούς πέρασε απαρατήρητη : Με άλλο πιστόλι πυροβολεί ο Μαρίνος τον Σκυφτούλη και με άλλο αυτοκτονεί.
Τεράστιο ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι αποκαλύψεις των «αυτοπτών μαρτύρων», δηλαδή των συνεπιβατών του Μαρίνου στον ΠΗΓΑΣΟ, που ακούγονται από τα ραδιόφωνα (SKY, FLASH κλπ.), σχετικά με τις κινήσεις των μπάτσων...

2-8-1996

Αποφασίζουν σήμερα τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνέχιση ή όχι του εμπάργκο στα ελληνικά κτηνοτροφικά προϊόντα λόγω του αφθώδους πυρετού που έχει εκδηλωθεί σε περιοχές της βόρειας Ελλάδας.
Ο υπουργός υγείας Πεπονής αντιδρά στις αυξήσεις των τιμών των φαρμάκων που έχει εγκρίνει η υπουργός ανάπτυξης Βάσω Παπανδρέου.
Σάλος ξεσπάει με τις αποκαλύψεις των εφημερίδων και των ραδιοφωνικών σταθμών της Χίου (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, ΑΛΗΘΕΙΑ κλπ.) για την κακοποίηση Κούρδου κρατουμένου στις φυλακές του νησιού. Σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα, ο Κούρδος υπέστη ρήξη της σπλήνας από ξυλοδαρμό, στις 13/7/96, ενώ μόλις προχθές μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο. Ο διευθυντής των φυλακών Χίου δηλώνει στο κρατικό ραδιόφωνο ότι «ο Κούρδος αυτοτραυματίστηκε» !!!
Ο εισαγγελέας του νησιού δεν κάνει απολύτως τίποτε (ούτε καν Ε.Δ.Ε...).
Παρεμβαίνει - έστω και χλιαρά - ο δικηγορικός σύλλογος Χίου, που για λόγους τυπικούς δεν επισκέπτεται καν τον νοσηλευόμενο κρατούμενο στο νοσοκομείο...
Σε 2 μέρες θα είναι 4 Αυγούστου...
Επί χούντας, οι κρατούμενοι βρόνταγαν το κεφάλι τους στον τοίχο για να ενοχοποιήσουν τους μπάτσους...
Πριν μια βδομάδα, κάποιος «αυτοκτονεί» παρουσία 50 περίπου μπάτσων και λιμενικών...
Μίλησε κανείς για φασισμό;
Με επιστολή του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ο Παναγιώτης Δρυμίλης αναφέρεται στις «αναρχικές του αρχές» και αμφισβητεί σε όλους το δικαίωμα να τον κρίνουν, επικαλούμενος την «ατομική του ελευθερία».
Φυσικά, ούτε λέξη για τον φόνο... Ούτε για το ποιές αρχές του υπαγορεύουν να μην αποκαλύπτει στον κόσμο τα όσα αποκάλυψε (με ή χωρίς πιέσεις) στην ασφάλεια...
«Έκτακτη συνέλευση» της συντακτικής επιτροπής εντύπου του «χώρου» με θέμα - τί άλλο; - τις πρόσφατες «ιστορίες για αγρίους».
Αχός βαρύς ακούγεται...
Πολλά ντουφέκια πέφτουν...
Χθεσινή ανακοίνωση της Συνεργασίας Αναρχικών Ομάδων. Δεν δημοσιεύεται
- απ'όσο ξέρουμε - στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ...
Την δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα.

3-8-1996

Καταπλέει το πρωί - αυτή τη φορά στον Πειραιά - το Marco Polo. Όπως είναι αναμενόμενο, πολλοί ναυτεργάτες σπεύδουν να εμποδίσουν την αποβίβαση των τουριστών. Οι ειδικές μονάδες της αστυνομίας και του λιμενικού βρίσκονται κι αυτές εκεί. Ακολουθεί σύγκρουση, με αποτέλεσμα τον - ευτυχώ - ελαφρύ τραυματισμό δυο ναυτεργατών.
Αργά το απόγευμα, η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία αποφασίζει - μπροστά στον κίνδυνο να χάσει και τα τελευταία ίχνη αξιοπιστίας της - να κηρύξει γενική απεργία των κλάδων για τις 16 και 17 του μήνα.
Το «καμποτάζ», δηλαδή η υποχρέωση κάθε επιχείρησης (και πλοίου) που λειτουργεί σε ξένο έδαφος είναι υποχρεωμένη να απασχολεί και ντόπιους εργαζόμενους, φαίνεται να καταργείται οριστικά, χάρη στην άνευ όρων υποταγή της ντόπιας εξουσίας στις επιταγές των ξένων προστατών της.
Η «τελευταία συνέντευξη του Μαρίνου» μεταδίδεται από την εκπομπή της Παπαδάκου, στο ραδιόφωνο του Sky, στις 5 μ.μ. Ενισχύεται η άποψη (για μας βεβαιότητα) της ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ. Κατά τα λοιπά, (δράστες και ΑΙΤΙΕΣ), ΤΙΠΟΤΕ.

4-8-1996

Εξήντα χρόνια από την επιβολή της μεταξικής δικτατορίας. Απαρατήρητη επέτειος.

5-8-1996

Δυο μόλις μέρες μετά την ανακοίνωση της απεργίας (των ναυτεργατών, στις 16 & 17 Αυγούστου), ο Χαλάς (πρόεδρος της ΠΝΟ) ανακοινώνει ότι η απεργία αναστέλλεται. Μόνο τα σωματεία των λαδάδων και των μηχανικών επιμένουν απεργιακά.
ΕΡΓΑΤΕΣ, ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΜΑΖΙΚΑ ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΣΑΣ...
ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ
ΑΛΛΑ ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΣΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ,
ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΑΣ...
Η εκτυπωτική επιχείρηση «Κ. Δραγούνης ΑΕΒΕ - Τηλεθεατής» απολύει 25 εργαζόμενους λιθογράφους (στους οποίους, εκτός των άλλων, χρωστάει και μισθούς 4 μηνών). Το συνδικάτο των εργαζομένων, η Ένωση Τεχνικών Ημερησίου & Περιοδικού Τύπου Αθήνας (ΕΤΗΠΤΑ) →

μέρα τη μέρα...

→ παρεμβαίνει δυναμικά : ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΕΣ !!!
Μαθαίνουμε πως ο Σημίτης ετοιμάζεται να πάει διακοπές με το πρωθυπουργικό «του» FALCON (βλ. «Ιέραξ»). ΣΤΟ ΚΑΛΟ ! ΚΑΙ ΠΗΓΑΙΝΕ ΟΣΟ ΠΙΟ ΒΑΘΕΙΑ ΜΠΟΡΕΙΣ ΚΩΣΤΑΚΗ !

6-8-1996

Η «Γιορτή της Ειρήνης» (δηλαδή του CNN και της Coca Cola), γαρνιρισμένη με... ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΠΡΕΠΕΙΣ ΚΑΛΟΥΣ (από Κωστή Στεφανόπουλο μέχρι Μήτσο Αβραμόπουλο) «τρώει», δημοσιογραφικά και τηλεραδιοφωνικά, την 5 Ιη επέτειο της ατομικής επίθεσης στην Χιροσίμα...
Απορία : Τζιγκασβίλι λέγεται ο Ελληνογεωργιανός Ολυμπιονίκης ή δεν ακούσαμε σωστά το όνομά του;
Μετά από συνάντηση με τον Κώστα Σημίτη, ο Κώστας Σκανδαλίδης δηλώνει για πολλοστή φορά ότι δεν θα γίνουν πρόωρες εκλογές...

7-8-1996

Η εισαγγελία διατάσσει περαιτέρω διερεύνηση της ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ του Χριστόφορου Μαρίνου.
Φυσικά, η εξουσία επιμένει στην εκδοχή της «αυτοκτονίας». Στην ίδια εκδοχή επιμένουν και κάποιοι άσπονδοι «φίλοι» (πρώην, αλλά και νυν) του δολοφονημένου. Άλλοι, «νέοι φίλοι» επιμένουν στην ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ του. Είναι πραγματικά «το πανηγύρι των βρυκολάκων πάνω από το πτώμα του...», όπως λέει πρόσφατο μαύρο αυτοκόλλητο.
«Και των νεοβρυκολάκων» θα προσθέταμε όσοι - πέρα από τους μικροπολιτικαντι-σμούς - ζητάμε να μάθουμε τι έχει γίνει.
Δημοσίευμα της Cumhürriyet, με το οποίο οι Τούρκοι ζητούν 100 νησιά του Αιγαίου (;!) ανάβει νέες φωτιές, αν όχι στην περιοχή, τουλάχιστον στα μπατζάκια των πολιτικών μας.

7-8-1996

Συναντιούνται (με πρωτοβουλία Σημίτη) οι Μιλόσεβιτς (Σερβία) και Τούτζμαν (Κροατία) στη Βουλιαγμένη.
Τον παλιό καιρό μονομαχούσαν κι όποιον έπαιρνε ο χάρος...
Τώρα, υποτίθεται ότι «τα βρίσκουν»...
Αυτό θα πει ΕΞΕΛΙΞΗ !
Στις 25/10/1996 θα δικαστεί η Ελλάδα απ'το Ευρωπαϊκό δικαστήριο γιατί εμποδίζει την ελεύθερη διακίνηση των... ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ !!!
Οι Τσετσένοι συνεχίζουν τις προσπάθειές τους για την κατάληψη του Γκρόζνι.
Οι εκλογές στη Ρωσσία τέλειωσαν...
Εκατοντάδες μοτοσυκλετιστές φτάνουν στον Βόλο, προερχόμενοι από την Γερμανία. Προορισμός τους η Κύπρος, όπου θα προσπαθήσουν να περάσουν τα σύνορα προς τα κατεχόμενα.
Αμερικανοί επιστήμονες αποκαλύπτουν ότι σε προερχόμενο από τον Άρη μετεωρίτη βρέθηκαν ίχνη μονοκυττάρου οργανισμού, πράγμα που αποδεικνύει ότι στον «Κόκκινο» πλανήτη υπήρξε ζωή.
Υπάρχει και κάτι άλλο, που αποδεικνύει αυτόν τον ισχυρισμό.
Η πέτρα δεν ήρθε, φυσικά, μόνη της.
ΚΑΠΟΙΟΣ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΕΤΑΞΕ !
Μόνο που η πέτρα του Κόκκινου Πλανήτη δεν τα κατάφερε να σπάσει κανένα Πράσινο κεφάλι...

8-8-1996

Σύγκληση των πολιτικών αρχηγών και σύσταση συμβουλίου εξωτερικής πολιτικής ζητάει ο πρόεδρος του Συνασπισμού («μην σπρώχνεστε, όλοι θα πάρετε»), Νίκος Κωνσταντόπουλος, για «να αντιμετωπισθεί ο εξ Ανατολών κίνδυνος».
Σύσκεψη το πρωί στο υπουργείο εθνικής άμυνας (πολιτικών και στρατιωτικών) για να εξετάσουν την έκθεση Τούρκων στρατιωτικών που δημοσιεύτηκε σε τουρκική εφημερίδα και αμφισβητεί ξανά την κυριαρχία του ελληνικού κράτους στο Αιγαίο.
Σε τοίχους της Αθήνας εμφανίζεται το παλιό, καλό και πάντα επίκαιρο σύνθημα :
«ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ!».
Δυστυχώς, όπως φαίνεται το σύνθημα του τοίχου απευθύνεται σε ΝΤΟΥΒΑΡΙΑ...
Τουρκικά ελικόπτερα στην Κύπρο παραβιάζουν τον ελληνοκυπριακό εναέριο χώρο.
Οι παραβιάσεις των Τούρκων αναφέρονται βέβαια με πολλές λεπτομέρειες στην Ελλάδα, όπως αναφέρονται και οι παραβιάσεις των Ελλήνων στην Τουρκία.
Φυσικά, αυτές τις τελευταίες δεν τις μαθαίνουμε...
Οι τουρκοκυπριακές αρχές ανακοινώνουν ότι θ' απαγορεύσουν στους μοτοσυκλετιστές να περάσουν στα κατεχόμενα επειδή θα διαταράξουν «την ειρήνη και τη σταθερότητα» στην Κύπρο.
Το State Department ανακοινώνει ότι στις αρχές του 1997 θα πρέπει να περιμένουμε «λύση» του Κυπριακού.
Το πράγμα μυρίζει οριστική διχοτόμηση και διπλή ένωση...
Στο Γκρόζνι, οι Ρώσσοι στρατιώτες (κι όχι βέβαια ο Γιέλτσιν) αντεπιτίθενται.
Ο Τζών Κόρνμπλουμ, νέος απεσταλμένος του Κλίντον, αρχίζει νέο ταξίδι αναψυχής στη Βοσνία..
Σκοπός του : η προετοιμασία των επερχομένων εκλογών.
Πρόκοψαν οι Βόσνιοι !

9-8-1996

Φρίκη καταλαμβάνει το ψυχικά υγιές και ισορροπημένο που παρακολουθεί με τα μάτια καρφωμένα στις τηλεοπτικές οθόνες, με την τρίχα σηκωμένη, ξερογλείφοντας τα χείλια του από την αγωνία, το πως κάποιος ψυχικά άρρωστος καθάρισε την οικογένειά του...
Στο υπουργείο δικαιοσύνης της Κύπρου συζητιούνται τρόποι για την καλύτερη εξέλιξη της αντικατοχικής πορείας των μοτοσυκλετιστών που, όπου νάναι, φτάνουν στο νησί.
Στο Γκρόζνι, οι Τσετσένοι υποχωρούν. Οι Ρώσσοι ομολογούν ότι περισσότεροι από 100 στρατιώτες τους σκοτώθηκαν τις 4 τελευταίες μέρες. Οι Τσετσένοι ανεβάζουν τις ρωσσικές απώλειες σε 1.000.
Την ίδια στιγμή που ανακοινώνονται οι απώλειες, ο Μπορίς Γιέλτσιν ορκίζεται ως πρόεδρος της χώρας...
Ένας άλλος πρόεδρος, ο δικός μας, Κωστής Στεφανόπουλος, που επισκέπτεται τη σεισμόπληκτη Κόνιτσα, βάφεται ΚΟΚΚΙΝΟΣ όταν, από το πουθενά, του έρχεται μια σακκούλα με μπογιά κατακέφαλα.,
Επιστήμονες της ΝΑΣΑ ετοιμάζουν και νέα ανακοίνωση σχετικά με την ύπαρξη ζωής στον ΚΟΚΙΙΝΟ ΠΛΑΝΗΤΗ...

10-8-1996

Οι «μοτοσυκλετιστές της ειρήνης» φτάνουν το μεσημέρι στην Κύπρο.
«Δρακόντεια μέτρα έχουν πάρει οι κυπριακές αρχές ασφαλείας, ενώ το ψευδοκράτος του Ντενκτάς συνεχίζει τις απειλές του», μεταδίδει το ελληνικό κρατικό ραδιόφωνο.
Τριανταεφτά κι εφτά... Τριανταοχτώ κι οχτώ,,,
Απογοήτευση στους κύκλους της ΝΑΣΑ όταν γίνεται γνωστό πως την σακκούλα με την κόκκινη μπογιά στον Στεφανόπουλο δεν την πέταξαν οι Αρειανοί, αλλά μια καθόλα υγιής Κονιτσιώτισσα δασκάλα. Άσε που στο τέλος ζήτησε και συγγνώμη...
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ : Οπωσδήποτε, πάντως, η δασκάλα δεν ήταν ΠΡΑΣΙΝΗ !
Παρά την άρνηση του Στεφανόπουλου να ζητήσει την ποινική της δίωξη, η δασκάλα συνελήφθη αυτεπάγγελτα και ήδη παραπέμπεται σε τακτική δικάσιμη.
Ο Γιέλτσιν δηλώνει πως δεν θα ξαναγίνει στην Τσετσενία του... Αφγανιστάν. Πάντως οι αυτονομιστές φαίνεται να ελέγχουν το Γκρόζνι.
Πορεία προτεσταντών στο Λόντοντέρρυ πυροδοτεί κύμα ανησυχιών σε Ιρλανδία, Βόρεια Ιρλανδία και Βρετανία, αλλά και στη Γερμανία, όπου η αστυνομία αποφάσισε ν'ανοίξει... σελίδα στο Internet, προκειμένου να μαζέψει πληροφορίες για τους δράστες της αιματηρής βομβιστικής επίθεσης σε αγγλικό στρατόπεδο πριν μερικές εβδομάδες.

11-8-1996

ΧΑΜΟΣ.
Η πορεία των «μοτοσυκλετιστών της ειρήνης» βάφεται στο αίμα του νεαρού Τάσου Ισαάκ, που κακοποιείται μέχρι θανάτου από Γκρίζους Λύκους που έχουν σταλεί από την Τουρκία στο κατεχόμενο κομμάτι της Κύπρου.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ : Ο «χαμός» των τελευταίων ημερών, σε συνδυασμό με τον περιορισμένο χώρο, μας υποχρεώνουν να συνεχίσουμε το ημερολόγιο ☛ Θα συνεχίσουμε στο επόμενο ☛ Σημειώνουμε τις κινητοποιήσεις των πρώην εργαζομένων στην Goodyear και στην Siemens στη Θεσσαλονίκη... ☛ Την απαλλαγή των ΜΑΒΗδων με βούλευμα... ☛ Τις μελλοντικές εκλογές

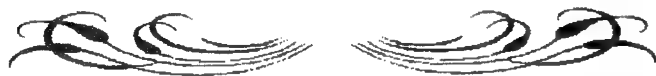
Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος [illegible]
Ε.Ο.Κ.Α. Β'

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Την 27ην Ιανουαρίου 1974 άφηνεν εις ένα ταπεινόν οικίσκον της Λεμεσού, την υστάτην πνοήν του ο 75ετής αρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α., στρατηγός Γ. Γρίβας - Διγενής. Αφού διέγραψεν ένα κύκλον πεισμόνων εθνικών προσπαθειών, από τας οποίας απεκόμισε μόνον πικρίας και ταλαιπωρίας, έπεσε κυριολεκτικώς επί των επάλξεων, εις ένα αγώνα του οποίου το τέρμα ήθελε να είναι η Ένωσις της Κύπρου μετά της Ελλάδος...

Με τα παραπάνω λόγια αρχίζει την ιστορία του, στο βιβλίο με τίτλο Ο ΑΤΤΙΛΑΣ ΠΛΗΤΤΕΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, ο Διονύσιος Καρδιανός (ψευδώνυμο στην ΕΟΚΑ) ή Σπύρος Παπαγεωργίου (πραγματικό όνομα). Το βιβλίο εκδόθηκε στην Αθήνα, το 1976, από τις εκδόσεις Γ. Λαδιά. Προηγουμένως, είχε δημοσιευθεί σε συνέχειες στην ακροδεξιά εφημερίδα ΕΣΤΙΑ.

Στις 3 Αυγούστου 1996 συμπληρώθηκαν 19 χρόνια από το θάνατο του αρχιεπισκόπου και αρχηγού του κυπριακού κράτους, Μακαρίου.

Λίγες μέρες πριν (στις 15/7/96) συμπληρώνονταν 22 χρόνια από το χουντικό πραξικόπημα του Νίκου Σαμψών - Γεωργιάδη στην Κύπρο και από την τουρκική εισβολή στο νησί (20/7/1974).

Στις 24/7/1996, ο πρόεδρος της ελληνικής δημοκρατίας (Κωστής Στεφανόπουλος), παρέθετε την καθιερωμένη πια δεξίωση για την επέτειο της πτώσης της χούντας και της «αποκατάστασης της δημοκρατίας», καλώντας τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, τους αρχηγούς των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας, τον αρχηγό της εκκλησίας και γενικά κάθε είδους «αρχηγό». ΦΥΣΙΚΑ, από την δεξίωση ΕΛΕΙΠΑΝ όσοι αγωνίστηκαν ανιδιοτελώς εναντίον της χούντας (Δεν θ'αναφέρουμε παρά τον Μήτσο Κύργιο. Όχι μόνο επειδή πάνε πια 10 χρόνια που έφυγε από κοντά μας, αλλά επειδή είναι ο ΜΟΝΟΣ από τη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ που δεν έγινε υπουργός, αρχηγός κόμματος, βουλευτής, αλλά αντίθετα πέθανε κυριολεκτικά ΣΤΗΝ ΨΑΘΑ, κι αυτή δανεική...).

Αποτελεί «εθνικό πασίδηλο», αλλά και «κοινό μυστικό» το ότι η «δημοκρατία» στην Ελλάδα κόστισε την εισβολή και την κατοχή στη βόρεια Κύπρο.

«ΠΑΣΙΔΗΛΟ» επειδή όλοι τα γνωρίζουν.

«ΜΥΣΤΙΚΟ» επειδή όλοι σωπαίνουν κι ο «Φάκελλος της Κύπρου» δεν έχει ποτέ ανοίξει.

Στις 14 Αυγούστου του 1974 εκδηλωνόταν η δεύτερη φάση της τουρκικής επίθεσης κι ολοκληρωνόταν η κατοχή του βορείου τμήματος που έμελλε ν'αποτελέσει την «Τουρκική Δημοκρατία της Βορείας Κύπρου».

Πόσοι, άραγε, γνωρίζουν στην Ελλάδα και θυμούνται στην Κύπρο ότι την ώρα που οι τουρκικές δυνάμεις έμπαιναν στην Αμμόχωστο, στο κάστρο της πόλης βρίσκονταν φυλακισμένοι δεκάδες Κύπριοι κι Ελλαδίτες αντιχουντικοί;...

Την ίδια στιγμή, ο τουρκοκυπριακός ραδιοφωνικός σταθμός μετέδιδε εκκλήσεις κι ανακοινώσεις, σαν τις ακόλουθες :

Ελληνικέ Κυπριακέ λαέ, Μην εξαπατάσαι ! Τα δεινά τα οποία επέφεραν οι Μακάριος, Σαμψών, Γρίβας και το Εφεδρικόν είναι τριπλάσια. Αι τουρκικαί ένοπλοι δυνάμεις δεν έπληξαν πολιτικούς στόχους, αλλά μόνον στρατιωτικούς στόχους. Μην εξαπατάσαι από το Ρ.Ι.Κ. Ψεύδεται ! Πολλές φορές σε εξαπάτησε, πρόσφατα δε παραδείγματα σας πείθουν, ως είναι εκείνα του Μακαρίου και Γρίβα, και εκείνα τα οποία σας διέδιδε για τον αρχιτρομοκράτην Νίκον Σαμψών. Μη πιστεύετε το Ρ.Ι.Κ. Ο,τι λέει είναι ψέματα !...

Αυτοί που σε προωθούν απέναντί μας, είναι αυτοί που θέλουν θέσεις και τους αρέσει να πατούν πάνω από το πτώμα σου. Μη τους ακούς ! Μην αφήσεις ορφανά τα παιδιά σου, μην αφήσεις χήρα την γυναίκα σου, μην αφήσεις την μητέρα σου να φορέσει μαύρα ! Μην τους ακούτε... Έλληνες Κύπριοι, καταβάλλομεν αόκνους προσπαθείας για να ζήσετε ήρεμοι. Εμείς θέλομεν το καλό σας. Μη τους ακούτε ! Πετάξτε τα όπλα σας και μη προβάλλετε αντίστασιν !...

(Ο Αττίλας πλήττει την Κύπρο, σελ.328-329)

Οι επιχειρήσεις του ψυχολογικού πολέμου, ανέκαθεν ήταν και είναι από τις πιο καλά οργανωμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις, αφού ετοιμάζονται και σχεδιάζονται αρκετόν καιρό πριν την έναρξη των μαχών.

Στόχος αυτών των επιχειρήσεων είναι η κάμψη του ηθικού του αντιπάλου, με δυο κυρίως μέσα : τον φόβο και τη δημιουργία ρηγμάτων στο εσωτερικό του μέτωπο.

Μια απ'τις μεθόδους επίτευξης των παραπάνω στόχων είναι η παραπληροφόρηση.

Κι η παραπληροφόρηση πετυχαίνει καλύτερα τους στόχους της, όταν βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα...

Ένα απ'τα πραγματικά γεγονότα - το σημαντικότερο - στην οποία στηρίχτηκε (κι εξακολουθεί να στηρίζεται) η τουρκική προπαγάνδα ήταν το πραξικόπημα της 15/7/74. →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις [redacted] μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Το πραξικόπημα της 15 Ιουλίου 1974 στην Κύπρο, οργανώθηκε, ως γνωστόν, από τη χούντα της Αθήνας. Ήδη από τις 25/11/1973, αρχηγός της ελληνικής χούντας είναι ο «αόρατος δικτάτορας», Δημήτριος Ιωαννίδης. Το κυπριακό πραξικόπημα, ωστόσο, ετοιμάζεται πριν απ'αυτόν, επί χούντας Παπαδοπούλου.

Μοναδικός μοχλός της ελληνικής πολιτικής στην Κύπρο, μετά το παπαδοπουλικό πραξικόπημα της 21/4/1967, είχε απομείνει η ΕΟΚΑ β' με αρχηγό της τον διαβόητο αρχηγό της «Χ», Γεώργιο Γρίβα, [redacted] οποίος στη διάρκεια του αντιαποικιακού αγώνα κατά των Άγγλων (που μαζί με τους Γερμανούς τον είχαν προστατέψει στη διάρκεια της κατοχής και του εμφυλίου στην Ελλάδα) απέκτησε το ψευδώνυμο «Διγενής». Ο Μακάριος, που έβλεπε ότι το μέλλον της Κύπρου θα ήταν πιο εξασφαλισμένο μέσα στα πλαίσια του Κινήματος των Αδεσμεύτων και αντιδρούσε, απ' την αρχή, [redacted] σχέδια της «Ένωσης» με την Ελλάδα, στηριζόμενος, εκτός των άλλων, και στην μεσανατολική πολιτική της Σοβιετικής Ένωσης, από την εποχή της πτώσης της κυβέρνησης της Ένωσης Κέντρου και την «αποστασία» στην Ελλάδα (15/7/1965), αρχίζει να «διαφωνεί στα σημεία» με την Αθήνα και, με την απριλιανή χούντα, φτάνει σε ανοιχτή ρήξη με το «εθνικό κέντρο».

Έναν χρόνο νωρίτερα, το 1964, κάνει την εμφάνισή της η ΕΟΚΑ β'.

Πλαισιωμένη από μερικούς «υπερεθνικόφρονες» Ελλαδίτες αξιωματικούς, εισβάλλει στα χωριά των Τουρκοκυπρίων και επιδίδεται σ'ένα άνευ προηγουμένου όργιο βίας. Στόχος της ; Να προκαλέσει σύγκρουση ανάμεσα στις δυο κοινότητες του νησιού που με τη σειρά τους θα οδηγήσουν στην επέμβαση των «εγγυητών» της συνθήκης της Λωζάννης (Ελλήνων, Τούρκων, Άγγλων), στη διχοτόμηση, στη διπλή Ένωση και στην ουσιαστική ένταξη της Κύπρου στους ΝΑΤΟϊκούς σχεδιασμούς. Εν όψει του Αραβο-Ισραηλινού πολέμου, που αναμένεται να ξεσπάσει, το πράγμα επείγει. Ιδιαίτερα για τις ΗΠΑ.

Η Σοβιετική Ένωση, ωστόσο, αντιδρά σθεναρά [redacted] Αμερικανο-ΝΑΤΟϊκά σχέδια. Οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ υποχρεώνονται να αρκεσθούν στη διασφάλιση της αυστηρής ουδετερότητας του νησιού και στην περιορισμένης έκτασης χρήση των Αγγλικών αεροπορικών και κατασκοπευτικών βάσεών του.

Για την Ελλάδα, αυτό έχει σαν συνέπεια την απόσυρση της ελληνικής μεραρχίας, γεγονός που πλήττει καίρια το γόητρο της κυβέρνησης του Γεωργίου Παπανδρέου στην Αθήνα, αλλά και του Μακαρίου στη Λευκωσία. Το γεγονός αυτό, βέβαια, σπεύδουν να το «αξιοποιήσουν» προς όφελός τους οι «υπερπατριώτες» της Ελλάδας και της Κύπρου.

Για τη δράση της ΕΟΚΑ έχουν γραφτεί αρκετά. Το ίδιο και για τη δράση της ΕΟΚΑ β' στην περίοδο από το 1959 (οπότε τοποθετείται θεωρητικά η ίδρυσή της) μέχρι τις 15/7/1974 (πραξικόπημα στην Κύπρο).

Δεν θα επαναλάβουμε εδώ τα όσα αφορούν τη δράση της πρώτης ΕΟΚΑ (1/4/1955 - 1959). (Παραπέμπουμε τους αναγνώστες μας στο περσινό αφιέρωμα του Λεμεσιανού ΤΡΑΙΝΟΥ, καθώς και [redacted] υπόλοιπα τεύχη αυτού του θαυμάσιου κυπριακού Αναρχικού περιοδικού).

Δεν θ'ασχοληθούμε ούτε με τη δράση της ΕΟΚΑ β' στην περίοδο 1959-74 (βομβιστικές ενέργειες, δολοφονίες, απόπειρες κατά της ζωής του Μακαρίου, αλλά και εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου, όπως εμπόριο ναρκωτικών, ληστείες κλπ.), παρά μόνο όπου κάποιες πτυχές αυτής της δράσης είναι απαραίτητες για την διερεύνηση της δράσης της ΕΟΚΑ β' από το 1974 μέχρι σήμερα. (Από την πλουσιότατη βιβλιογραφία γύρω απ'τη δράση της ακροδεξιάς οργάνωσης στην παραπάνω περίοδο, δεν μπορούμε να μην επιστήσουμε την προσοχή των αναγνωστών μας στο βιβλίο του Καρδιανού, αφού είναι γραμμένο από ένα πρώην στέλεχός της).

ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ Β' (ΕΟΚΑ [redacted])

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας πως κύρια πηγή της έρευνάς μας για τις ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή είναι τα αρχεία της αντιχουντικής Αναρχικής ομάδας ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ (1971 - 1974), της ΟΜΑΔΑ (1974-1980), του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ (1986 μέχρι σήμερα), καθώς και τα αρχεία κάποιων αναγνωστών που τους ευχαριστούμε γιατί τα έθεσαν στη διάθεσή μας. Η παραπάνω υπενθύμιση - διευκρίνιση είναι απαραίτητη επειδή - λόγω του όγκου των περιεχομένων των παραπάνω αρχείων, που εκτός από τις εφημερίδες και τα περιοδικά περιέχουν και μαγνητοταινίες, χειρόγραφες σημειώσεις κλπ.) - δεν μπορούμε να προχωρήσουμε σε κάποια «σύνθεση» των πληροφοριών και είμαστε αναγκασμένοι να παραθέτουμε αυτές τις πληροφορίες κάπως ασύνδετες και όχι πάντοτε με μια χρονολογική σειρά.

Η Εθνοφρουρά διέλυσε ενόπλους της ΕΟΚΑ β΄.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, Σάββατο (Του ανταποκριτού μας κ. Ι. Σπανού).

Ο στρατηγός Καραγιάννης αναγκάστηκε να στείλει χθες τα τεθωρακισμένα της Εθνοφρουράς στην Λάρνακα, για να διώξη τους ενόπλους της ΕΟΚΑ β΄ που είχαν καταλάβει το κτίριο της Μητροπόλεως της πόλεως αυτής για να εμποδίσουν την εγκατάσταση του νομίμου Μητροπολίτου.

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ αυτό επεισόδιο των οπλοφόρων της ΕΟΚΑ β' - «χαρακτηριστικό» της νοοτροπίας των μελών της οργανώσεως - εσημειώθη, ενώ στην Λευκωσία η κυπριακή Κυβέρνηση αγωνίζεται να περισώση ό,τι είναι δυνατόν, και την Δευτέρα επαναλαμβάνονται οι συνομιλίες Κληρίδη - Ντενκτάς, όχι μόνον για τα θέματα των αιχμαλώτων, αλλά επίσης και το συνταγματικό μέλλον της Κύπρου.

Κατέλαβαν την Μητρόπολη

ΟΙ ΕΝΟΠΛΟΙ της ΕΟΚΑ κατέλαβαν αιφνιδιαστικά το μητροπολιτικό κτίριο και την Μητρόπολη της Λάρνακας και εδήλωσαν ότι δεν θα επιτρέψουν την άφιξη και την εγκατάσταση στην έδρα του, του Μητροπολίτου Λάρνακος Χρυσοστόμου.

ΟΙ ΟΠΛΟΦΟΡΟΙ της ΕΟΚΑ εξακολουθούν να υποστηρίζουν τον τέως μητροπολίτη Άνθιμο, αντίπαλο του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, τον οποίον έχει καθαιρέσει η Μείζων Ιερά Σύνοδος.

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Άνδρες της κυπριακής αστυνομίας περιεκύκλωσαν το κτίριο της Μητροπόλεως, αλλά οι ένοπλοι της ΕΟΚΑ αρνήθηκαν ν'αποχωρήσουν και κατόπιν τούτου κατέστη αναγκαία η επέμβαση της Εθνοφρουράς, χωρίς όμως, ευτυχώς να χρησιμοποιηθή βία και χωρίς αιματοχυσία.

Η επιστροφή του Μακαρίου

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ, από δυο διαφορετικές πηγές, μετεδόθη ότι ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος επιστρέφει συντόμως στην Λευκωσία και αναλαμβάνει πάλι τα προεδρικά του καθήκοντα.

ΣΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, όπου βρίσκεται ο βουλευτής και αρχηγός Κόμματος, Λυσσαρίδης, απεκάλυψε ότι προ δυο εβδομάδων στο Κάϊρο, ο Μακάριος τον διαβεβαίωσε ότι θα βρίσκεται και πάλι στην Λευκωσία προ του τέλους Οκτωβρίου.

ΣΕ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του, εξ άλλου, προς την εφημερίδα «Ελεύθερος Λαός», ο Μακάριος εδήλωσε ότι θα επιστρέψη στην Κύπρο την τελευταία εβδομάδα του Οκτωβρίου για ν'αναλάβη επισήμως τα καθήκοντά του.

Ο ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ πρόεδρος της Κυπριακής δημοκρατίας, κ. Κληρίδης απέφυγε χθες να σχολιάση τις πληροφορίες αυτές.

(ΒΡΑΔΥΝΗ, 12/10/1974)

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΠΥΡΟΜΑΧΙΚΑ

Ευρείας κλίμακας εκστρατεία για την πάταξη των τρομοκρατών της ΕΟΚΑ β΄ στην επαρχία Λεμεσού, άρχισε στις 25/5/1976 το πρωί η αστυνομία. Εκτεταμένες έρευνες έγιναν στην πόλη και σε αρκετά χωριά της Λεμεσού. Σε κρύπτες στην πόλη ανακαλύφθηκαν όπλα, περίπου 8.000 σφαίρες, στρατιωτικές στολές, κράνη κ.α.

Συνελήφθησαν 11 άτομα, ανάμεσα στα οποία στελέχη της ΕΟΚΑ β΄.

(ΑΥΓΗ, 26/5/1976).

Οι έρευνες για τα όπλα συνεχίζονται

Επίσημη ανακοίνωση αναφέρει ότι, ύστερα από πληροφορίες, άνδρες του ΤΑΕ διεξήγαγαν χθες έρευνες σε κήπο του Λάμπρου Μιχαήλ Κουτσούδη, από το Κίτι, για την ανεύρεση οπλισμού. Στον κήπο, που ευρίσκεται στην περιοχή Περβολιών, προστίθεται, ανευρέθη κοινή κρύπτη. Η αστυνομία συνέλαβε τους αδελφούς Λάμπρο και Ιωάννη Μιχαήλ Κουτσούδη. Αργότερα, γύρω στις 7.30΄ μ.μ., ο πρώτος οδήγησε τους άνδρες του ΤΑΕ στην περιοχή «Πούζη», παρά τον Μαζωτό, και υπέδειξε κρύπτη στην οποία ανευρέθησαν : 4 αυτόματα τύπου τόμσον, 1 στεν, 1 περίστροφο, 6 χειροβομβίδες, 3 φωτοβολίδες, 117 πυροκροτητές, 2 πυροκροτητές χειροβομβίδων και 3.246 φυσίγγια διαφόρων διαμετρημάτων.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 29/10/1976)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΗΛΩΣΗ
«Υπάρχουν κινήσεις αμετανοήτων»
ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ ΚΑΙ ΟΠΛΑ

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, παρακληθείς να σχολιάσει τα όσα ελέχθησαν κατά τη διάρκεια του προχθεσινού συνεδρίου της ΠΑΔΗΚ για την οργάνωση ΕΟΚΑ γ΄*, προέβη χθες στην ακόλουθη δήλωση :

«Υπάρχουν πληροφορίαι περί μεμονωμένων κινήσεων αμετανοήτων μελών της ΕΟΚΑ β΄, τα οποία διαθέτουν, ως γνωστόν, και αριθμόν όπλων. Εις τας δημοσιευθείσας, όμως, πληροφορίας εν σχέσει με το θέμα τούτο, υπάρχει υπερβολή. Εν πάση περιπτώσει, αι αρχαί παρακολουθούν την κατάστασιν και λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προς αντιμετώπισίν της».

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Ο πρόεδρος του ΠΑΔΗΚ **, κ. Σταύρος Κορνήλιος, μιλώντας στο συνέδριο του κινήματός του, την Κυριακή, στη Λεμεσό, είπε ανάμεσα σε άλλα ότι αμετανόητοι πραξικοπηματίες της ΕΟΚΑ β΄ ετοιμάζονται και πάλιν να κτυπήσουν. Σχηματίζουν, είπε, νέα ΕΟΚΑ γ΄ και έχουν διανείμει οπλισμό σε στελέχη τους και ότι στόχος τους είναι και πάλιν ο πρόεδρος Μακάριος. Συγκεκριμένες πληροφορίες, πρόσθεσε, μιλούν για νέα απόπειρα κατά της ζωής του προέδρου Μακαρίου. Είπε επίσης ότι οι αμετανόητοι επιχορηγούνται με κρουνούς ξένων χρημάτων και είναι συνειδητοί πράκτορες ξένων συμφερόντων.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 9/11/1976)

* Με την ΕΟΚΑ γ΄ θ'ασχοληθούμε προσεχώς

** ΠΑΔΗΚ = Παγκύπριο Δημοκρατικό Κίνημα (αριστερό)

ΣΤΟ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΦΑΣΟΥΡΙΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΞΙΑΣ ΦΥΤΕΙΕΣ ΛΕΜΟΝΟΔΕΝΔΡΩΝ. ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΟΚΑΒΗΤΑΤΖΗΔΕΣ ;

Ενώ ο κυπριακός λαός διεξάγει αγώνα επιβίωσης και προσπαθεί να επαναδραστηριοποιήσει την οικονομία του και να αναζωογονήσει την γεωργική και βιομηχανική παραγωγή του τόπου μας, υπάρχουν κύκλοι που έταξαν, φαίνεται, σκοπό τους την οργανωμένη υπονόμευση αυτής της ανοικοδομητικής προσπάθειας και το σαμποτάρισμα της ανόρθωσης της οικονομίας της νήσου, καθώς και την καταστροφή της με τόσο ανθρώπινο μόχθο και οικονομικές θυσίες αναπτυσσόμενης παραγωγικής δραστηριότητας.

Σ' αυτά τα συμπεράσματα οδηγείται ο κάθε Κύπριος που πληροφορείται ότι «άγνωστοι» μέχρι τη στιγμή, για «αγνώστους» λόγους, κατέστρεψαν μεγάλης έκτασης φυτείες λεμονοδένδρων στο αγρόκτημα Φασουρίου, αξίας χιλιάδων λιρών.

Συγκεκριμένα, πληροφορούμαστε ότι κάποιες ομάδες επεδόθησαν κατ' επανάληψη, κατά τη διάρκεια της νυκτός, στην κακόβουλη καταστροφή λεμονοδένδρων που ανήκουν στην εταιρία του αγροκτήματος Φασουρίου, της οποίας οι μέτοχοι είναι σήμερα όλοι Κύπριοι, που αγόρασαν εξ ολοκλήρου και τις τελευταίες μετοχές των ισραηλιτών μετόχων.

Αν και το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας απέφυγε να δώσει περισσότερες πληροφορίες και αρκέστηκε μόνο να δηλώσει ότι η υπόθεση καταγγέλθηκε στον Έπαρχο Λεμεσού και στην Αστυνομία, υπάρχουν πληροφορίες από άλλες πηγές που οδηγούν στην εκδοχή ότι οι συστηματικές και κακόβουλες αυτές ενέργειες οφείλονται σε ωρισμένα κατάλοιπα ομάδων εοκαβήτικων αμετανοήτων στοιχείων που εξακολουθούν ακόμη να δρουν ασύδοτα στην περιοχή, να εκβιάζουν και να τρομοκρατούν προς προώθηση εγκληματικών σχεδίων ξένων υπηρεσιών ή

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

και εγωιστικών οικονομικών ή πολιτικών συμφερόντων.

Η δυναμιτιστική έκρηξη που σημειώθηκε πρόσφατα στην κατοικία του κοινοτάρχη Ύψων, αν και δεν είναι βέβαιο ότι οφείλεται στην ίδια ομάδα που ευθύνεται για την καταστροφή των λεμονοδένδρων στο μεγάλο αγρόκτημα Φασουρίου, θεωρείται οπωσδήποτε έργο παράνομης ομάδας αμετανόητων εοκαβητατζήδων που δρα στην ίδια περιοχή, σε συνεργασία ή παράλληλα με την άλλη ομάδα.

Οπως πληροφορούμαστε, η Αστυνομία διερευνά την υπόθεση και βρίσκεται επί τα ίχνη των εγκληματικών αμετανοήτων νυκτοβατών.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 9/11/1976)

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 11.- Νέο σχέδιο δολοφονίας του προέδρου Μακαρίου αποκαλύφθηκε χθες στην Κύπρο. Οι συνωμότες σχεδίαζαν να «κτυπήσουν» το προεδρικό αυτοκίνητο, όπου θα διέσχιζε την δασώδη περιοχή Χοιροκιτίας και Βάβλας που είναι σε απόσταση 35 μιλίων από την Λευκωσία.

Ο πρόεδρος Μακάριος επρόκειτο να μεταβή σήμερα στο μοναστήρι του Αγίου Μηνά για να ιερουργήση.

Μόλις έγινε γνωστή η συνωμοσία, δρακόντεια μέτρα έλαβε η αστυνομία για την ασφάλεια του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Στην περιοχή της Λάρνακας συνελήφθησαν τρία άτομα, για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι ενέχονται στην νέα αυτή απόπειρα κατά του Μακαρίου.

Οι τρεις συλληφθέντες είναι οι Αργυρός Κυριακού, 43 χρόνων, Αντωνάκης Κουλουμάς, 31 χρόνων και Γεώργιος Χαραλάμπους, 27 χρόνων, όλοι κάτοικοι Λάρνακας, και - σύμφωνα με ωρισμένες πληροφορίες - ανήκουν στην ΕΟΚΑ β΄.

Οπως ανακοινώθηκε, στην κατοχή του ενός από αυτούς, βρέθηκαν 2 κράνη και 1 ξιφολόγχη.

Εκπρόσωπος της αστυνομίας δήλωσε, ότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχουν στοιχεία αναμίξεως των τριών συλληφθέντων σε τυχόν απόπειρα κατά του προέδρου Μακαρίου. Η σύλληψη των τριών έγινε ύστερα από καταδίωξη μιας περίπου ώρας και αφού εγκλωβίστηκαν σε αστυνομικό οδόφραγμα στην είσοδο της Λάρνακας. Ο πρώτος από τους συλληφθέντες, όπως έγινε γνωστό, είχε σχέσεις με τους χουντικούς αξιωματικούς στην Κύπρο, ενώ ο δεύτερος ήταν πληροφοριοδότης του Β΄ Γραφείου της ΚΥΠ κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. Πριν από το πραξικόπημα ο πρώτος είχε απολυθεί από δημόσια υπηρεσία για λόγους δημοσίου συμφέροντος και αποκαταστάθηκε μετά το πραξικόπημα.

Ο Πρόεδρος Μακάριος δέχθηκε αντιπροσώπους των αγροτικών και συνεταιριστικών οργανώσεων του εξωτερικού προς τους οποίους δήλωσε ότι «ο αγώνας των Ελληνοκυπρίων θα συνεχισθή, όσος καιρός και να χρειασθή κι όσο μεγάλο κι αν είναι το τίμημα».

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 11/11/1976)

ΕΟΚΑβητατζής καθηγητής στη Σχολή Εθνικής Αμύνης

...Πέραν αυτού - συνέχισε ο κ. Μπαντουβάς - υπάρχει και το διδακτικό προσωπικό της Σχολής Εθνικής Αμύνης, στην οποία δεν έχει γίνει κάθαρση. «Και αναφέρω ότι στη ΣΕΑ είναι εκπαιδευτής ο Ζαρκάδας Κωνσταντίνος, συνταγματάρχης, που κατηγορήθηκε για το πραξικόπημα της Κύπρου και για ορισμένες αξιόποινες πράξεις στο σπίτι ενός γιατρού στην Αμμόχωστο»...

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 12/11/1976, σε άρθρο με τίτλο «60 ΧΟΥΝΤΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΣΧΟΛΗ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ).

ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΞΕΝΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΕΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ.- Η εφημερίδα Χαραυγή δημοσιεύει στην σημερινή έκδοσή της νέες συγκλονιστικές πληροφορίες για την αναβίωση της παρανομίας στην Κύπρο με ξένη συνεργασία και καθοδήγηση.

Σχετικές πληροφορίες δημοσίευσε χθες και η στενά προσκείμενη στην κυβέρνηση εφημερίδα Απογευματινή της Λευκωσίας.

Γράφει συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, η Χαραυγή :

Σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία έχουν περιέλθει στα χέρια των αρχών ασφαλείας, σε σχέση με τον υπονομευτικό ρόλο που εξακολουθούν να διαδραματίζουν σε βάρος της Κύπρου, ξένες κατασκοπευτικές υπηρεσίες. Από τις μέχρι τώρα έρευνες των αστυνομικών υπηρεσιών, σύμφωνα με απόλυτα έγκυρες πληροφορίες, προκύπτει ότι :

1) Υπάρχει στενή συνωμοτική συνεργασία μεταξύ ξένων πρακτόρων και διπλωματών και Κυπρίων, ανάμεσα στους οποίους μερικοί κατέχουν θέση στον κυβερνητικό μηχανισμό.

2) Διοχετεύουν εδώ άφθονα χρήματα, κυρίως μέσω Δυτικοευρωπαϊκής χώρας και υποστηρικτών της χούντας στην Ελλάδα, για αντικυβερνητικούς σκοπούς.

3) Στελέχη της ΕΟΚΑ β΄ πραγματοποιούν πάλι επαφές και συσκέψεις με σκοπό την ανασυγκρότηση παρανόμων ομάδων.

Αναβιώνει επίσης «πολιτική» δραστηριότητα της ΕΟΚΑ β΄, κυρίως σε σχολεία.

Κατά τις ίδιες έγκυρες πληροφορίες, η αστυνομία έχει στα χέρια της συγκεκριμένες καταγγελίες για εισαγωγή, μετακίνηση και διανομή παρανόμου υλικού.

Σε μερικές περιπτώσεις, τρομοκράτες της ΕΟΚΑ β΄ άρχισαν να συμπεριφέρονται όπως και πριν από την τουρκική εισβολή.

Στο μεταξύ η αστυνομία ανακάλυψε σε κρύπτη στην Αμμόχωστο όπλα και πυρομαχικά *.

(ΑΥΓΗ, 13/11/1976)

* Η Αμμόχωστος, βέβαια, βρίσκεται στα χέρια των τουρκικών δυνάμεων κατοχής, απ'το 1974, η αστυνομική διεύθυνση όμως εξακολουθεί να υφίσταται. Στην περιοχή της υπάγεται η Πούζη.

Πιάστηκε τρομοκράτης της ΕΟΚΑ β΄ για δολοφονία. Τον καταζητούσαν από τον Απρίλιο του 1973

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 22 (Του ανταποκριτή μας).- Σήμερα το πρωί πιάστηκε, σε σπίτι της Λάρνακας, το στέλεχος της τρομοκρατικής οργάνωσης ΕΟΚΑ β΄, Κυριάκος Κομπής, που κατεζητείτο από τον Απρίλιο του 1973 για τη δολοφονία του δημοκράτη αγωνιστή Γεωργίου Φωτίου.

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Ο Κομπής ηγείτο της τρομοκρατικής δραστηριότητας στην επαρχία Λάρνακας και το όνομά του συνδέθηκε πριν λίγες μέρες με την υπόθεση μεταφοράς όπλων από παρανόμους στην περιοχή του Μοναστηρίου Αγίου Μηνά, όπου θα πήγαινε ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος για να λειτουργήσει.

Στο δικαστήριο Λευκωσίας, όπου παρουσιάστηκε σήμερα το μεσημέρι και εκδόθηκε διάταγμα οκταήμερης κράτησής του, ο Κομπής ήταν χυδαιότατος και προκλητικότατος. Έβρισε και απείλησε αξιωματικούς της Αστυνομίας, δημοσιογράφους και ακόμα τον Πρόεδρο Μακάριο.

Στις κεντρικές φυλακές, όπου μεταφέρθηκε, εξετάσθηκε από ψυχίατρο διότι θέλει να παρουσιάζει τον εαυτό του και ως σχιζοφρενή.

Η σύλληψη του τρομοκράτη της ΕΟΚΑ β΄ έγινε ύστερα από τηλεφώνημα στην Αστυνομία στις 3 το πρωί, ότι βρισκόταν σε κάποιο σπίτι.

Στην αρχή αποπειράθηκε να προβάλει αντίσταση στην αστυνομική δύναμη που πήγε για να τον συλλάβει, αλλά τελικά ύψωσε τα χέρια του.

✖ Σε συνέδριο του Παγκυπρίου Δημοκρατικού Κινήματος, που έγινε χθες στην επαρχία Πάφου, επανελήφθησαν οι καταγγελίες ότι αμετανόητα πραξικοπηματικά στοιχεία κινούνται και πάλι, διανέμουν οπλισμό και απειλούν. Το Συνέδριο, με ψήφισμά του προς τον Μακάριο, εκφράζει ζωηρές ανησυχίες και ζητεί την άμεση και πλήρη κάθαρση του κρατικού μηχανισμού και των σωμάτων ασφαλείας και την αποφασιστική πάταξη κάθε παράνομης δραστηριότητας.

(ΑΥΓΗ, 23/11/1976)

ΑΝΑΝΕΩΘΗΚΕ [redacted] ΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ Φ. ΚΟΝΤΕΜΕΝΙΩΤΗ

Το δικαστήριο Λευκωσίας ανανέωσε χθες για άλλες 6 ημέρες το διάταγμα κράτησης του Φειδία Κοντεμενιώτη, προς συμπλήρωση αστυνομικών ανακρίσεων σχετικά με υποθέσεις στασιαστικής συνωμοσίας και κλεπταποδοχής μαγνητοταινιών, περιουσίας του Ρ.Ι.Κ.*

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 24/11/1976)

*Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου

Χθες από την Αστυνομία
ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΡΓΥΡΟΣ, ΚΟΥΛΟΥΜΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΛΑΡΝΑΚΑ, 23 (του ανταποκριτή μας).- Αφού κατηγορήθηκαν γραπτώς, αφέθηκαν σήμερα ελεύθεροι οι Αργυρός Κυριακού 43 ετών, Αντώνης Κουλουμάς 30 ετών και Γεώργιος Χαραλάμπους 28 ετών, όλοι από την Λάρνακα.

Οπως είναι γνωστό, τα προαναφερόμενα πρόσωπα κρατούνταν στον αστυνομικό σταθμό Λάρνακας με βάση διοικητικό ένταλμα, προς διευκόλυνση αστυνομικών ανακρίσεων για εξεταζόμενη υπόθεση κατοχής και μεταφοράς όπλων και υποβοήθηση του τέως καταζητουμένου Κυριάκου Κουππή ** (συνελήφθη προχθές) να αποφύγει τη σύλληψη και προσαγωγή του στο δικαστήριο, διαπραχθέντα φόνο του Γεωργίου Φωτίου στη Λάρνακα.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 24/11/1976)

Πρόκειται για τον Κομπή, όπως τον αναφέρει εσφαλμένα η ΑΥΓΗ της 23/11/1976)

Οι ακροδεξιές οργανώσεις [redacted] μεταχουντική εποχή

Η μεταχουντική ιστορία της ΕΟΚΑ β' συνεχίζεται με την υπόθεση της απόπειρας δολοφονίας του Μπουλέντ Ετζεβίτ από τον Σταύρο Συκοπετρίτη, τον οποίο παρουσιάσαμε [redacted] τεύχος 125 του Αναρχικού.
Φυσικά, δεν σταματάει εκεί. Συνεχίζουμε λοιπόν...

Ο κ. Ε. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΕΡΩΤΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ :
Ποιά μέτρα παίρνει το υπ. Εσωτερικών για συντριβή των νέων εγκληματικών σχεδίων κατά της Κύπρου ;
ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ο βουλευτής κ. Ε. Παπαϊωάννου, Γ.Γ. του ΑΚΕΛ, κατέθεσε στη Βουλή των Αντιπροσώπων την ακόλουθη ερώτηση :

«Σε πρόσφατη συνέντευξή του προς την αθηναϊκή εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», ο εκ των στελεχών της ΕΟΚΑ β΄ Αντωνιάδης Κωνσταντίνου αποκαλύπτει ότι ιδρύθηκε ή ότι είναι υπό ίδρυση νέα τρομοκρατική οργάνωση υπό την επωνυμία ΕΟΚΑ (Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών).

Σκοπός αυτής της νέας εγκληματικής φασιστικής οργάνωσης, όπως αποκαλύπτει και πάλιν ο Αντωνιάδης Κωνσταντίνου, είναι, μεταξύ άλλων, να προβαίνει σε πολιτικές δολοφονίες αντί αμοιβής τριών χιλιάδων λιρών για το κάθε θύμα της.

Επειδή τα όσα αποκαλύπτει το εν λόγω πρόσωπο συμπίπτουν με όσα έχουμε καταγγείλει για ίδρυση νέας τρομοκρατικής οργάνωσης, που θα χρηματοδοτείται από την αμερικάνικη CIA, και επειδή η ανάπτυξη τέτιας εγκληματικής δραστηριότητας θα οδηγήσει αυτόν τον τόπο στην ολοκληρωτική καταστροφή,

Ερωτάται ο υπουργός εσωτερικών και άμυνας να πληροφορήσει το Σώμα της Βουλής των Αντιπροσώπων εάν προτίθεται να καλέσει τον Αντωνιάδη Κωνσταντίνου να καταθέσει όσα στοιχεία έχει για τη νέα αυτή εγκληματική οργάνωση, και ποία άλλα μέτρα παίρνει για να ματαιωθούν τα εγκληματικά σχέδια και να συντριβεί στη γένεσή της αυτή η νέα ιμπεριαλιστική συνωμοσία κατά της Κύπρου.».

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 11/2/1977)

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Στέλεχος της ΕΟΚΑ β΄, με πολλούς τίτλους κι ενεργητικό στις δραστηριότητες του εγκληματικού συνδικάτου, αποκάλυψε, στην Αθήνα όπου διαμένει, πολλά πράγματα που μέρος τους αναδημοσίευσε και η «Χαραυγή» από εφημερίδα της ελληνικής πρωτεύουσας.

Πέραν από το «ιστορικό» μέρος των αποκαλύψεων για τη δράση της χούντας και των πρακτόρων της στην Κύπρο - μέχρι το ιουλιανό πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή - πιο ενδιαφέρον της συνέντευξης του εοκαβήτικου στελέχους είναι η απάντηση στο τί γίνεται σήμερα.

Τί γίνεται, λοιπόν, σήμερα ; Ο εοκαβητατζής δηλώνει ότι «από την Κύπρο ξεκίνησε μια κίνηση με μερικούς που υποστηρίζουν τη χούντα». Αυτοί συνωμοτούν σε συνεργασία με χουντοφασίστες στην Ελλάδα. Έφτιαξαν μυστική ΕΟΚΑ γ΄, όχι για να «φέρουν» πια την ένωση, γιατί «για ένωση δεν υπάρχει προοπτική». Έτσι, προορισμός της ΕΟΚΑ γ΄ είναι το «καθάρισμα» κομμουνιστών στην Κύπρο, που φυσικά θα εξελιχθεί και σε γενικότερο μακελειό. Είπαν του εοκαβητατζή να συμμετάσχει στην «εθνική» αυτή αποστολή, γιατί «έχει καλά λεφτά η υπόθεση» και «για κάθε δραστήριο που καθαρίζεις θα κερδίζεις τρεις χιλιάδες λίρες» !

Εγείρεται αυτόματα το πελώριο θέμα, ότι το ελληνικό κράτος, βρισκόμενο μπροστά σε τόσο συνταρακτικές αποκαλύψεις, έχει χρέος να εξαρθρώσει τη μυστική οργάνωση ΕΟΚΑ γ΄ συλλαμβάνοντας και δένοντας όλους τους πρωτεργάτες της. Σε νέα δολοφονικά όργια προτίθεται να επιδοθεί το νεοκατασκευασθέν εγκληματικό συνδικάτο. Και με πολλά λεφτά στη διάθεσή του, ώστε να πληρώνει αδρά τους μισθοφόρους. Τα δραστικά μέτρα κατά των νέων εγκληματικών συνωμοσιών πρέπει να ληφθούν ταυτόχρονα στην Ελλάδα και στην Κύπρο, χωρίς να περιμένουν οι αρχές να θρηνήσουμε πάνω από χιλιάδες νέους τάφους και νέους σωρούς ερειπίων. Ο φασισμός να κτυπηθεί κατακέφαλα, προστάζουν οι δημοκρατικές δυνάμεις στην Κύπρο και την Ελλάδα. Είναι επιτακτικό καθήκον του υπουργού Εσωτερικών, να δώσει οδηγίες για να κληθεί το στέλεχος της ΕΟΚΑ β΄ να δώσει στις αρμόδιες αρχές ό,τι στοιχεία κατέχει για τη νέα τρομοκρατική οργάνωση. Και ταυτόχρονα να κινηθεί αποφασιστικά ο μηχανισμός για την οριστική συντριβή και πάταξή της.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 11/2/1976)

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΕ ΧΘΕΣ :
Σε θάνατο τρομοκράτης μέλος ΕΟΚΑ Β΄
ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ ΗΓΕΤΗ ΤΗΣ ΕΔΕΚ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 3. Του ανταποκριτή μας. - Σε θάνατο καταδικάσθηκε χθες από το κακουργιοδικείο της Λάρνακας ο Κυριάκος Κουρής *, 38 ετών, στέλεχος της ΕΟΚΑ β΄, ο οποίος δολοφόνησε εν ψυχρώ, στις 5 Απριλίου 1973, στην Λάρνακα, τον γραμματέα του σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ, Γιώργο Φωτίου.

Η θανατική ποινή θα εκτελεσθεί στις 3 Μαΐου. Εκδίδοντας την απόφαση, ο πρόεδρος του Κακουργιοδικείου κ. Γεώργιος Πίκης ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος παρακολούθησε το θύμα και, αφού το παγίδευσε σε δρόμο της Λάρνακας, στη συνέχεια, μαζί με τους δυο συνενόχους του, Κυριάκο Κακή και Κλαύδιο Νεοκλέους, επίσης μέλη της ΕΟΚΑ β΄, πυροβόλησαν επανειλημμένα εναντίον του Φωτίου, ο οποίος μεταφέρθηκε νεκρός, διάτρητος από σφαίρες στο νοσοκομείο.

«Ο κατηγορούμενος - πρόσθεσε ο δικαστής - προμελέτησε την δολοφονία, έστησε καρτέρι στο θύμα του και το σκότωσε εν ψυχρώ και βάναυσα».

Η ανάγνωση της αποφάσεως κράτησε 2 ½ ώρες.

Ο Κουρής είναι ο πρώτος που καταδικάζεται σε θάνατο για τις τρομοκρατικές ενέργειες της ΕΟΚΑ β΄ κατά την περίοδο 1972 - 1974 που κατέληξαν στο αντιμακαριακό πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή.

Μετά την επιστροφή του Μακαρίου στην Κύπρο, τον Δεκέμβριο του '74, ο Κουρής εξαφανίσθηκε, αλλά συνελήφθη τον περασμένο Δεκέμβριο. Οι δυο άλλοι συνένοχοί του στη δολοφονία του Φωτίου φυγοδικούν. Ο ένας απ'αυτούς, ο Κλαύδιος Νεοκλέους βρίσκεται στη Βρεταννία, αλλά η βρεταννική κυβέρνηση απέρριψε αίτημα των κυπριακών αρχών για την έκδοσή του.

ΟΙ ΦΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΣ

Στο μεταξύ, αναβλήθηκε για τις 10 Μαρτίου η υπόθεση των κατηγορουμένων για τον φόνο του Αμερικανού πρεσβευτή Ρότζερ Νταίηβις, τον Αύγουστο του 1974.

(ΤΑ ΝΕΑ, 4/3/1977)

* Πρόκειται για εσφαλμένη γραφή του ορθού «Κουππής».

Νέες δραματικές καταθέσεις
στο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας.
ΗΡΩΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΕΣ.
Από την Αστυνομία και τον Λαό.
ΣΤΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΚΑΒΗΤΑΤΖΗΔΩΝ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ.

Μαρτυρίες για επιθέσεις εοκαβητατζήδων και Ελλαδιτών αξιωματικών εναντίον των αστυνομικών διευθύνσεων Λευκωσίας, Κερύνειας, Λάρνακας, Λεμεσού, Αμμοχώστου και Πάφου, αλλά και για την ηρωϊκή αντίσταση νομιμοφρόνων δυνάμεων εναντίον των πραξικοπηματιών, δόθηκαν κατά τη χθεσινή συνέχεια της δίκης του υπαρχηγού της φασιστικής οργάνωσης ΕΟΚΑ β΄ Λευτέρη Παπαδόπουλου ενώπιον του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας.

Με τις μαρτυρίες αυτές αποκαλύπτονται για πρώτη φορά δημοσίως ονόματα Ελλαδιτών αξιωματικών, όσο και Ελληνοκυπρίων αξιωματικών της Αστυνομίας, οι οποίοι συμμετείχαν ενεργά στο προδοτικό πραξικόπημα. Αναφέρθηκε π.χ., ότι στην επαρχία Κερύνειας δυο τουλάχιστον αξιωματικοί - οι Μάμας Χριστοδούλου και Ανδρέας Μακρής - ανέλαβαν ηγετικές θέσεις μετά το πραξικόπημα, ενώ σε άλλη περίπτωση ο Αρχηγός της Αστυνομίας είχε καλέσει δια τηλεφώνου τον τότε αστυνομικό διευθυντή Λάρνακας, κ. Π. Στόκκο, να παύσει να ανθίσταται και να παραδοθεί. Ο κ. Στόκκος, όπως ο ίδιος κατέθεσε χθες στο δικαστήριο, αγνόησε την έκκληση και προτίμησε την αντίσταση. →→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Συνέπεια της ηρωϊκής αυτής πράξης του κ. Στόκκου ήταν να συλληφθεί αργότερα ο ίδιος και να παραμείνει υπό κράτηση για περίοδο πολύ πιο ύστερα από την τουρκική εισβολή (μέχρι 15 Αυγούστου), με απόφαση του τότε πραξικοπηματία υπουργού Εσωτερικών κ. Παντελή Δημητρίου. Μια λεπτομέρεια : Ο λοχίας Ανδρέας Μακρής, που έδρασε, σύμφωνα με την κατάθεση του Αστυνόμου κ. Μ. Βιολάρη, στην αστυνομική Διεύθυνση Κερύνειας, έχει προαχθεί τώρα σε υπαστυνόμο.

Στη Λευκωσία

Σχετικά με την επίθεση κατά του αστυνομικού σταθμού Πύλης Πάφου κατέθεσε ο κ. Κ. Κωνσταντινίδης, ο οποίος περιέγραψε την παρουσία αρμάτων στην περιοχή της ΣΥΤΑ και την κατάληψη του σταθμού χωρίς ανταλλαγή πυρών. Μετά την κατάληψη του σταθμού οι πραξικοπηματίες εισήλθαν στον σταθμό και λεηλάτησαν τα γραφεία του. Ο κ. Κωνσταντινίδης παρέμεινε στον σταθμό μέχρι τις 8 μ.μ., οπότε δυο στρατιώτες μετέφεραν τον αστυνόμο κ. Ρήγα, ο οποίος και ανέλαβε καθήκοντα αστυνομικού διευθυντή. Ο μάρτυρας μεταφέρθηκε στο Αρχηγείο, όπου και παρέμεινε μέχρι τις 18 Αυγούστου 1974, οπότε και αφυπηρέτησε.

Ο υπεύθυνος του τμήματος τέλεξ της ΣΥΤΑ, κ. Α. Κυπριανού κατέθεσε ότι, μια εβδομάδα πριν το πραξικόπημα, τον επεσκέφθη Ελλαδίτης αξιωματικός, ο οποίος ζήτησε και έλαβε πληροφορίες για την εγκατάσταση νέων μηχανημάτων τέλεξ. Μετά την επικράτηση του πραξικοπήματος, μεταφέρθηκαν Ελλαδίτες τεχνικοί, οι οποίοι και ανέλαβαν τη χρήση των τέλεξ. Την τεχνική διεύθυνση του τμήματος ανέλαβε ο Ελλαδίτης αξιωματικός Γκίνης.

Ο μάρτυρας Κυπριανού, επανεξεταζόμενος, είπε ότι ο Ελλαδίτης αξιωματικός, που τον επεσκέφθη μια εβδομάδα πριν το πραξικόπημα, ενδιαφέρθη περισσότερο για την ημερομηνία κατά την οποία θα λειτουργούσαν τα νέα μηχανήματα. Εδήλωσε ότι ήτο ο Διοικητής Διαβιβάσεων της Εθνικής Φρουράς.

Στην Κερύνεια

Για την επίθεση των πραξικοπηματιών στην Κερύνεια κατέθεσε ο τότε αστυνομικός διευθυντής της κ. Μιλτ. Βιολάρης, ο οποίος είπε, ότι μετά την πρώτη πληροφορία για το πραξικόπημα διέταξε τους άνδρες του σταθμού να υπερασπίσουν τον σταθμό. Λίγο αργότερα τον πήρε στο τηλέφωνο ο πραξικοπηματίας Αρχηγός της Αστυνομίας, Πέτρος Ανδρέου, ο οποίος του έδωσε οδηγίες «να ετοιμάσει κατάλογο των υπευθύνων σταθμαρχών της επαρχίας και ταυτόχρονα να ειδοποιήσει την Μητρόπολη να παραδώσει τον οπλισμό της». Αγνόησε την διαταγή - είπε ο κ. Βιολάρης - και επέμενε στην αντίσταση. «Το απόγευμα, πήρα νέο τηλεφώνημα από τον στρατιωτικό διοικητή της επαρχίας με τη διαταγή να παραδώσω όλο τον οπλισμό. Στο μεταξύ τα τανκς εισήλθαν στην πόλη. Έπειτα από δεύτερο τηλεφώνημα του στρατιωτικού διοικητή, διεμήνυσα σ'όλους τους αξιωματικούς και άνδρες να παραδοθούν. Κατά την παράδοσή μας ευρέθημεν αντιμέτωποι πολλών εοκαβητατζήδων, επικεφαλής των οποίων ήταν ο παυθείς λοχίας (και τώρα υπαστυνόμος) Ανδρέας Μακρής και ο λοχίας Μιχαήλ Κουδουνάρης.

«Οι Μακρής και Κουδουνάρης, καθώς και οι αδελφοί Χαράλαμπος και Γεώργιος Κόκκινος, οι αστυφύλακες Παύλος Παύλου, Π. Χριστοδουλίδης και Α. Θαλασσινός (ο τελευταίος είναι αγνοούμενος) αν και ειδοποιήθηκαν να έλθουν στον σταθμό, αγνόησαν τη διαταγή και συνετάχθησαν με τους πραξικοπηματίες.

«Μετά τη σύλληψή μας, ο κ. Μακρίδης μας οδήγησε στη λέσχη των Αξιωματικών της Εθνικής Φρουράς και ακολούθως στο Φρούριο Κερύνειας. Εκεί υπεύθυνος ήταν ο υποπλοίαρχος Τσολάκης μέχρι 19 Ιουλίου 1974. Οι Μακρίδης και Κόκκινος με πληροφόρησαν για τη διαταγή του κ. Μιχ. Παντελίδη και ακολούθως με μετέφεραν στο κτίριο του σταθμού, όπου ήταν ο αστυνόμος κ. Σάββας Χριστοδούλου. Ο τελευταίος μου είπε ότι υπάρχει διαταγή να απομακρυνθώ της υπηρεσίας.».

Αντεξεταζόμενος ο μάρτυρας είπε ότι οι Μακρής και Μάμας Χριστοδούλου έρχονταν καθημερινά στο σταθμό και έκαναν ανακρίσεις.

Στην Αμμόχωστο

Για την επίθεση κατά του αστυνομικού σταθμού Αμμοχώστου κατέθεσε ο κ. Κυρ. Φεσσάς, τότε αστυνομικός διευθυντής. Ο κ. Φεσσάς είπε ότι μετά την εκδήλωση του πραξικοπήματος, εκλήθη από Ελλαδίτη αξιωματικό να παραδώσει τον σταθμό, αλλά αυτός αρνήθηκε. «Δεν πρόκειται να σας παραδώσω τον σταθμό», απάντησε. Ο κ. Φεσσάς, μετά τις επανειλημμένες απειλές εναντίον του, από τον ίδιο αξιωματικό, έδωσε οδηγίες να δοθούν όπλα σε πολίτες, οι οποίοι και κράτησαν την αντίσταση. Στους δρόμους της πόλης κυκλοφορούσαν ένοπλοι εοκαβητατζήδες. Γύρω στις 10 π.μ., ο μάρτυρας έμαθε ότι ο Μακάριος ζει, οπότε ο ίδιος έδωσε οδηγίες να κυκλοφορήσουν φυλλάδια. Ο μάρτυρας ανέλαβε προσωπικά την διανομή των φυλλαδίων στην πόλη.

Το απόγευμα έλαβε τρίτο τηλεφώνημα, οπότε ο μάρτυρας κάλεσε σύσκεψη και απεφάσισε την παράδοση του σταθμού, υπό την προϋπόθεση ότι θα έφευγαν πρώτα οι ένοπλοι πολίτες που υπεράσπιζαν τον σταθμό.

Η αξίωση έγινε αποδεκτή και ο σταθμός παραδόθηκε. Μετά την παράδοση του Σταθμού εμφανίσθηκε ως υπεύθυνος ο Κίκης Κωνσταντίνου μαζί με Ελλαδίτη αξιωματικό. Μεταξύ των πραξικοπηματιών ο μάρτυρας διέκρινε τον λοχαγό Πατσαλίδη.

Στην Πάφο

Για την αντίσταση στην Πάφο κατέθεσε ο τότε αστυνομικός διευθυντής Πάφου κ. Χρ. Γαλάζης. Ο κ. Γαλάζης είπε ότι μετά τις πρώτες πληροφορίες για το πραξικόπημα, ωργανώθηκε αντίσταση, συνελήφθησαν ύποπτοι πραξικοπηματίες και απομονώθηκαν Ελλαδίτες αξιωματικοί. Κατελήφθη το ΚΕΝ Πάφου, η Ε΄ Ανωτέρα και διενεμήθη οπλισμός σε νομιμόφρονες αστυνομικούς και πολίτες.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

---

* Οι κρατούμενοι στο μεσαιωνικό Φρούριο της Κερύνειας δραπέτευσαν όταν έγινε η τουρκική εισβολή και οι χουνικοί το είχαν βάλει στα πόδια. Αντιστάθηκαν [redacted] μερικοί σκοτώθηκαν. Οι υπόλοιποι πέρασαν στον ελληνικό τομέα. (Λεπτομέρειες για τα παραπάνω συμβάντα μεταδόθηκαν σε τηλεοπτική εκπομπή του ΡΙΚ στις 15/7/1994). →→→→→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Το απόγευμα της 16ης Ιουλίου κατέφθασε στην Πάφο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ενώ γύρω στη 1.30΄ μ.μ. μια ακταιωρός άρχισε να βάλλει κατά του Μητροπολιτικού Μεγάρου. Οταν έφυγε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο μάρτυρας επληροφορήθη ότι αριθμός τεθωρακισμένων εβάδιζε προς την Πάφο. Ακολούθησε σύσκεψη στην Αστυνομία Πάφου, παρόντος και του Διοικητή της Ε΄ Ανωτέρας, κατά την οποία απεφασίσθη η παράδοση του σταθμού. Μετά την παράδοση του σταθμού ενεφανίσθησαν πολλοί πραξικοπηματίες, μεταξύ των οποίων διεκρίνετο ο λοχίας Γεώργιος Χρ. Κόκκινος που κρατούσε αυτόματο τσέχικο.

Ο μάρτυρας κατέθεσε, ακολούθως, ότι στις 10 Μαΐου 1973 ελήφθη στην Αστυνομία καταγγελία για την κλοπή οπλισμού από το ΚΕΝ Πάφου και ότι για την υπόθεση αυτή συνελήφθησαν 35 άτομα (28 πολίτες και 7 αστυνομικοί). Για την ίδια υπόθεση καταζητούνταν οι Λευτέρης Παπαδόπουλος, Γεώργιος Ράφτης και Ανδρέας Γ. Χατζηχαραλάμπους.

Στη Μόρφου

Για τις επιθέσεις των πραξικοπηματιών στη Μόρφου κατέθεσε ο ανώτερος υπαστυνόμος Αλέξανδρος Γιαννακού. Ο μάρτυρας ανεφέρθη στην προσπάθεια ενός Ελλαδίτη αξιωματικού να καταλάβει τον σταθμό, αλλά μετά από οξεία πολιτική συζήτηση που είχαν μαζί του άνδρες του σταθμού, έγινε δυνατό να εξουδετερωθεί ο εν λόγω αξιωματικός, από τον οποίο και αφηρέθη το όπλο του. Μετά την αφαίρεση του όπλου, ο Ελλαδίτης αξιωματικός αποπειράθηκε να χρησιμοποιήσει χειροβομβίδα, αλλά κτυπήθηκε και αφοπλίστηκε. Μετά το επεισόδιο έγιναν διευθετήσεις για αντίσταση στην Μητρόπολη και τον σταθμό της ΣΥΤΑ. Το απόγευμα της ίδιας μέρας ελήφθησαν στον σταθμό επανειλημμένα τηλεφωνήματα για παράδοσή του, αλλά δίδονταν αρνητικές απαντήσεις. Ο σταθμός παραδόθηκε τελικά γύρω στις 2 π.μ. της επομένης και ο μάρτυρας μαζί με δυο άλλους συναδέλφους του μεταφέρθηκε στο Αρχηγείο, όπου ανακρίθηκαν από τον πραξικοπηματία αρχηγό της Αστυνομίας κ. Μιχ. Παντελίδη και τον «υπουργό εσωτερικών» Παντ. Δημητρίου. Οι συλληφθέντες παρέμειναν υπό κράτησιν μέχρι την ημέρα της εισβολής.

Στη Λάρνακα

Για την κατάσταση στη Λάρνακα κατέθεσε ο υπαρχηγός της Αστυνομίας κ. Π. Στόκκος, ο οποίος κατά την εκδήλωση του πραξικοπήματος ήταν αστυνομικός διευθυντής Λάρνακας.

Ο κ. Στόκκος είπε ότι, με την εκδήλωση του πραξικοπήματος, οργανώθηκε αντίσταση στον σταθμό. Ο διοικητής του 6ου Τακτικού Συγκροτήματος τον κάλεσε επανειλημμένα να παραδοθεί. Μηνύματα έλαβε επίσης από τους Κίκη Κωνσταντίνου, λοχαγό Παπαπέτρου και άλλους, αλλά ο κ. Στόκκος αγνοούσε τις απειλές. «Δεν μπορώ - τους είπε - να παραδοθώ. Έχω ορκισθεί να υπηρετήσω τη νόμιμη κυβέρνηση και δεν πρόκειται να παραβώ τον όρκο μου.». Το απόγευμα της ίδιας μέρας τον πήρε στο τηλέφωνο και ο νυν αρχηγός της Αστυνομίας, κ. Σάββας Αντωνίου, ο οποίος τον εκάλεσε να παραδοθεί για να αποφευχθεί αιματοχυσία. Ομως, παρ'όλες τις διαταγές και προτροπές για παράδοση, ο κ. Στόκκος επέμενε στην αντίσταση.

Επανεξεταζόμενος ο κ. Στόκκος από τον συνήγορο υπεράσπισης κ. Ευτυχίου, είπε ότι η αντίσταση κράτησε μέχρι τις 8.15΄ μ.μ. της 15 Ιουλίου, οπότε, λόγω του ότι δεν υπήρχαν πολεμοφόδια και νερό, ο κ. Στόκκος υποχρεώθηκε σε παράδοση. Προτού παραδοθεί, ανέλαβε ο ίδιος την ευθύνη της αντίστασης και εξασφάλισε διαφυγή όλων των πολιτών που υποστήριζαν τον σταθμό. Τέσσερεις αστυνομικοί ακολούθησαν τον κ. Στόκκο στην παράδοση. Ολοι συνελήφθησαν και ο λοχαγός Παπαπέτρου τους οδήγησε στο ΚΕΝ Λάρνακας, όπου κρατήθηκαν για τέσσερεις μέρες χωρίς τροφή. Τους έδιδαν μόνο ζεστό νερό. Το γραφείο του κ. Στόκκου παραδόθηκε στον αστυνόμο Ζυντίλη, ο οποίος περιστοιχιζόταν από Ελλαδίτες αξιωματικούς. Μεταξύ αυτών ήσαν ο λοχαγός Καϊσερλίδης και ο ταγματάρχης Παπαπαναγιώτου.

ΕΥΤΥΧΙΟΥ (Συνήγορος του κατηγορουμένου) : Γιατί δεν σας ακολούθησαν οι άλλοι αστυνομικοί κατά την παράδοση;

ΣΤΟΚΚΟΣ : Οι άλλοι προτίμησαν να κρυφτούνε για να μη δολοφονηθούν από την ΕΟΚΑ β΄.

ΕΥΤΥΧΙΟΥ : Γιατί από την ΕΟΚΑ β΄;

ΣΤΟΚΚΟΣ : Αυτή έκαμε το πραξικόπημα, με τη συνεργασία της ελληνικής χούντας.

ΕΥΤΥΧΙΟΥ : Μετά το ΚΕΝ, πού σας κράτησαν;

ΣΤΟΚΚΟΣ : Μεταφέρθηκα στις Κεντρικές Φυλακές. Ενώ βρισκόμουνα στις Κεντρικές Φυλακές, έγινε η τουρκική εισβολή. Ζήτησα και πολέμησα κατά του εισβολέα, Μετά την απόλυσή μου, πήγα στη Λάρνακα, αλλά διεπίστωσα ότι το σπίτι μου ήταν περικυκλωμένο από πραξικοπηματίες, με διαταγή του τότε υπουργού εσωτερικών, Παντελή Δημητρίου. Συνελήφθηκα και παρέμεινα υπό κράτηση μέχρι τις 15 Αυγούστου. Παρέμεινα χωρίς εργασία μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου 1974.

Η μάχη στη Λεμεσό

Για την αντίσταση στη Λεμεσό κατέθεσε ο υπαστυνόμος Ηλίας Κυριακίδης, υπεύθυνος του Ο.Π.Ε. Λεμεσού. Ο κ. Κυριακίδης είπε ότι μετά την εκδήλωση του πραξικοπήματος ηγήθηκε επίθεσης κατά της Δ΄ Ανωτέρας, με αποτέλεσμα να συλλάβει 5 - 6 Ελλαδίτες αξιωματικούς και αρκετούς άλλους στρατιώτες. Κατά την επίθεση εφονεύθη ο Ελλαδίτης ταγματάρχης Ζερβός. Μεταξύ των συλληφθέντων ήσαν ο ταγματάρχης Σιγμόπουλος, ο αντισυνταγματάρχης Ρώσσης και ο ταγματάρχης Γούδας.

Μετά την επίθεση κατά της Δ΄ Ανωτέρας, απεστάλησαν ενισχύσεις στους πραξικοπηματίες και τα πυρά εναντίον του σταθμού επυκνώθησαν. Πολλοί στρατιώτες έλαβαν θέσεις μάχης και έβαλαν κατά του σταθμού. Μετά απ'αυτό, ο μάρτυρας παρέλαβε τον αντισυνταγματάρχη Ρώσση και τον ανέβασε στην ταράτσα του σταθμού, όπου ο Ρώσσης διέταξε τους επιτιθέμενους να παραδώσουν τον οπλισμό τους. Όλος ο παραδοθείς οπλισμός διενεμήθη σε πολίτες.

Στο μεταξύ, μέσω του ασυρμάτου του σταθμού, ελήφθη μήνυμα και ο μάρτυρας Κυριακίδης συνομίλησε με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Αρχιεπίσκοπο Μακάριο. Ο Μακαριώτατος έδωσε οδηγίες στο μάρτυρα, να συνεχισθεί πάση θυσία η αντίσταση και να οργανωθούν διαδηλώσεις. Επίσης, ο Μακαριώτατος έδωσε οδηγίες όπως επιδιωχθεί οπωσδήποτε επικοινωνία με τον μόνιμο αντιπρόσωπο της Κύπρου στα Ενωμένα Έθνη, κ. Ζ. Ρωσσίδη.

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Τις διευθετήσεις για την επαφή με τον κ. Ρωσσίδη ανέλαβε ο σταθμάρχης του αστυνομικού σταθμού Αγίου Ιωάννου, κ. Αρτιματάς

Μετά απ'αυτά ο μάρτυρας απέστειλε ενισχύσεις προς τα μέλη του σταθμού Αγίου Ιωάννου και είχε προσωπική επικοινωνία με το λοχαγό της Εθνικής Φρουράς κ. Παστελλόπουλο. Στο μεταξύ, στη Λεμεσό κατέφθαναν ενισχύσεις πολιτών από την Πάφο, οι οποίοι στάθμευαν στην περιοχή του Δημοσίου Κήπου. Με τον τρόπο αυτό η αντίσταση κράτησε ως το πρωί της 16ης Ιουλίου, οπότε ο μάρτυρας έλαβε τηλεφώνημα από κάποιον Ελλαδίτη αξιωματικό, ονόματι Σκλαβενίτη. Ο τελευταίος του είπε μεταξύ άλλων : «Άκουσε, παιδί μου. Σε ξέρω ποιός είσαι. Πρέπει να παραδοθείτε.». Του απάντησε ο Κυριακίδης : «Εγώ, κύριε, παίρνω οδηγίες από τη νόμιμη κυβέρνηση του Προέδρου Μακαρίου.». Ο Σκλαβενίτης, έκδηλα εξαγριωμένος, του είπε : «Πολύ καλά. Θα στείλω μερικά τάγματα για να σας τσακίσουν.». Ο Σκλαβενίτης επανέλαβε το απειλητικό τηλεφώνημα ύστερα από μισή περίπου ώρα και πήρε πάλιν την ίδια απάντηση.

Στο μεταξύ, κατέφθασαν από την Πάφο κι άλλες ενισχύσεις. Τελικά, ο σταθμός εγκατελείφθη το πρωί της επομένης και ενώ ο μάρτυς μετέβαινε με άλλους Παφίτες προς το Κτήμα, επιβαίνοντας φορτηγών αυτοκινήτων, ενέπεσαν σε ενέδρα κοντά στο Ζακάκι. Στην περιοχή αυτή διεξήχθη μάχη, με αποτέλεσμα να φονευθεί ο αστυνομικός Άντης Παπαδόπουλος και ένας στρατιώτης από τους επιτιθεμένους. Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής πυροβολισμών συνελήφθη ο καταζητούμενος για την κλοπή όπλων από το ΚΕΝ Πάφου, Χατζηχαραλάμπους. Συνελήφθησαν επίσης άλλα δυο πρόσωπα - ο ένας απ'αυτούς, γνωστός ως Βουτζούκος.

Η φάλαγγα κατευθύνθηκε ακολούθως, μέσω των βάσεων, προς την Πάφο, όπου συναντήθηκε με το περιβάλλον του Προέδρου της Δημοκρατίας. Από εκεί ο μάρτυς μαζί με άλλα πρόσωπα μετέβη στην Παναγιά, όπου την επομένη παραδόθηκε σε εθνοφρουρούς. Οι τελευταίοι τους μετέφεραν στην Αστυνομία Πάφου και απ'εκεί οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν με λεωφορείο στο ΓΕΕΦ *, στη Λευκωσία. Μόλις οι συλληφθέντες έφθασαν στο ΓΕΕΦ, κάποιος Ελλαδίτης αξιωματικός ζήτησε ονομαστικά τον μάρτυρα Κυριακίδη, ο οποίος μεταφέρθηκε σε ιδιαίτερο δωμάτιο και ξυλοκοπήθηκε άγρια. Ο μάρτυρας παρέμεινε στο ΓΕΕΦ μέχρι τις 18 Ιουλίου, όπου ανεκρίθη από κάποιο Μίκη Αργυρού. Τελικά μεταφέρθηκε στις Κεντρικές Φυλακές, όπου παρέμεινε μέχρι την τουρκική εισβολή.

«Η χούντα δεν θα περάσει»

Κατέθεσε ακολούθως ο υπαστυνόμος Νίκος Ονησιφόρου, ο οποίος κατά την εκδήλωση του πραξικοπήματος ήταν υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού Αγίου Νικολάου. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι, μετά τους πρώτους πυροβολισμούς, διέταξε τους άνδρες του να πάρουν θέσεις μάχης. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης 16 πολίτες που ήλθαν στον σταθμό εθελοντικά. Ορισμένοι από τους εθελοντές έλαβαν θέσεις μάχης στην πολυκατοικία, γνωστή ως «επτάπατο»

* Γενικό Επιτελείο Εθνικής Φρουράς

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντ[redacted]ή εποχή

Μετά από μακρά ανταλλαγή πυρών που ακολούθησε με τους πραξικοπηματίες, ο μάρτυρας έλαβε μήνυμα από κάποιο στρατιωτικό διοικητή της περιοχής για παράδοση του οπλισμού. Ο εν λόγω στρατιωτικός διοικητής του δήλωσε, μεταξύ άλλων : «Έχεις τον λόγο της στρατιωτικής μου τιμής ότι δεν θα πάθετε τίποτε.». Ο μάρτυρας απάντησε : «Δεν παραδιδόμεθα». Τότε ο στρατιωτικός διοικητής του είπε : «Αν σε διάστημα μισής ώρας δεν παραδοθείτε, θα σας κτυπήσω με βαρέα όπλα.». Ο μάρτυρας του απάντησε και πάλιν : «Η χούντα δεν θα περάσει.».

Πράγματι, περί την 8 μ.μ., εναντίον του σταθμού άρχισαν να βάλλουν οι πραξικοπηματίες με βαρέα όπλα. Ο σταθμός υπέστη μεγάλες καταστροφές. Η αντίσταση στο «επτάπατο» σταμάτησε γύρω στις 10 μ.μ. και ο σταθμός εγκατελείφθη γύρω στις 11 μ.μ. Ο μάρτυρας παρέμεινε σε φιλική οικία μέχρι τις 17 Ιουλίου και ακολούθως παραδόθηκε στον πραξικοπηματία αστυνόμο Αναστασιάδη, ο οποίος τον αφόπλισε (του πήρε το υπηρεσιακό περίστροφο) και τον έθεσε υπό κράτηση στον σταθμό μέχρι τις 18 Ιουλίου. Όταν ο μάρτυρας έφτασε στον σταθμό, είδε στον εκεί χώρο διάφορους πραξικοπηματίες μεταξύ των οποίων οι δικηγόροι Στέλιος Στυλιανού και Μιχαλάκης Παναγιώτου, ο Ανδρέας Φυλακτού, ο Αριστείδης Ανδρεάδης και ο αστυφύλακας Δαμιανός Νικολάου. Υπεύθυνοι των ενόπλων πραξικοπηματιών ήσαν οι δυο δικηγόροι. Επίσης, κατά διαστήματα, ερχόταν στον σταθμό ο αποταχθείς λοχαγός της Εθνικής Φρουράς, Μιχαήλ Καλογερόπουλος - Διάκος (καταζητούμενος). Ο τελευταίος ήλθε στις 18 Ιουλίου στον σταθμό και ρώτησε να μάθει ποιός είναι ο «μασκοφόρος». Ο μάρτυρας, λόγω του ότι ωρισμένοι τον φωνάζουν με αυτό το παρατσούκλι, αντιλήφθηκε ότι αυτόν αναζητούσε ο Διάκος και τον πλησίασε. «Εγώ είμαι ο μασκοφόρος» του είπε. Τότε ο Διάκος του είπε : «Εσύ είσαι ρε προδότη που απαντούσες στα τηλεφωνήματα και δεν παρέδιδες; Είσαι άνθρωπος εσύ, να τα βάζεις μαζί μας και να βρίζεις τους Έλληνες αξιωματικούς;».

Ο μάρτυρας ανέφερε επίσης, στην αντεξέτασή του από τον κ. Ευτυχίου, ότι, κατά την κράτησή του, κοιμόταν σε βεράντα αντικρυνού καφενείου και διάφοροι πραξικοπηματίες πυροβολούσαν με αυτόματα πάνω από το κεφάλι του.

Τέλος, ο μάρτυρας κατέθεσε για την έκρηξη που συνέβη στον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό Λεμεσού στις 26 Ιουλίου 1973, με αποτέλεσμα να τραυματισθούν αρκετοί αστυνομικοί και να υποστεί το κτίριο εκτεταμένες ζημιές.

Στο Ρ.Ι.Κ.

Ο εκφωνητής του ΡΙΚ και Λειτουργός Προγραμμάτων κ. Κωστής Χατζηκωστής κατέθεσε ότι το απόγευμα της 16 Ιουλίου εκλήθη στον σταθμό και διάβασε, μεταξύ άλλων ανακοινώσεων, και διαταγή για παράδοση οπλισμού. Υπεύθυνος του ΡΙΚ ήταν ο Ελλαδίτης αξιωματικός Λιασκώνης.

Ο διευθυντής των φυλακών κ. Χρήστου κατέθεσε ότι την ημέρα του πραξικοπήματος υπήρχαν στις φυλακές 700 κρατούμενοι. Η δίκη συνεχιζόταν σήμερα το πρωί.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 6/7/1977) →→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΑΡΧΙΣΕ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΣΗ ΣΤΙΣ ΔΗΜ. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Η Ανακριτική Επιτροπή εξετάζει ήδη διάφορες υποθέσεις με βάση συγκεκριμένες μαρτυρίες

Η Πειθαρχική Επιτροπή για την κάθαρση παρέπεμψε στην Ανακριτική Επιτροπή τις πρώτες υποθέσεις δημοσίων υπαλλήλων εναντίον των οποίων κατατέθηκαν μαρτυρίες ότι πήραν μέρος στο προδοτικό χουντικό πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1974. Μερικοί από τους υπαλλήλους αυτούς κλήθηκαν ήδη μπροστά στην Επιτροπή για ανάκριση.

Οι μαρτυρίες εναντίον μελών της δημόσιας υπηρεσίας προέρχονται από μέλη της Κυπριακής Υπηρεσίας Πληροφοριών. Κατά το παρόν στάδιο θα εκδικασθούν υποθέσεις που αφορούν δημοσίους υπαλλήλους και σε μεταγενέστερο στάδιο υποθέσεις που αφορούν μέλη του Αστυνομικού Σώματος.

Οπως είναι γνωστό, η κάθαρση στις δημόσιες υπηρεσίες από πραξικοπηματικά στοιχεία υπήρξε αίτημα της ΠΑ.ΣΥ.ΔΥ. και, φυσικά, όλων των δημοκρατικών, αντιπραξικοπηματικών, πατριωτικών δυνάμεων του τόπου.

Το Υπουργικό Συμβούλιο θα διορίσει, σε μια από τις προσεχείς συνεδρίες του, τον Πρόεδρο της Πειθαρχικής Επιτροπής για την κάθαρση. Οπως είναι γνωστόν, Πρόεδρος της Επιτροπής είχε διοριστεί ο κ. Γεώργιος Λαδάς, ο οποίος υπέβαλε παραίτηση, μετά την απόφασή του να διεκδικήσει τη βουλευτική έδρα που είχε κενωθεί ύστερα από την ανάδειξη του κ. Σπ. Κυπριανού στο αξίωμα του Προέδρου της Δημοκρατίας.

(ΧΑΡΑΥΓΗ, 17/11/1977)

Όπως κατετέθη χθες στο δικαστήριο

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΤΡΑΠΛΟ ΦΟΝΟ ΗΤΑΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

Πρόκειται για τον τέως αστυνομικό Χρήστο Παύλου

Υπεύθυνος των ανακρίσεων για τον τετραπλό φόνο στον Άγιο Τύχωνα, διετέλεσε, μετά το πραξικόπημα ο εκ των κατηγορουμένων τέως αστυνομικός Χρήστος Παύλου. Αυτό κατετέθη, κατά τη χθεσινή συνέχεια της προανάκρισης στο δικαστήριο Λευκωσίας, από τον αστυνομικό μάρτυρα Πανίκο Χριστοδούλου, του ΤΑΕ Λεμεσού. Ο μάρτυρας πρόσθεσε ότι ο κατηγορούμενος ήταν επίσης παρών όταν ξεθάβονταν τα τέσσερα πτώματα.

Καταθέτοντας, σαν πρώτος μάρτυρας χθες, ο λοχίας Τρύφωνας Αθανασιάδης είπε ότι την ημέρα του πραξικοπήματος ο κατηγορούμενος Χρήστος Παύλου δεν παρουσιάστηκε στον αστυνομικό σταθμό Αγ. Νικολάου, όπου υπηρετούσε. Τρεις μέρες αργότερα, συναντήθηκαν στον αστυνομικό σταθμό Λεμεσού και, σε ερώτηση του κατηγορουμένου, του απάντησε : «Αφού δεν ήλθες, σε κατήγγειλα.».

Ο Ιγνάτιος Ιγνατίου είπε ότι είναι επ'αδελφή γαμβρός του θύματος Χρηστάκη Κόμπου. Είναι έφεδρος αξιωματικός και στις 16/7/74 τοποθετήθηκε στον αστυνομικό σταθμό Γερμασόγειας, με υπεύθυνο τον Άκη Σαμουρίδη. Στον σταθμό υπήρχαν πολλοί της ΕΟΚΑ β'. Τρεις μέρες μετά που πήγε στο σταθμό Γερμασόγειας, ύστερα από ένα τηλεφώνημα, πήγε με άλλους σε περιοχή του Αγίου Τύχωνα, όπου βρήκαν ένα σωρό από φρέσκο χώμα.

Δίπλα υπήρχε ένα βαθούλωμα, στο οποίο υπήρχαν τα «δόντια» της κούκκας εκσκαφέα. Έσκαψαν λίγο το χώμα και βρήκαν ένα χέρι. Πάνω σε χαμηλούς θάμνους υπήρχαν ανθρώπινα μαλλιά. Στις 3 Αυγούστου πήγε στο σταθμό ένας γέρος από την Φικάρδου και ζητούσε πληροφορίες για ένα αυτοκίνητο «Μόσκοβιτς» ουρανί, που βρισκόταν στην αυλή του σταθμού. Τότε ο μάρτυρας έκαμε τη σκέψη ότι το αυτοκίνητο αυτό, που είχε ξεκινήσει από την Φικάρδου, και ο τάφος στην περιοχή του Αγίου Τύχωνα, πιθανόν να είχαν σχέση με τον χαμό του κουνιάδου του, Χρηστάκη Κόμπου. Την επομένη μέρα τον επεσκέφθηκε ο εξάδελφός του, Γεώργιος Κόμπος, που, ύστερα από δυο προσπάθειες, βρήκε τον τάφο. Μέχρι τότε - είπε - δεν γνώριζαν αν οι νεκροί εκείνου του ομαδικού τάφου ήσαν Έλληνες ή Τούρκοι.

Ο αστυνομικός Ανδρέας Χρυσοστόμου είπε ότι υπηρέτησε μαζί με τον Γεώργιο Βρυώνη Βρούντο στην Προεδρική Φρουρά. Την ημέρα του πραξικοπήματος συνόδευσαν μαζί τον Πρόεδρο Μακάριο, ο Βρούντος από την Λευκωσία μέχρι την Κλήρου, όπου αρρώστησε, και ο μάρτυρας από την Λευκωσία μέχρι την Πάφο. Τον Αύγουστο του 1974 είδε στις εφημερίδες ότι ο Κόμπος και τρεις άλλοι βρέθηκαν σκοτωμένοι στον Άγιο Τύχωνα. Δεν γνωρίζει - είπε - αν ο Βρούντος και ο Κόμπος ήσαν μαζί στην Κλήρου. Μετά την επιστροφή του Μακαρίου από το εξωτερικό, ξαναβρέθηκε με τον Βρούντο και τον ρώτησε πώς γλύτωσε. Ο Βρούντος του είπε ότι τον υποχρέωσαν να υπογράψει μιαν κατάθεση που ήταν ψεύτικη. Την κατάθεσαν στο δικαστήριο και του είπαν ότι, αν έλεγε τίποτε, θα είχε την τύχη των άλλων. Ο μάρτυς του είπε να το αναφέρει σε κανένα αξιωματικό της Προεδρικής Φρουράς και αυτός του απάντησε ότι εφοβάτο και ότι δεν είχε εμπιστοσύνη σε κανένα.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ, ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Ο αστυνομικός Πανίκος Χριστοδούλου του ΤΑΕ Λεμεσού είπε ότι στις 4/8/1974 πήγε με άλλους αστυνομικούς στο μέρος όπου ήσαν θαμμένα τα τέσσερα θύματα. Μαζί τους ήτο και ο αστυνομικός Χρήστος Παύλου, που σήμερα είναι ο έβδομος κατηγορούμενος. Υπηρετούσε και αυτός στο ΤΑΕ και ήτο υπεύθυνος των ανακρίσεων για τους φόνους αυτούς. Στις 5 Αυγούστου πήγαν στο ίδιο μέρος και ξέθαψαν τα πτώματα και τα παρέδωσαν στους δικούς τους. Δυο μέρες αργότερα, πήρε μια κατάθεση από τον Βρούντο, στην παρουσία του κατηγορουμένου Χρήστου Παύλου. Ο Βρούντος ήτο διστακτικός, ο κατηγορούμενος υπέβαλλε τις ερωτήσεις και έδιδε και τις απαντήσεις και ο μάρτυρας εκτελούσε χρέη γραφέα. Στην πραγματικότητα, ανακριτής ήταν ο κατηγορούμενος 7.

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Σ'αυτό το σημείο το δικαστήριο διέκοψε την συνεδρία για διάλειμμα. Στην επανάληψη, ο Εισαγγελεύων και Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, κ. Μιχαλάκης Κυπριανού, πληροφόρησε το δικαστήριο ότι κατά τη διάρκεια της διακοπής ο κατηγορούμενος Γεώργιος Τύχωνος Αγιώτης, απευθυνόμενος στον τελευταίο μάρτυρα, του είπε : «Θα λογοδοτήσετε όσοι έρχεστε εδώ και λέτε ψέμματα.».

Ύστερα από σύσκεψη του δικαστή κ. Αναστασίου και του κ. Κυπριανού στο γραφείο του πρώτου, ο κ. Αναστασίου δήλωσε ότι η υπόθεση Αγιώτη έχει καταγγελθεί στην αστυνομία για εξέταση.

Ο δικηγόρος του Αγιώτη, κ. Μανώλης Χριστοφίδης, είπε ότι εκείνο, που είπε ο πελάτης του στο διάλειμμα, ήταν ότι «θα λογοδοτήσουν στο λαό.».

Ο γραφολόγος της αστυνομίας, υπαστυνόμος Χριστόφορος Γεωργίου, είπε ότι είναι εμπειρογνώμων εξεταστής εγγράφων της εγκληματολογικής υπηρεσίας. Εξέτασε τον γραφικό χαρακτήρα του πρώτου των κατηγορουμένων, Ανδρέα Πουρή, από έγγραφα, όταν ήταν αστυνομικός, με έγγραφα βιβλίων των αστυνομικών σταθμών Μονής και Κελλακίου και βρήκε ότι οι δυο γραφές είχαν ουσιώδεις ομοιότητες μεταξύ τους.

Ο λοχίας Φρίξος Βανέζος είπε ότι υπηρέτησε στους αστυνομικούς σταθμούς Κελλακίου και Μονής. Σε βιβλίο του σταθμού Μονής, ημερομηνίας 15/7/1974 και ώρας 5.30΄ μ.μ. - είπε - αναφέρονται τα εξής : «Ο αστυνομικός σταθμός Μονής κατελήφθη υπό των εθνικών πατριωτικών δυνάμεων από τον μεγάλο προδότην Μούσκον * ο οποίος ήτο παντοδύναμος αλλά βρήκε τραγικό θάνατο.». (Υπ. Νοταράς Σπαθάρης).

Στις 16/7/1974, την 2.45΄ π.μ., αναγράφηκε στο ίδιο βιβλίο : «Τα εθνικά απελευθερωτικά τμήματα ευρίσκονται εις τας θέσεις των.». (Υπ. Νοταράς Σπαθάρης).

Άλλος μάρτυρας, ο υπαστυνόμος Παντελής Φρυδάς, είπε ότι στις 30/8/1974 ο κατηγορούμενος Παύλου του παρέδωσε 12 φυσίγγια για βαλλιστική εξέταση. Στις 22/11/1977 συνέλαβε τον αστυνομικό Γεώργιο Αγιώτη και του πήρε κατάθεση για την παρούσα υπόθεση. Στην κατάθεσή του ο Αγιώτης αρνήθηκε ότι στις 16/7/1974 ήταν σε οδόφραγμα στο δίστρατο Αγίου Τύχωνα, ούτε ότι έβαλλε σ'ένα λαντρόβερ, με άλλους οπλοφόρους, τέσσερα πρόσωπα και τα μετέφερε σε περιοχή του Αγίου Τύχωνα.

Σ'ερώτηση, πώς έτυχε να ξαναπιάσει δουλειά στην Αστυνομία μετά το πραξικόπημα, είπε ότι πήγε στο σταθμό Σκαρίνους και ξανάρχισε δουλειά, ύστερα από ανακοίνωση του Σαμψών που καλούσε όσους παύθηκαν για λόγους δημοσίου συμφέροντος να παν πίσω στις δουλειές τους.

Στην κατάθεσή του, αρνήθηκε ότι στις 16/7/1974 πήρε μέρος σε επίθεση εναντίον της γυναίκας του λοχαγού Κυνηγού, στον κύριο δρόμο Λεμεσού - Λευκωσίας και ότι την τραυμάτισε σοβαρά.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Στην απογευματινή συνεδρία ο υπαστυνόμος Φρυδάς αναφέρθηκε σε κατάθεση του κατηγορουμένου Φούρναρη στην οποία αρνήθηκε κάθε γνώση των κατηγοριών, δηλώνοντας ότι εκείνη την ημέρα ήταν απασχολημένος στις γεωργικές του εργασίες.

Στις 16/7/1974, είπε σε κατάθεσή του, ο Μιχάλης Αχνιώτης ήταν όλη μέρα στο σπίτι του. Είδε 200 περίπου οπλισμένους στρατιώτες να περνούν έξω από το σπίτι του λοχαγού Κυνηγού.

Ο κ. Φρυδάς είπε ακόμη ότι στις 22/11/1977 είδε τον κατηγορούμενο Πουρή στις Κεντρικές Φυλακές και αρνήθηκε κάθε ενοχή στις κατηγορίες. Λόγω της σοβαρότητος της υπόθεσης θα έβλεπε τον δικηγόρο του και τότε θα απεφάσιζε αν θάδιδε κατάθεση.

Καταθέτοντας σαν 48ος μάρτυρας κατηγορίας, ο λοχίας Λοΐζος Παπαχριστοφόρου είπε ότι μεταξύ του 1969 και του 1974 ήταν υπεύθυνος του αστυνομικού σταθμού Σκαρίνους. Ο κατηγορούμενος Αγιώτης είχε παυθεί από αστυνομικός για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ξανάπιασε δουλειά στο σταθμό στις 25/7/1974. Στις 16/7/1974 δεν ήταν στο σταθμό.

Ο υπεύθυνος του προσωπικού της αστυνομίας, υπαστυνόμος κ. Ευθυμίου, κατάθεσε τον φάκελλο του κατηγορουμένου Χρήστου Παύλου. Αρχικά ονομάζετο Χρήστος Παύλου Μιχαηλίδης, αργότερα Χρήστος Παύλου Παπαϊωάννου και τελικά Χρήστος Παύλου.

Κατέθεσε επίσης τα στοιχεία του κατηγορουμένου Αγιώτη και του Ανδρέα Πουρή, που υπηρέτησε από το 1964 μέχρι το 1969 **, του Χρηστάκη Κόμπου και του Γεωργίου Βρυώνη Βρούντου.

Ο λοχίας Π. Σαββίδης κατέθεσε για την επίσκεψή του στον τάφο των τεσσάρων θυμάτων.

Ο υπαστυνόμος Σ. Αντωνιάδης ανεφέρθη στις καταθέσεις των κατηγορουμένων Φούρναρη και Χρήστου Παύλου. Ο Φούρναρης είπε ότι στις 16/7/1974, για την οποία κατηγορείται, ήταν στα χωράφια και αλώνιζε, ο δε Παύλου στον αστυνομικό σταθμό Μονής υπό τις διαταγές του Πουρή. Θυμάται - είπε - που ο Πουρής διέταξε κάποιον Κόκκινον από την Μονή να ξυρίσει τον Παπανδρέα. Ο Πουρής διέταξε τον Παύλου να δείξει το σπίτι του Αμάν σε ένοπλους Ελλαδίτες στρατιωτικούς.

Η προανάκριση θα συνεχισθεί σήμερα το πρωί.

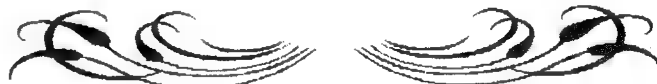
(ΧΑΡΑΥΓΗ, 27/1/1978)

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

---

* «Μούσκο» ονόμαζαν σκωπτικά τον Μακάριο οι ακροδεξιοί.

** Το 1969, ιδρύεται στην Κύπρο το «Εθνικόν Μέτωπον» που μετά το 1971, συγχωνεύεται στην ΕΟΚΑ β'.

Τα ελάχιστα άρθρα των εφημερίδων της εποχής (ιδιαίτερα της ΧΑΡΑΥΓΗΣ) που δημοσιεύσαμε δείχνουν την «αγαθοεργή δράση» της ΕΟΚΑ β' σε όλο της το εγκληματικό μεγαλείο. Η επιλογή τους έγινε κάπως τυχαία. Πολλές από τις ανατριχιαστικές ιστορίες, που αναφέρονται, μένουν ατέλειωτες. Ζητούμε συγγνώμη. Θα θέλαμε, όμως, πάρα πολύ χρόνο για να αναιρέξουμε σελίδα προς σελίδα στα σώματα των κυπριακών και ελληνικών εφημερίδων της εποχής και υπερβολικά πολύν χώρο (κυριολεκτικά, τόμους) για να σας δώσουμε μια πληρέστερη αφήγηση.

Σκοπός του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, άλλωστε, είναι η παρουσίαση των ακροδεξιών οργανώσεων που έδρασαν μετά την πτώση της χούντας, και όχι μια ιστορική μελέτη (που κάποτε, βέβαια, κάποιος θα πρέπει να την κάνει).

Οι ακροδεξιές οργανώσεις [redacted] μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Η στάση του ΑΚΕΛ, φαίνεται ξεκάθαρα από τα όσα αναδημοσιεύσαμε από την ΧΑΡΑΥΓΗ. Το ίδιο ξεκάθαρη είναι [redacted] η στάση των Μακαριακών, της ΕΔΕΚ καθώς και του ΔΗΚΟ (του Κυπριανού). Όλοι τους θεωρούν την ΕΟΚΑ β', τουλάχιστον συνυπεύθυνη της τουρκικής εισβολής και κατοχής. Φυσικά, ποικίλλουν οι εκτιμήσεις για το ποιοί κινούν τα νήματά της (πράκτορες της CIA, της ελληνικής ΕΥΠ, της τουρκικής ΜΙΤ ;...).

Ξεκάθαρη είναι και η στάση των ακροδεξιών, όπως αυτή εκφράζεται στις δυο εφημερίδες (ΜΑΧΗ και ΘΑΡΡΟΣ) που εξακολουθεί να εκδίδει ο πραξικοπηματίας Νίκος Σαμψών (που τώρα πια είναι ελεύθερος).

Ερωτήματα, λοιπόν, προβάλλουν σχετικά με τη στάση του δεξιού κόμματος, του Δημοκρατικού Συναγερμού (ΔΗΣΥ) και του επικεφαλής του, Γλαύκου Κληρίδη, σημερινού προέδρου της κυπριακής δημοκρατίας.

Ας δούμε τί έλεγε ο Κληρίδης, το 1978 :

Ο κ. ΓΛΑΥΚΟΣ ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟ «13»
Καθολικός αφοπλισμός [redacted] καταστολή κάθε τάσεως παρανομίας
Οι επικριτές μου [redacted] δικαίωσαν μετά από τρία χρόνια
ΤΕΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ
Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ

Ο Αρχηγός του Δημοκρατικού Συναγερμού κ. Γλαύκος Κληρίδης είχε αναλάβει την Προεδρία της Κύπρου λίγες μέρες μετά το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου 1874 και αφού οι Τούρκοι είχαν ήδη κάμει τον πρώτο γύρο της εισβολής τους στη νήσο και κατέλαβαν εδάφη της περιοχής Κερύνειας. Την Προεδρία διατήρησε μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου χρόνου, που επέστρεψε στην Κύπρο ο Πρόεδρος Μακάριος. Ακολούθως εξάσκησε τα καθήκοντά του σαν Πρόεδρος της Βουλής μέχρι τις τελευταίες Βουλευτικές εκλογές.

Στον κ. Γλαύκο Κληρίδη θέσαμε δυο καυτά ερωτήματα που βασανίζουν σήμερα τον Κυπριακό λαό : εκείνο του αφοπλισμού των παρανόμων ομάδων και εκείνο της ομοσπονδιακής λύσεως του Κυπριακού, για την οποία μίλησε πρώτος σε διάλεξή του το 1974 στην «Αργώ».

Πιο κάτω παραθέτουμε το πλήρες κείμενο της συνεντεύξεως του κ. Κληρίδη :

Το 1974 εδώσατε μια διάλεξη στην «Αργώ» και διαβλέψατε ότι [redacted] μόνη λύση υπό τις περιστάσεις ήταν [redacted] διπεριφερειακή ή πολυπεριφερειακή ομοσπονδία. Τότε είχατε δεχθεί επιθέσεις από όλες τις πλευρές για [redacted] δήλωσή σας αυτή. Ποία ήταν [redacted] δεδομένα τότε [redacted] τί άλλαξε ώστε αργότερα και τη σήμερα να υιοθετείται αυτό το είδος ομοσπονδίας από όλες σχεδόν τις πλευρές ;

- Είναι γεγονός ότι το 1974, μετά την Τουρκικήν εισβολήν, εις διάλεξίν μου εις την γκαλερύ «Αργώ», προέβην εις ωρισμένας εκτιμήσεις ως προς τας υπό τας περιστάσεις δυνατάς λύσεις του Κυπριακού προβλήματος. Και, αφού διηυκρίνισα ότι η προτιμωτέρα δι' ημάς λύσις θα ήτο λύσις βασιζομένη επί συντάγματος διασφαλίζοντος ενιαίον κράτος και ουχί ομόσπονδον πολίτευμα, διέβλεψα ότι, υπό τα δεδομένα, η μόνη δυνατή λύσις ήτο λύσις ομοσπονδίας πολυπεριφερειακού ή διπεριφερειακού τύπου.

Η εκτίμησις αυτή εβασίζετο επί του ότι τα Τουρκικά στρατεύματα είχον καταλάβει και θέσει υπό τον έλεγχόν των ουσιαστικόν τμήμα του Κυπριακού εδάφους, χωρίς εμείς να είμεθα εις θέσιν να επιβάλωμεν τας απόψεις μας στρατιωτικώς και πολιτικώς. Πέραν αυτού, δεν ήτο δύσκολον να διαγνώση κανείς ότι η Τουρκική πλευρά θα ηξίωνε αυτονομίαν εις την διοίκησιν της τουρκοκυπεριακής κοινότητος, πέραν εκείνης η οποία συνεζητείτο προ της εισβολής, δηλαδή, της τοπικής διοικήσεως. Επομένως, αι δυο άλλαι μορφαί αυτονομίας, τας οποίας θα απήτη η Τουρκική πλευρά, θα ήσαν είτε ομοσπονδία είτε συνομοσπονδία επί γεωγραφικής βάσεως. Κατ' επέκτασιν, η Τουρκική πλευρά δεν θα ικανοποιείτο πλέον με τοπικήν αυτοδιοίκησιν, αλλά θα διεκδικούσε ομοσπονδιακόν ή συνομοσπονδιακόν πολίτευμα, το οποίον προϋποθέτει τον καθορισμόν περιοχής ή περιοχών υπό τουρκοκυπριακήν και ελληνοκυπριακήν διοίκησιν, δηλαδή, διπεριφερειακήν ή πολυπεριφερειακήν ομοσπονδίαν ή συνομοσπονδίαν.

Ασφαλώς, το ότι η Τουρκία θα προέβαινεν εις τοιαύτας αξιώσεις δεν εσήμαινε ότι έπρεπε να ενδώσωμεν. Δεν ηδυνάμεθα, όμως, παρά να σταθμίσωμεν τας αξιώσεις και τας θέσεις της Τουρκίας εν συνδυασμώ με τας δυνατότητάς μας αντιμετωπίσεως της τότε καταστάσεως και πιθανόν χειροτέρων εξελίξεων. Εφ' όσον, ως ελέχθη, στρατιωτικώς δεν είμεθα εις θέσιν να εκδιώξωμεν τον εισβολέα, το μόνον που ηδυνάμεθα πολιτικώς να πράξωμεν ήτο να προσφύγωμεν εις τα Ηνωμένα Έθνη, δι' έκδοσιν ψηφίσματος. Πέραν, όμως, της γνωστής αδυναμίας του ΟΗΕ να υλοποιήση τα ψηφίσματά του, ήτο πρόδηλον ότι τα Ηνωμένα Έθνη δεν θα ήτο δυνατόν να λάβουν θέσιν, όπως και δεν έλαβον μέχρι σήμερον, ως προς το κατά πόσον το Κυπριακόν πολίτευμα θα ήτο πολίτευμα ενιαίου ή ομοσπόνδου κράτους, πολύ δε περισσότερον δεν θα ελάμβανον θέσιν ως προς το κατά πόσον, εάν εδεχόμεθα εμείς ομοσπονδίαν, αύτη θα έπρεπε να ήτο πολυπεριφερειακή ή διπεριφερειακή.

Βεβαίως, τίποτε ουσιαστικά δεν έχει αλλάξει έκτοτε. Άλλαξαν μόνον θέσιν οι επικριταί μου και ήλθον, μετά παρέλευσιν τριών ετών και αφού εσκληρύνθη περαιτέρω η Τουρκική θέσις, και επρότειναν ομοσπονδίαν. διπεριφερειακού μάλιστα, τύπου. Ούτω επεβεβαιώθη υπό των επικριτών μου η ορθότητα των εκτιμήσεών μου, εις τας οποίας προέβην το 1974 εις την γκαλερύ «Αργώ», δυστυχώς όμως πολύ όψιμα και σχεδόν άκαιρα.

Διεπιστώθη τελευταίως ότι έγιναν κινήσεις για οργάνωση παρανομίας στην Κύπρον. Μάλιστα, εσείς ο ίδιος έχετε κάμει καταγγελίες σχετικά με την παράνομη εισαγωγή οπλισμού.

α) Προς τί νομίζετε ότι αποβλέπει η δημιουργία ανωμάλου καταστάσεως εις την Κύπρον ;

β) Από ποιά πλευρά, κατά τις πληροφορίες σας, προέρχεται η παρανομία ;

γ) Πώς νομίζετε ότι μπορεί να αντιμετωπισθεί η παρανομία ;

Είναι γεγονός ότι, αν και δεν υπάρχη οργανωμένη παράνομος δράσις εις την Κύπρον σήμερον, εν τούτοις εξακολουθούν να υπάρχουν άτομα και ομάδες που κατέχουν παρανόμως οπλισμόν. Τα εν λόγω άτομα ή ομάδεςδεν είναι μόνον πρόσωπα τα οποία ήσαν άλλοτε μέλη της ΕΟΚΑ β', αλλά και άλλοι, οι οποίοι ανήκουν εις άλλας, οργανωμένας και μη, καταστάσεις.

Είναι επίσης γεγονός ότι η Κυβέρνησις κατείχε πληροφορίας ότι ορισμένα μεμονωμένα άτομα, που ανήκαν εις την ΕΟΚΑ β', είχαν επαναδραστηριοποιηθεί και ότι κατέβαλλαν προσπαθείας δια οργάνωσιν παρανόμων ενόπλων ομάδων, χωρίς όμως να είχον εύρει ανταπόκρισιν εκ μέρους των πρώην στελεχών της ΕΟΚΑ β', ως μου ελέχθη επισήμως. Παραλλήλως, υπάρχουν θετικαί πληροφορίαι, τας οποίας κατέχει και η Κυβέρνησις, ότι εισήχθη και διενεμήθη προσφάτως οπλισμός υπό οργανωμένων ομάδων άλλης καταστάσεως.

Δια τους ορθώς σκεπτομένους, η δημιουργία ανωμάλου καταστάσεως εις Κύπρον δεν είναι δυνατόν να αποβλέπη εις όφελος της Κύπρου. Αντιθέτως, η δημιουργία ανωμάλου καταστάσεως θα έχη ως μόνον αποτέλεσμα την τελικήν καταστροφήν του τόπου μας.

Η παρανομία είναι δυνατόν να αντιμετωπισθή επιτυχώς δια της αμερολήπτου επιβολής του νόμου και της τάξεως προς όλας τας κατευθύνσεις ταυτοχρόνως. Ως έχω τονίσει πλειστάκις, επιβάλλεται πρωτίστως ο αφοπλισμός όλων των παρανόμως κατεχόντων όπλα ατόμων και ομάδων, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθετήσεώς των.

→→→→→

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Επιβάλλεται η λήψις αναγκαίων μέτρων δια να κλείση ερμητικά κάθε θύρα παρανόμου εισαγωγής οπλισμού υφ' οιουδήποτε Κυπρίου ή ξένου.

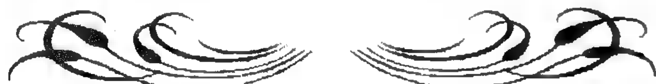
Είναι ανάγκη να υπάρξει πλήρης και καθολικός αφοπλισμός και καταστολή κάθε τάσεως παρανομίας οποθενδήποτε προερχομένης, διότι, πέραν του γεγονότος ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξη πραγματικά ομαλός δημοκρατικός βίος εφ' όσον υπάρχουν παράνομα όπλα, υποβόσκει συνεχώς και ο κίνδυνος τελειωτικής καταστροφής της Κύπρου, εαν παρανόμως εξοπλισμένοι ομάδες, είτε υπό το πρόσχημα της «σωτηρίας της πατρίδος», είτε υπό το πρόσχημα «περιφρουρήσεως της δημοκρατίας», είτε υπό οιονδήποτε άλλο πρόσχημα, προβούν εις πράξεις βίας και παρανομίας ή εαν τοιαύται ομάδες αλληλοσυγκρουσθούν.

(ΔΕΚΑΤΡΙΑ, 20/5/1978, σελ. 6-7)

«Μιλάει από μόνη της» η συνέντευξη του Γλαύκου Κληρίδη στο ακροδεξιό ΔΕΚΑΤΡΙΑ. Εφιστούμε απλά την προσοχή των αναγνωστών στα εξής σημεία :

- Τη «λύση» της ομοσπονδίας προωθούσαν οι ΗΠΑ και εξακολουθούν να την προωθούν, σαν πρώτο στάδιο της «διπλής ένωσης» (δηλαδή της μισής Κύπρου με την Τουρκία και της άλλης μισής με την Ελλάδα), υπό την ένοπλη «προστασία» του ΝΑΤΟ ή ακόμη καλύτερα των Αμερικανών πεζοναυτών.
- Ο Κληρίδης καταβάλλει απεγνωσμένες προσπάθειες να πείσει πως η ΕΟΚΑ β΄ έχει διαλυθεί. Φυσικά, με τον τρόπο αυτόν προσπαθεί να σταματήσει και τις δικαστικές διώξεις για τα εγκλήματα των εοκαβητατζήδων.
- Βάζει στο ίδιο τσουβάλι κάποιους προοδευτικούς Κυπρίους (Μακαριακούς, ΑΚΕΛίτες και ΕΔΕΚίτες) με τους εοκαβητατζήδες, μολονότι οι πρώτοι δεν αναπτύσσουν καμμία απολύτως δραστηριότητα, ούτε καν για να «περιφρουρήσουν τη δημοκρατία».
- Αφήνει σαφή υπονοούμενα για τον εξοπλισμό ομάδων της ΕΔΕΚ από την Αθήνα (και πιο συγκεκριμένα από το ΠΑΣΟΚ).
- Ομολογεί τέλος - τουλάχιστον «έμμεσα» - πως είναι δικαιολογημένοι οι φόβοι των Τουρκοκυπρίων για βίαια επεισόδια σε βάρος τους από τους «εθνικούς σωτήρες».

Λίγους μήνες αργότερα, ο Κληρίδης «επαληθεύεται», τουλάχιστον σ' ό,τι αφορά τις πληροφορίες του για «νέα οργάνωση» :

<u>ΝΑΤΟϊκή οργάνωση</u>
<u>με άφθονο οπλισμό στην Κύπρο</u>

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 22.- Μια νέα παράνομη κατάσταση, που διαθέτει μάλιστα και άφθονο οπλισμό, έχει δημιουργηθεί στην Κύπρο, σύμφωνα με πληροφορίες πολιτικών κύκλων.

Επιδίωξη της νέας αυτής κίνησης είναι η φθορά του κύρους της κυπριακής κυβέρνησης, η ανατροπή του προέδρου Κυπριανού και το κλείσιμο του Κυπριακού σύμφωνα με τις απόψεις και τις επιθυμίες των ιμπεριαλιστικών και νατοϊκών κύκλων.

Για την αντιμετώπιση κάθε ενδεχομένου, το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε χθες νομοσχέδιο για την καθιέρωση νέας ταχείας διαδικασίας, σκοπός της οποίας θα είναι η κάθαρση των κρατικών και ημικρατικών υπηρεσιών από τα αμετανόητα ανατρεπτικά στοιχεία.

Βάσει του νέου νομοσχεδίου θα απολυθούν :

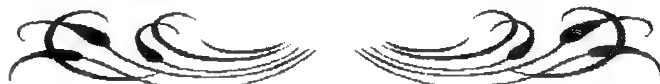
- Οσοι συνωμότησαν κατά του κράτους
- Οσοι συνεργάστηκαν με τους πραξικοπηματίες
- Οσοι εξακολουθούν να συνωμοτούν ή να υποσκάπτουν το κύρος του καθεστώτος
- Οσοι μετέχουν σε παράνομες ή ανώμαλες κινήσεις

Σημαντικά στοιχεία αποκάλυψε κατά την ανάκρισή της η μνηστή του «γιατρού» Βάσου Παυλίδη, Ανδρούλα Νεοκλέους, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες. Τα στοιχεία αυτά - ανέφεραν καλά πληροφορημένες πηγές - θα βοηθήσουν πολύ τις αρχές στην αποκάλυψη όλων των πτυχών και των νημάτων της συνωμοσίας. Παράλληλα ανακρίνεται, τόσο ο «γιατρός», όσο και οι συνεργάτες του στην εξέγερση στις φυλακές.

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 22/9/1978)

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΣΗΜΕΙΩΣΗ : Πρόκειται για την ΕΟΚΑ γ'. Ο «γιατρός» συνελήφθη σαν εγκέφαλος της απαγωγής του γιού του προέδρου Κυπριανού. Στην ουσία, η ΕΟΚΑ γ' δεν αποτελεί μια νέα οργάνωση, αλλά μια νέα επιχείρηση της παλιάς ΕΟΚΑ. Για λόγους περισσότερο «λεξικογραφικούς» παρά ουσίας, στην επιχείρηση αυτή θ'αναφερθούμε εκτενέστερα σε προσεχές τεύχος.

Πρέπει να πούμε ότι μετά το 1978, η ΕΟΚΑ β' δεν δρα πια με αυτό το όνομα. Εμφανίζονται διάφορες «κινήσεις» και «ομάδες» με διάφορα ονόματα. Στην ουσία, πρόκειται για μια τέταρτη φάση των σχεδίων της εγκληματικής ακροδεξιάς οργάνωσης. (Μια απ' αυτές τις ομάδες ήταν κι ο προπέρσινος ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ή ΕΚΑΣ, για τον οποίο έχουμε γράψει σε τεύχος εκείνης της εποχής). Εδώ, θα πρέπει να επισημάνουμε την τουλάχιστον ένοχη σιωπή που κρατάει για τον ρόλο της ΕΟΚΑ β' στα τεκταινόμενα στην Κύπρο ο ακροδεξιός τύπος της Ελλάδας, από το 1974 μέχρι το 1978. Από το 1978, ωστόσο, και μετά, αρχίζουν, δειλά-δειλά, να εμφανίζονται κάποια σχετικά δημοσιεύματα, σαν το επόμενο χαρακτηριστικό :

<u>Η αλήθεια δια τον Γρίβαν</u>

Οπως μετεδόθη από την Λευκωσίαν, κατόπιν εγκυκλίου του εκεί υπουργείου Παιδείας, οι μαθηταί της πρώτης και της τρίτης τάξεως των γυμνασίων θα διδάσκωνται - δι' ενθέτου... και τα εξής :

> «Το 1971 έφθασε, μυστικά σταλμένος από τη χούντα των Αθηνών, ο Γ. Γρίβας, που ίδρυσε τη συνωμοτική οργάνωση ΕΟΚΑ β' και αποδύθηκε σ' ένα όργιο φόνων αθώων πολιτών, ανατινάξεις αστυνομικών σταθμών και γενική υπονόμευση του κράτους...».

Χάριν της ιστορικής αληθείας είναι απαραίτητον να γνωσθή, ότι ο Γεώργιος Γρίβας μετέβη το φθινόπωρον του 1971 εις την Κύπρον, εν πλήρει αγνοία της τότε ελληνικής κυβερνήσεως, προ δε της αναχωρήσεώς του είχε αναπτύξει και συνωμοτικήν δραστηριότητα, εις τας Αθήνας, κατά του στρατιωτικού καθεστώτος. Το γεγονός ήτο εν γνώσει του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και άλλων προσωπικοτήτων της Κυπριακής κυβερνήσεως. Αλλά και ο υπαρχηγός της ΕΟΚΑ β', ο οποίος <u>υπηρετεί</u> εις τας Ελληνικάς Ενόπλους Δυνάμεις, γνωρίζει άριστα ότι ο στρατηγός Γρίβας, όχι μόνον δεν επήγε εις την Κύπρον «μυστικά σταλμένος από την χούντα των Αθηνών», αλλά

→→→→→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνεχεία απ'την προηγούμενη σελίδα

και ότι την αντεμάχετο, διότι κατά την γνώμην του έβλαπτε τον τόπον και συμπαρίστατο εις τον Αρχιεπίσκοπον Μακάριον. Κατά τα άλλα, το υπουργείον Παιδείας της Κύπρου δεν επιτρέπεται να λησμονή ότι ο Γ. Γρίβας υπήρξε αρχηγός της ΕΟΚΑ και έχει ανακηρυχθή άξιος της πατρίδος από την Βουλήν των Ελλήνων.

(ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, 6/11/1978)

Στο σημείο αυτό, θα σταματήσουμε την αναδρομή στη μεταχουντική ιστορία της ΕΟΚΑ β' και της δράσης των ακροδεξιών στην Κύπρο.

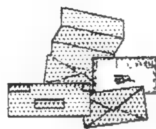
Η δράση αυτή βέβαια, συνεχίζεται, όπως θα συνεχίσουμε και εμείς στο επόμενο τεύχος (τουλάχιστον ελπίζουμε ότι δεν θα μας πάρει φαλάγγι η επικαιρότητα με τα πολεμικά σενάρια και τις εκλογικές τσιριμόνιες).

Κλείνουμε για την ώρα με μια επισήμανση :

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ, ΑΥΤΗ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΗ ΦΟΡΑ ΟΙ ΕΟΚΑΒΗΤΑΤΖΗΔΕΣ ΔΕΝ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ ΙΣΑΑΚ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ.

Αντίθετα, «περίεργο» ρόλο εμφανίζεται να έχει παίξει η ελληνική άκρα δεξιά (καθώς και η κυβέρνηση και οι μυστικές υπηρεσίες της Ελλάδας), αλλά και η... Εκκλησία της Κύπρου (;!).

Το ψάχνουμε και θα σας πούμε τί βρήκαμε στο επόμενο.

γράμματα προς τον Αναρχικό

Σκέψεις και προβληματισμοί από το βιβλίο του Αγκουστίν Σούχυ «Κολλεκτιβισμός και αυτοδιαχείριση στην Ισπανία» (Εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ.

Ο συγγραφέας, στις δυο-τρεις πρώτες σελίδες του έργου, αντιπαραθέτει τις έννοιες, το μαρξιστικό σοσιαλισμό και τον ελευθεριακό σοσιαλισμό, και τονίζει ότι αυτές τις δυο έννοιες δεν πρέπει να τις συγχέουμε.

Η αυτοδιαχείριση και ο κολλεκτιβισμός στην Ισπανία ασφαλώς πήγασε μέσα από τον εμφύλιο και τον αντιφασιστικό αγώνα των εργαζομένων. Η κολλεκτίβα, κατά τον Σούχυ, υπερασπίζεται την ελευθερία, την αυτο-οργάνωση και αυτοσυνείδηση των εργαζομένων και κηρύσσει την ανοχή.

Τα Σοβιέτ του μαρξιστικού σοσιαλισμού διευθύνονται από το εργατικό κράτος που είναι ταυτόχρονα ταξικό και δικτατορικό, εφόσον υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργατών και αγροτών ενάντια στους αστούς και τους συνοδοιπόρους τους.

Ο Σούχυ και πολλοί σύντροφοι αναρχικοί, λόγω της θλιβερής περιπέτειας της Οκτωβριανής επανάστασης και άκαιρα, λόγω της κατάρρευσης του συγκεκριμένου Μαρξιστικού μοντέλλου που δεν ήταν άλλο από το σταλινικό, απλοποιούν πολύ τα πράγματα, τονίζοντας ότι με την εθνικοποίηση της οικονομίας ανοίγεται οπωσδήποτε ο δρόμος προς τη γραφειοκρατία.

Γιατί, τονίζουν, η έννοια του Κράτους προϋποθέτει τάξεις, κοινωνικά στρώματα, ανισότητες και συγκρούσεις που ακόμα κι ένα λενινιστικό μπολσεβίκικο κόμμα - εξουσία είναι αδύνατον να μην αντιμετωπίσει τις συγκρούσεις τις ταξικές, παρά με δικτατορία της εργατικής τάξης, που εκφράζει την δική της ηθική, οικονομία και δικαιοσύνη απέναντι στην αστική τάξη.

Αντίθετα, κατά τον Α. Σούχυ, Κράτος και Λαός δεν είναι ταυτόσημα. Με την έννοια Λαός, πούναι άοσμη και άχρωμη ταξικά, ο συγγραφέας τονίζει ότι στον ελευθεριακό σοσιαλισμό η οικονομία διευθύνεται από τα συνδικάτα, συνεταιρισμούς κάθε είδους και κοινότητες, τα μέσα παραγωγής ανήκουν στην κολλεκτίβα που εργάζεται με το σύνθημα «Όλοι για έναν και ένας για όλους». Οι κοινότητες, οι ενώσεις, τα συνδικάτα, μικρές ή μεγάλες ομοσπονδίες αντικαθιστούν την έννοια του Κράτους.

Έτσι, αυτή η πολιτική επιπροποποίηση των μορφών της ανθρώπινης πρακτικής δίνει ουσία και μορφή στην έννοια του ανθρωπισμού, απαλλάσσει τον άνθρωπο από τον αυταρχισμό και τη βία που επιφάζεται από την γραφειοκρατία και την κρατική οικονομία.

Ο Σούχυ πιστεύει ότι οι Αναρχοσυνδικαλιστές της Ισπανίας ήταν η ψυχή της κολλεκτιβοποίησης και αυτοδιαχείρισης στον εμφύλιο πόλεμο και θεωρεί ότι η Ισπανική επανάσταση ήταν η περισσότερο διαποτισμένη από το σοσιαλιστικό πνεύμα πούταν μέσα στη συνείδηση των εργατών, αγροτών, διανοουμένων και συνοδοιπόρων της εργατικής τάξης.

Όμως τα συνδικάτα, οι ενώσεις, οι ομοσπονδίες, οι κοινότητες και οι κολλεκτίβες δεν είναι πράγματα άχρωμα και άοσμα, αλλά έχουν και ταξική προέλευση. Τις κολλεκτίβες τις συγκρότησαν ακτήμονες γεωργοί, εργάτες μισθωτοί σε βιοτεχνίες και βιομηχανίες, με διάφορα μη προνομιούχα μικροαστικά στρώματα πούχαν καταστραφεί οικονομικά από τον εμφύλιο πόλεμο.

Και δεν πιστεύω, βέβαια, ότι πράγματι μπόρεσε ουσιαστικά να καταργηθεί η ατομική ιδιοκτησία, διότι οι συγκρούσεις των αναρχικών ομάδων με τους ηγέτες του παλλαϊκού αντιφασιστικού μετώπου ήταν τόσο σφοδρές που οι κολλεκτίβες της Αραγωνίας, Καταλωνίας κλπ. δοκίμασαν έντονα την έλλειψη των πρώτων υλών στον δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

Ένα παλλαϊκό αντιφασιστικό μέτωπο είναι λαϊκό και περιλαμβάνει a priori ή a posteriori την ταξική συνεργασία.

Οι τίμιοι αναρχικοί, αλλά και οι τίμιοι μαρξιστές επαναστάτες δεν μπορούν να δεχθούν την ταξική συνεργασία και γι' αυτό ήταν οι πρώτοι που παραμερίστηκαν ή εξοντώθηκαν από τους σταλινικούς ηγέτες του αντιφασιστικού μετώπου.

Τάσος Μπαρζούκας

Ευχαριστούμε τον σύντροφο (έστω και όχι Αναρχικό) επιστολογράφο. Ο περιορισμένος χρόνος και χώρος μας αναγκάζει να αναβάλουμε την απάντησή μας για επόμενο τεύχος. Φυσικά, όποιος άλλος αναγνώστης επιθυμεί, μπορεί να απαντήσει και να εκθέσει τις απόψεις του από τις σελίδες μας.

12 Αυγούστου 1996

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΛΦΙΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΑΖΙ

Στις 11 Αυγούστου 1996, η Κύπρος μεταβλήθηκε για μια φορά ακόμη σε πεδίο μάχης των σωβινιστών. Πριν 22 χρόνια, η Κύπρος κατελήφθη από τον τουρκικό στρατό. Ενάντια σ'αυτή την κατοχή, που διαρκεί ήδη 22 χρόνια, οργανώθηκε μια εκδήλωση διαμαρτυρίας, στη διάρκεια της οποίας μοτοσυκλετιστές επρόκειτο να περάσουν τα σύνορα μεταξύ των δυο τμημάτων της Κύπρου. Η αστυνομία και ο στρατός επιτέθηκαν ενάντια στους διαδηλωτές για να εμποδίσουν το πέρασμα των συνόρων. Ένας Έλληνας χτυπήθηκε τόσο βάναυσα ώστε πέθανε. Μεταξύ των επιτιθεμένων υπήρχαν και πολίτες φασίστες του ΜΗΡ. Η επίθεση αυτή έγινε δυνατή και χάρη στις διαταγές των Ενωμένων Εθνών που ελέγχουν την περιοχή των συνόρων. Η κτηνωδία του ιμπεριαλισμού, που εφαρμόζει την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε» εδώ και χρόνια στην Κύπρο, εκδηλώθηκε για μια φορά ακόμη σ'αυτή την επίθεση.
Το ελληνικό τμήμα της Κύπρου κατέχεται τώρα από τον τουρκικό στρατό. Δεν είναι ο τουρκικός λαός αυτός που κυριαρχείται από σωβινισμό και πολεμάει στην Κύπρο. Είναι μια χούφτα Τούρκοι φασίστες που στάλθηκαν στην Κύπρο από το τουρκικό κράτος. Οι ιμπεριαλιστές δεν θέλουν τους λαούς της Ελλάδας και της Τουρκίας να ζουν μαζί ειρηνικά. Οι ιμπεριαλιστές είναι αυτοί που υποκινούν στην Κύπρο τους Έλληνες και τους Τούρκους, τους μεν εναντίον των δε. Και στις δυο πλευρές, οι εθνικιστές και οι σωβινιστές καλλιεργούν το μίσος στους δυο λαούς. Οι καταπιεσμένοι λαοί, ωστόσο, δεν ωφελούνται σε τίποτε. Οι Έλληνες και οι Τούρκοι στην Κύπρο είναι αδέλφια και πρέπει να ζήσουν μαζί. Ο κοινός εχθρός και των δυο λαών είναι ο ιμπεριαλισμός που στρέφει τον ένα ενάντια στον άλλο. Στην πραγματικότητα, οι δυο λαοί δεν έχουν τίποτε που να μην μπορούν να το μοιραστούν.
Η έχθρα, που δημιουργήθηκε από τον ιμπεριαλισμό ανάμεσα στους δυο λαούς, πρέπει να σταματήσει. Οι δυνάμεις κατοχής πρέπει να αποσυρθούν από την Κύπρο. Οι ιμπεριαλιστές είναι αυτοί που εμποδίζουν την Κύπρο να είναι ένα ελεύθερο και ειρηνικό νησί, οι κάτοικοι του οποίου ζουν ειρηνικά μεταξύ τους. Οι άνθρωποι που ζουν στην Κύπρο μπορούν να λύσουν μόνοι τους, φιλικά, τα προβλήματά τους. Στόχος μας πρέπει να είναι να κάνουμε την Κύπρο ένα ανεξάρτητο και δημοκρατικό νησί, όπου Τούρκοι και Έλληνες θα ζουν αδελφικά μεταξύ τους.

Κάτω ο ιμπεριαλισμός !
Ζήτω η αδελφοσύνη των λαών !
Ζήτω μια ανεξάρτητη και δημοκρατική Κύπρος !

DHKC Information Bureau Amsterdam.

διεθνή

Ο Στρατός του Φασιστικού καθεστώτος της Τουρκίας κρατάει υπό κατοχή την Κύπρο

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ !

Χύθηκε πάλι αίμα στην Κύπρο. Συνεχίζονται οι επιθέσεις των φασιστών και του φασιστικού καθεστώτος. Στις 14 Αυγούστου στην Κύπρο, δολοφονήθηκε ακόμη ένας Ελληνοκύπριος νέος από τις φασιστικές δυνάμεις που έχουν εγκατασταθεί στην κατεχόμενη Κύπρο.

Το φασιστικό καθεστώς, που επιβάλλει μέσα στη χώρα και στους λαούς μας μια αιμοσταγής δικτατορία, εφαρμόζει και ενάντια στους γειτονικούς λαούς μια επιθετική σοβινιστική πολιτική. Αυτοί που δολοφόνησαν τους Ελληνοκύπριους νέους και συνεχίζουν την φασιστική επίθεση ενάντια στον Κυπριακό Λαό, είναι οι ίδιοι με αυτούς που δολοφονούν στην πατρίδα μας τους ανθρώπους, στις φυλακές, στους δρόμους, στις φτωχογειτονιές και στα χωριά του Κουρδιστάν.

Οι Λαοί της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Κύπρου θέλουν φιλία και ειρήνη. Η πραγματική ΕΙΡΗΝΗ και η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ στο Αιγαίο και στην Κύπρο μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο όταν οι λαοί θα πάρουν στα δικά τους χέρια την υπόθεσή τους. Οι πολιτικές και η τάξη που επέβαλαν και επιβάλλουν οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι συνεργάτες τους έφεραν μόνο δεινά και θανάτους στους Λαούς της περιοχής. Το ίδιο και στην Κύπρο, δεν έφεραν και δεν θα φέρουν την ειρήνη.

Τα αιτήματα για την Ανεξάρτητη Κύπρο και για την αποχώρηση από τη μεγαλόνησο των δυνάμεων κατοχής είναι δίκαια αιτήματα.

Χαιρετίζουμε τα θαρραλέα και αξιοπρεπή παιδιά των δυο κοινοτήτων (Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων) του Κυπριακού Λαού, που αγωνίζονται ενάντια στην πολιτική «διαίρει και βασίλευε» των ιμπεριαλιστών και ενάντια στο καθεστώς που επιβάλλουν στον Κυπριακό Λαό.

Εκφράζουμε την συμπόνια και τα συλλυπητήρια του Λαού μας στην Ελληνοκυπριακή κοινότητα και σε όλο τον Κυπριακό Λαό για τις δολοφονίες των Τάσου Ισαάκ και Σολομώντος Σολωμού.

- Ζήτω η Ενότητα των Λαών της Κύπρου !
- Ζήτω η Ανεξάρτητη Κύπρος !
DHKC (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο)
Η ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
16-08-1996

ΣΥΛΛΗΨΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Χθες, 19/8/96, ο δικηγόρος Αχμέτ Ντιουζγκιούν Γιουκσέλ, μέλος του «Νομικού Γραφείου του Λαού», συνελήφθη μπροστά στα δικαστήρια στην περιοχή Σουλτάναχμέτ-Κωνσταντινούπολης, ενώ βρισκόταν εκεί μαζί με τους μουσικούς των συγκροτημάτων «ΠΟΡΟΥΜ» και «ΟΖΓΚΙΟΥΡΛΙΟΥΚ ΤΟΥΡΚΙΟΥΣΙΟΥ» για να καταθέσουν μήνυση κατά του υπουργού δικαιοσύνης Σεβκέτ Καζάν, για τους θανάτους των 12 απεργών θανάτου. Μετά τη σύλληψή τους, ο Αχμέτ Ντιουζγκιουν, ο Σουάτ Καγιά και ο Καζίμ Αρσλάν οδηγήθηκαν στο κέντρο βασανιστηρίων, στο τμήμα Αντι-τρομοκρατικής Υπηρεσίας της Γενικής Ασφάλειας της Κωνσταντινούπολης.

Παρακαλούμε, στείλτε επιστολές στα παρακάτω φαξ :
Υπουργείο Εσωτερικών : 0090 - 312 - 418 17 95
Υπουργείο Δικαιοσύνης : 0090 - 312 - 417 29 54

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
στους ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
στην ΤΟΥΡΚΙΑ και στο ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Γλάδστωνος 8, 2ος όροφος, ΑΘΗΝΑ.
Τηλ. & φαξ : 01 - 364 83 30

Στις 19/8/96, η αστυνομία της Κωνσταντινούπολης συνέλαβε 11 μέλη του MLKP (Μαρξιστικό Λενινιστικό Κόμμα), ανάμεσά τους και το μέλος της κεντρικής επιτροπής του κόμματος, Demircioglu.

Στις 8 το πρωί της 20/8/96, η αστυνομία της Κωνσταντινούπολης εισέβαλε στο σπίτι που έμεναν οι Senem Adali και Muhammet Kaya και τους δολοφόνησε εν ψυχρώ. Τα δυο μέλη του DHKC ήταν άοπλα και το μόνο που βρέθηκε στο σπίτι τους ήταν μερικά φύλλα της εφημερίδας Kurtulus. Υπεύθυνος για αυτές τις δολοφονίες είναι ο Kenan Yaziologlu, αρχηγός της αστυνομίας και της «κοντρ-γκερίλα» της Κωνσταντινούπολης. Ο τελευταίος έσπευσε, μάλιστα, να δηλώσει ότι οι δυο αριστεροί δολοφονήθηκαν «σε αντίποινα για το φόνο 2 αστυνομικών στο Alibeykoy»... Ο πραγματικός όμως λόγος της δολοφονίας ήταν πως ο Senem ήταν μέλος της επιτροπής συμπαράστασης στον αγώνα των κρατουμένων - απεργών πείνας, 12 από τους οποίους έχασαν τη ζωή τους για να... περισωθεί το «κύρος» της Τσιλλέρ και του Ερμπακάν !

Την ίδια ώρα, η αστυνομία εισέβαλε και σε σπίτια αριστερών στο Alibeykoy. Αν και οι έρευνές της δεν απέδωσαν τίποτε, συνελήφθησαν οι Bulent Guzel, Yilmaz Deniz και Ibrahim Dogan (οι 2 τελευταίοι πιάστηκαν στο Armutlu). Παράλληλα, σε δρόμο κοντά στο σπίτι των δολοφονημένων Adali και Kaya, πιάστηκαν οι Haci Atik, Adem Atik και κάποιος Musa (αγνώστου επιθέτου). Όλοι οι συλληφθέντες βασανίζονται στην κεντρική ασφάλεια της Κωνσταντινούπολης.

διεθνή

ΚΟΡΕΑ : Στις 20/8/96, οι φοιτητές που επί 6 μέρες είχαν καταλάβει το πανεπιστήμιο Γιονσέϊ της Σεούλ, πραγματοποίησαν κυριολεκτικά ΗΡΩΙΚΗ έξοδο, αψηφώντας τους περισσότερους από 10.000 αστυνομικούς του νοτιοκορεάτικου φασιστικού καθεστώτος που τους πολιορκούσαν. Πολλοί κατάφεραν να γλυτώσουν. 3.000 φοιτητές, ωστόσο, έχουν πιαστεί αιχμάλωτοι. Οι πληροφορίες μιλούν για 1.000 περίπου βαρειά τραυματισμένους και για ανεξακρίβωτο αριθμό ΝΕΚΡΩΝ. Το φοιτητικό και γενικότερα το νεολαίΐστικο κίνημα της Νότιας Κορέας αγωνίζεται για να διώξει τις βάσεις των ΗΠΑ και για να ενωθούν η Νότια με την Βόρεια Κορέα, που χωρίστηκαν το 1952 ΜΕ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΚΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΗΕ, ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΝΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ.

Στις 27/7/96, η τουρκική κυβέρνηση δέχτηκε κάποια απ' τα αιτήματα των κρατουμένων - απεργών πείνας και η απεργία πείνας σταμάτησε, αφού κόστισε τη ζωή των :

1. **AYGÜN UGUR,** του TKP(ML), στις φυλακές Ümraniye, στις 21/7/96.
2. **ALTAN BERDAN KERIMGILLER,** του DHKP-C, στις φυλακές Sagmalcilar, στις 23/7/96.
3. **ILGINÇ ÖZKESKIN,** του DHKP-C, στις φυλακές Bayrampasa, στις 24/7/96.
4. **ALI AYATA,** του TKP(ML), στις φυλακές Bursa, στις 25/7/96.
5. **HÜSEYIN DEMIRCIOGLU,** του MLKP, στις φυλακές της Άγκυρας, στις 25/7/96.
6. **MÜJDAT YANAT,** του DHKP-C, στις φυλακές Aydin, στις 25/7/96.
7. **TAHSIN YILMAZ,** του TIKB, στις φυλακές Sagmalcilar, στις 26/7/96.
8. **AYSE IDIL ERKMEN,** του DHKP-C, νεαρή γυναίκα 22 ετών, στις φυλακές Çanakkale, στις 26/7/96.
9. **YEMLIHA KAYA,** του DHKP-C, στις φυλακές Bayrampasa, στις 27/7/96.
10. **HICABI KÜÇÜK,** του TIKB, στις φυλακές Bursa, στις 27/7/96.
11. **OSMAN AGÜN,** του TIKB, στις φυλακές Ümraniye, στις 27/7/96.
12. **HAYATI CAN,** του TKP(ML), στις φυλακές Bursa, στις 28/7/96.

Του σκότωσαν κόρη και σύζυγο οι Αττίλες

Την καταγγελία ότι Τούρκοι δολοφόνησαν την εν διαστάσει σύζυγο και τη 16χρονη κόρη του στις 3 Μαρτίου 1996, επανέλαβε χθες ο Τουρκοκύπριος Αϊχάν Μεχμέτ Στη διάρκεια συνέντευξης Τύπου της επιτροπής «Η Κύπρος για τους Κυπρίους», για καταδίκη των δολοφονιών από Τούρκους των δυο νεαρών Ελληνοκυπρίων την περασμένη εβδομάδα, ο Αϊχάν Μεχμέτ ανέφερε ότι πληροφορήθηκε για τις δολοφονίες της πρώην συζύγου και της κόρης του από τις τ/κ εφημερίδες. Είπε επίσης ότι προσπάθησε ανεπιτυχώς να μάθει περισσότερες πληροφορίες από τα Ηνωμένα Έθνη. Ακόμη, είπε, περιμένω πληροφορίες να μάθω πού είναι θαμμένες και τι έγινε. Όπως κατάγγειλε ο Αϊχάν Μεχμέτ, η κόρη του αποκεφαλίστηκε ενώ η γυναίκα του δολοφονήθηκε με 17 μαχαιριές, από Τούρκους. «Η βαρβαρότητα φαίνεται εδώ σε όλο της το μεγαλείο», συμπλήρωσε αγανακτισμένος.

Β. ΚΥΠΡΟΣ
Από τον ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ της 20/8/96 είναι παρμένο το διπλανό δημοσίευμα. Αν αληθεύει, είναι ανατριχιαστικό. Αν είναι αποκύημα της αντιτουρκικής προπαγάνδας κάποιων κύκλων, είναι ακόμη ανατριχιαστικότερο.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Μητέρα 6 παιδιών, η Hanim Gül, τραυματίστηκε σοβαρά, όταν, στις 18-19/7/96, πήδηξε απ'το παράθυρο του σπιτιού της για να γλυτώσει απ'τους μπάτσους που εισέβαλαν ένοπλοι σπίτι της, όπου έκρυβε 4 αγωνιστές του DHKC. Η Gül μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, υπό κράτηση. Στις 22/7/96, η Gül σκοτώθηκε... πέφτοντας από το παράθυρο του νοσοκομείου, προφανώς με τη βοήθεια των φρουρών της...!

ΙΟΡΔΑΝΙΑ : Συνεχίζεται στο «χασεμπικό βασίλειο» η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΨΩΜΙΟΥ, του οποίου την τιμή υπερδιπλασίασε η κυβέρνηση του πορνόγηρου μονάρχη. Από τις 17/8/96, οι κάτοικοι των φτωχογειτονιών έχουν πάρει τα όπλα ενάντια στα όργανα του καθεστώτος.

ΛΙΒΕΡΙΑ : Γυναίκα πρωθυπουργό απέκτησε μετά από 7 1/2 χρόνια εμφυλίου πολέμου η «παλιότερη δημοκρατία της αφρικανικής ηπείρου».

Μια εικόνα της καθημερινής «ζωής» στη Μονρόβια : ΚΕΦΑΛΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟ

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

Σταυρόλεξο, «Έτσι Απλά» κι άλλη συνηθισμένη ύλη, στο επόμενο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μπροστά στα όσα άρχισαν να ξετυλίγονται μετά το βράδυ της 23ης Ιούλη 1996, νοιώθουμε την ανάγκη να καταθέσουμε προς τις συντρόφισσες και τους συντρόφους (τους αναρχικούς και τις αναρχικές χωρίς εισαγωγικά) απόψεις, που σίγουρα τις έχουν υπ' όψιν τους, που δεν τους είναι πρωτόγνωρες.

Οι αναρχικοί-ές πάντοτε βρίσκονται σέ στενότατη επαφή με την εξελισσόμενη κοινωνική πραγματικότητα, με την κοινωνική δράση ενάντια στο κράτος-**δολοφόνο**, τα αφεντικά και τους κάθε λογής δυνάστες της ζωής των ανθρώπων.

Φαίνεται όμως, πως τουλάχιστον μετά από την μέρα που προαναφέραμε (και ενδεχόμενα για ορισμένους πολύ νωρίτερα), αυτό έχει πάψει να ισχύει.

Θλίψη, προκαλούν —αλλά σε καμμιά περίπτωση δεν πρόκειται να δημιουργήσουν κλίμα απόγνωσης— τα όσα εκτίθενται στα «μέσα ενημέρωσης», με μια «αλληλογραφία» η οποία βάζει τους ΑΛΗΤΕΣ - ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ στη θέση των «αναλυτών», «κριτών» και σχολιαστών των αναρχικών απόψεων και πρακτικών. Είναι μια κατάσταση η οποία ευνοεί το κράτος να κατασκευάζει —μαζί με τα όργανά του— ένα κλίμα έντονης αντιπαράθεσης ανάμεσα στους αναρχικούς. Εξ άλλου, δημιουργεί εύλογα ερωτήματα η «προθυμία» των δημοσιογράφων και των αφεντικών τους να δημοσιεύουν τέτοια κείμενα, μολονότι είναι γνωστή η μέχρι πρό τινος απροθυμία τους να δημοσιεύσουν κείμενα ή ειδήσεις σχετικές με την αναρχική δραστηριότητα. Αυτή η «περίεργη» «αλληλογραφία» και η έκθεση κειμένων με «**ανευθυνο-υπεύθυνες» υπογραφές**, είναι ικανή να γεννήσει προβλήματα, γι' αυτό και **θα πρέπει να σταματήσει**, γιατί φτιάχνει συνθήκες μέσα από τις οποίες οι παρατρεχάμενοι του κράτους σπεύδουν να το βοηθήσουν εντείνοντας τη σεναριογραφία.

Είναι, ακόμα, ευνόητο πως μια εμπλοκή σε επιφανειακές και διαπροσωπικού χαρακτήρα αντιθέσεις είναι δυνατόν να οδηγήσει κομμάτια αναρχικών **σε καταστάσεις έξω από τον κοινωνικό αγώνα** δίνοντας άλλη μια πίστωση χρόνου στο κράτος, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη γι' αυτό περίοδο. Και όταν κάτι τέτοιο συμβαίνει σ' έκταση και με ένταση έχει φανεί —κι από το παρελθόν— ότι είναι δυνατόν, να επιτρέψει στο κράτος **να μεθοδεύει τις κινήσεις του με μεγάλη άνεση και χωρίς κανένα απολύτως ενδοιασμό**.

Πάντοτε το ζήτημα που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι αγωνιζόμενοι άνθρωποι και μαζί τους οι αναρχικοί-ες είναι η ευθύτητα, η ειλικρίνεια, η αμεσότητα και η στάση πάνω σε ζητήματα κοινωνικού αντικρατικού αγώνα. Γι' αυτό, **τον τρόπο ζωής και συνεχούς αντικρατικής δράσης κανένας δεν θα τον μετατρέψει σε άθλιο παζάρι πολιτικών επιδιώξεων, λυκοσυμμαχιών και κινήσεων που ξεφεύγουν από την ουσία**.

Οι αναρχικοί-ες ανέκαθεν τοποθετούνταν (και τίποτε δεν θα τους αλλάξει αυτή την θεμελιακή άποψη που πηγάζει μέσα από την μακρόχρονη κοινωνική δράση και αποτελεί ένα σύμφυτο με τους ανθρώπους ήθος) με αμείλικτο και ξεκάθαρο τρόπο ενάντια στη ρουφιανιά και τη συνεργασία με το κράτος, γιατί όχι μόνο δεν αποτελούν αναρχικά χαρακτηριστικά αλλά και επειδή δεν έχουν ουδεμία σχέση με την απελευθερωτική προοπτική της κοινωνίας.

Οι αναρχικοί-ες ουδέποτε εξουσιοδότησαν και δεν θα εξουσιοδοτήσουν κανένα σχήμα, ομαδοποίηση, παρέα ή άτομο να τους «**διασώσει την αξιοπρέπεια**», η οποία, άλλωστε, ποτέ δεν διακινδύνευσε, γιατί ο αυτοσεβασμός υπάρχει και αναδεικνύεται σε κάθε στιγμή της ζωής και της κοινωνικής πρακτικής και δεν κατοχυρώνεται **με άθλιες διαμεσολαβήσεις**.

Οι αναρχικοί-ες (κι όχι ο «χώρος» όπως βολεύει κάποιους να παρουσιάζουν άτομα, ομάδες, συλλογικότητες και ομαδοποιήσεις προκειμένου να επεμβαίνουν —άλλοτε προσκεκλημένοι κι άλλοτε αυτόκλητοι— δημιουργώντας προβλήματα και πολιτική σπέκουλα) δεν ανέχονται κανένα αριστερίστικο εξουσιαστικό δικτύωμα, το οποίο αποτελεί δεκανίκι του κράτους, να επιχειρεί να παρουσιαστεί σαν κριτής των αναρχικών απόψεων και πρακτικών. Όσο για τα εφευρήματα, των αριστερίστικων συνοθυλευμάτων, περί «*αγωνιστικής ομερτά*» καλά θα κάνουν να δικαιολογήσουν (αν το μπορούν) τη δική τους «**πολιτική ομερτά**» που ανέκαθεν τους χαρακτηρίζει και τους προσδιορίζει.

Δεν θα ακολουθήσουμε τη λογική και πρακτική που εκφράζεται από το αρχαίο ρητό «**δρυός πεσούσης πας ανήρ ξηλεύεται**», γιατί κάτι τέτοιο **δεν αρμόζει** στους αναρχικούς-ές.

Οι αναρχικοί-ες ποτέ δεν θα γίνουν δικαστές ανθρώπων. Τοποθετούνται πάνω σε απόψεις και πρακτικές που εμφανίζονται και στη βάση του κατά πόσο αυτές συμβάλλουν δημιουργικά στην κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Αυτές οι πρακτικές και απόψεις είναι που προσδιορίζουν την μεριά με την οποία βρίσκεται κάθε άτομο ή συλλογικότητα μέσα στον κοινωνικό πόλεμο κι όχι οι προσπάθειες (αποτυχημένες πάντοτε) εγκατάστασής του με τη χρήση επιθέτων.

Οι αναρχικοί-ες συνεχίζουν τον αντικρατικό αγώνα γνωρίζοντας πως αποτελεί τον διάπλατο δρόμο για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Με ξεκάθαρη και **αναλλοίωτη** τη μνήμη, με αυτοσεβασμό, αδιάλλακτη και αδιαμεσολάβητη δράση στην προοπτική της **ΑΝΑΡΧΙΑΣ**.

Αθήνα
1η Αυγούστου 1996

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση

Οι Τουρκοκύπριοι
κι οι Ελληνοκύπριοι
και ΜΠΟΡΟΥΝ
και ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ !!!
(Όπως μπορούν
και πρέπει να ζήσουν μαζί
όλοι οι λαοί της περιοχής,
Τούρκοι, Κούρδοι, Έλληνες,
κι όλου του κόσμου).
ΟΠΟΙΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ
ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΔΙΑΠΡΑΤΤΟΥΝ
ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ !